25 Dec 1878

GOVERNMENT HOUSE,
CYPRUS.

Monsieur,

J'ai l'honneur de vous informer que Son Excellence le Haut Commissaire vous prie de vouloir bien passer chez lui Mardi prochain à deux heures et demie

Veuillez agréer, Monsieur, l'assurance de ma parfaite considération.

[signature]

Monsieur Christovassilo
au bureau de
Police.

ΑΡΧ. Χ.Ι-Χ.
ΜΗ. ΜΑΘΗ 95x12

GOVERNMENT HOUSE
CYPRUS

25-9-98

Monsieur,

J` ai l` honneur de vous infirmer que son Excellence le Haut Commissaire aura plaisir a vous recevoir Mardi prochain a deux heures et demie.

Veuillez agreer Monsieur

(υπογραφή δυσανάγνωστη)

Monsieur Christovassili
Au bureau de
Phoni tis Kyprou

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΡΑΤΑΝΙ

Monsieur C. Christovassilis

Correspondant du Journal "Acropolis"

Hôtel Métropole

Sophia

CHAMBELLAN DE SERVICE DE SON ALTESSE ROYALE LE PRINCE DE BULGARIE

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΝΕΙ
ΡΑΤΑΝΤΟ

ΓΡΑΦΑ, Α'ΟΜ, 2Χ · 34·6 Χ. 21.4, ΜΜ. ΜΑΡ., ΑΡΧ. Α.Μ.
ΜΞΒ.

'Εν 'Ιωαννίνοις τῇ 25 'Ιουλίου 1933

Κ ύ ρ ι ε 'Υπουργέ

Βεβαίως γνωρίζετε ὅτι ὑπάρχουν ἐν 'Ηπείρῳ Ρουμανικά Σχολεῖα: Ι Γυμνάσιον (Οἰκοτροφεῖον καί Ι Δημοτικόν Σχολεῖον ἐνταῦθα (ἐν 'Ιωαννίνοις) καί Ι Δημοτικόν Σχολεῖον ἐν τῷ χωρίῳ Μπρυάζα τῆς 'Επαρχίας Κονίτσης ἅπαντα μικτά τά ὁποῖα Σχολεῖα ὑπῆρχον εἰς μεγαλύτερον ἀριθμόν ἐπί Τουρκοκρατίας ἥτις τά ἐπροστάτευε διά νά τά ἔχῃ ἀντιμέτωπα τοῦ 'Ελληνισμοῦ τῆς χώρας ταύτης καί ἐφ'ὧν ἐβάσισε τήν συσταθεῖσαν τῷ 1877 ἐν Μακεδονίᾳ καί 'Ηπείρῳ Ρουμανικήν Προπαγάνδαν τήν μόνην ἐξ ὅλων τῶν ἐν τῇ τότε Εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ Προπαγανδῶν. Βουλγαρικῆς Σερβικῆς 'Αλβανικῆς διατελοῦσαν ὑπό τήν προστασίαν τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως εἰς ἣν ὀφείλεται καί ἡ σύγχρονος τότε σύστασις ἐν 'Ιωαννίνοις διά πρώτην φοράν Ρουμανικοῦ Προξενείου ὑφισταμένου καί μέχρι σήμερον.

Τά τε Ρουμανικά Σχολεῖα ὡς καί τά Ρουμανικά Προξενεῖα ἐν Μακεδονίᾳ 'Ηπείρῳ καί 'Αλβανίᾳ ἅτινα εἶχον ἱδρυθῇ ἀπό τοῦ 1877 θά συνεξέλειπον ἐν ταῖς χώραις ταύταις μετά τῆς Τουρκικῆς αὐτοκρατορίας ἀλλά τά συνεκράτησεν ὁ 'Ελληνοβουλγαρικός πόλεμος ὅστις προεκάλεσε τήν ἀνάμιξιν τῆς Ρουμανίας εἰς αὐτόν ὡς καί τήν κάθοδον Ρουμανικοῦ τινος στρατιωτικοῦ Σώματος ἁμαχητεί μέχρι τῆς Βουλγαρικῆς Πρωτευούσης· κατά δέ τήν ἐπακολουθήσασαν Βουλγαρικήν ἧτταν καί τήν 'Ελληνοβουλγαρικήν Συνθήκην τοῦ Βουκουρεστίου ἡ Ρουμανία διά τῆς σοφῆς πολιτικῆς της ἐκτός τῶν ὠφελημάτων ἅτινα προσεπορίσθη ἐκ τῆς νίκης τῶν 'Ελληνικῶν ὅπλων ὡς τό λεγόμενον ἐντεῦθεν τοῦ Δουνάβεως Τρίγωνον Τουστοποῦλι- Βίρνας ἠδυνήθη νά κρατήσῃ χάρις εἰς τήν χαριστικήν πολιτικήν τῆς τότε 'Ελληνικῆς Κυβερνήσεως καί τά ἐν Μακεδονίᾳ 'Ηπείρῳ καί 'Αλβανίᾳ Ρουμανικά Σχολεῖα Προξενεῖα καί τινάς ἐκκλησιαστικάς ἐνορίας ὑπάρχοντα μέχρι σήμερον.

Μή ὑπαρχόντων ὅμως ἢ δέκα μόνον βλαχοφώνων χωρίων ἐν 'Ηπείρῳ μεταξύ τῶν ὁποίων τά 2/3 διακρίνονται διά τά ἀκραιφνέστατα 'Ελληνικά των αἰσθήματα καί τήν 'Ελληνικήν των ἱστορίαν ὡς τό Μέτσοβον ἡ γενέτειρα τῶν μεγάλων 'Ελλήνων 'Αβέρωφ καί Τοσίτσα τό Συρράκον ἡ γενέτειρα τοῦ μεγάλου 'Ηπειρώτου Πρωθυπουργοῦ τῆς 'Ελλάδος 'Ιωάννου Κωλέττη τοῦ μεγάλου ποιητοῦ τῆς 'Ελλάδος Γεωργίου Ζαλοκώστα τοῦ μεγάλου ἐπίσης ποιητοῦ Κώστα Κρυστάλλη καί τοῦ εὐεργέτου Σπυρίδωνος

ΜΞΒ

Μπαλτατζή καί οί ήρωϊκοί Καλαρρύτες γενέτειρα τοῦ Τουρτούρη θείου τοῦ Κωλέττη καί τῶν ἀρχόντων Λάμπρων ἡ ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ ὑπάρχουσα καί δρῶσα εἰσέτι Ρουμανική Προπαγάνδα θά ἐξέλειπε τέλεον ἄν αἱ κατά καιρούς Ἑλληνικαί Κυβερνήσεις καί ἰδίᾳ οἱ κατάκαιρούς Γενικοί Διοικηταί τῆς Ἠπείρου –ἐξαιρῶ τόν ἐν ἐνεργείᾳ τοιοῦτον κ. Ἀλέξ. Ἐμπειρῖκον Κουμουνδοῦρον οὗτινος ἡ φωτεινή δρᾶσις εἶναι ὀλιγοχρόνιος– ἐγνώριζον νά πολιτεύωνται καί νά χειρίζωνται ἐθνικά ζητήματα διπλωματικῆς φύσεως οἱ δέ ἑκάστοτε Μητροπολῖται Κονίτσης– ἐξαιρῶ τόν ἀ νῦν εὐμλεῶς ποιμαίοντα τήν Ἐπαρχίαν Ἰωαννίνων Κον Κον Σπυρίδωνα – ἐνδιαφέροντα ὀλιγώτερον περί τοῦ θηλακίου των..... Δυστυχῶς ὅμως οἱ ἑκάστοτε Γενικοί Διοικηταί τῆς Ἠπείρου ἠκολούθησαν ἐπί τοῦ ζητήματος τούτου πεπατημένην σφαλερᾶν ὁδόν τήν ὁδόν τῆς δημιουργίας Ἑλληνιζόντων καί Ρουμανιζόντων βλαχοφώνων εἰς 3–4 βλαχόφωνα χωρία ὅπου ὑπάρχουν ρουμανίζοντες μισθοδοτούμενοι παρά τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως. Ἐάν ὅμως οἱ κατά καιρούς Γενικοί Διοικηταί τῆς Ἠπείρου εἶχον μέλημά των τήν καταπολέμησιν τῆς ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ Ρουμανικῆς Προπαγάνδας προπαγάνδας θεμελιωμένης ἐπί ἄρμου καί οὐχί ἐπί Ἐθνικοῦ αἰσθήματος ἐπί ἐξωνημένων συνειδήσεων καί οὐχί ἐπί τῆς λογικῆς καί περιεποιοῦντο τούς τεχνητῶς ρουμανίζοντας τούτους διά κατηχήσεως καί μικροπαροχῶν καί δέν ἐπολέμουν αὐτούς ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς διά μωρῶν δημοδιδασκάλων καί ἀμαθῶν ἱερέων δέν θά ὑπῆρχε σήμερον οὔτε εἷς ρουμανίζων ὄχι μόνον ἐν Ἠπείρῳ ἀλλά καί ἐν Μακεδονίᾳ. Ἡ ἀντίδρασις ὅμως γεννᾷ τήν ἀντίστασιν ἡ δέ ἀστοχος πολιτική τῶν ἑκάστοτε Γενικῶν Διοικητῶν τῆς Ἠπείρου συνετέλεσεν ὥστε ὄχι μόνον νά μή ἐκλείψῃ ἡ ἐν Ἠπείρῳ Ρουμανική Προπαγάνδα ἀλλά τουναντίον καί νά προοδεύσῃ. Ἤδη ἐνῷ δέν ἔχομεν οὐδεμίαν Ρουμανικήν Ἐκκλησίαν ἐν Ἠπείρῳ ἱδρύομεν ἡμεῖς τοιαύτην ἐν Μπρυάζῃ διότι οἱ αὐτόθι ρουμανίζοντες ἕνεκα τοῦ ὑφισταμένου ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ διωγμοῦ αὐτῶν ἐκ μέρους τῶν Ἑλληνικῶν ἀρχῶν διά τῶν Ἑλληνιζόντων δημοδιδασκάλων καί ἱερέων καί τῆς Ἀστυνομικῆς ἀρχῆς ἔφθασαν εἰς τήν ἀνάγκην νά θελήσουν νά χωρισθοῦν ἀπό τούς συγχωριανούς των ἑλληνίζοντας καί ἐκκλησιαστικῶς ὅπως ἐχωρίσθησαν μέχρι τοῦδε καί σχολικῶς καίτοι συνδέονται μετ'αὐτῶν διά στενωτάτων συγγενικῶν δεσμῶν διά τῆς ἱδρύσεως ἰδίας ἐκκλησίας καί τῆς χειροτονίας ἰδίου συγχωριανοῦ ἱερέως μέλλοντος –ἐννοεῖται– νά ἱερουργῇ ρουμανιστί.

Ἰδού ποῦ μᾶς φέρει ἡ μωρία ἤ ἡ ἄγνοια τῶν ἑκάστοτε Γενικῶν Διοικητῶν τῆς Ἠπείρου τῶν μέχρι πρό πέντε μηνῶν.

Ἤδη οἱ ρουμανίζοντες οὗτοι ζητοῦν παρά τοῦ Μητροπολίτου

Κονίτσης νά τοῦς χειροτονήσῃ ἴδιον ἱερέα ὁ δέ Μητροπολίτης ἀμαθής καί ἀνίκανος αὐτός καθ'ἑαυτόν καί στερούμενος ἰδίας ἀντιλήψεως καί γνώσεως τοῦ ζητήματος τούτου διότι ἐκ τῶν 12 μηνῶν τοῦ ἔτους τούς δύο μόνον εὑρίσκεται ἐν τῇ Ἐπαρχίᾳ του τούς δέ λοιπούς ἐν Ἀθήναις ὅπου ἔχει ἀδελφούς καί ἀδελφάς ἀρνεῖται νά χειροτονήσῃ τόν προτεινόμενον παρά τῶν ρουμανιζόντων νομίζων ἄλλως τε τοῦτο ὡς ἐθνικόν καθῆκον καί ἐθνικήν ἐκδούλευσιν. Καλόν βεβαίως καί ἀλέθριον ἡ χειροτονία ρουμανίζοντος ὡς ἐφημερίου ἐν Μπρυάζῃ διότι τό τοιοῦτον ἀποτελεῖ μέγα βῆμα προόδου, τό πρῶτον τοιοῦτον τῆς Ρουμανικῆς προπαγάνδας ἐν Ἠπείρῳ ἀλλ'αἰτία τούτου εἴμεθα ἡμεῖς καί μόνοι ἡμεῖς αὐτοί καί οὐχί ἡ ἰσχυρός ρουμανική προπαγάνδα. Ἡμεῖς ἡμεῖς ἐδημιουργήσαμεν τήν ἀπαίτησιν ταύτην τῶν ρουμανιζόντων.

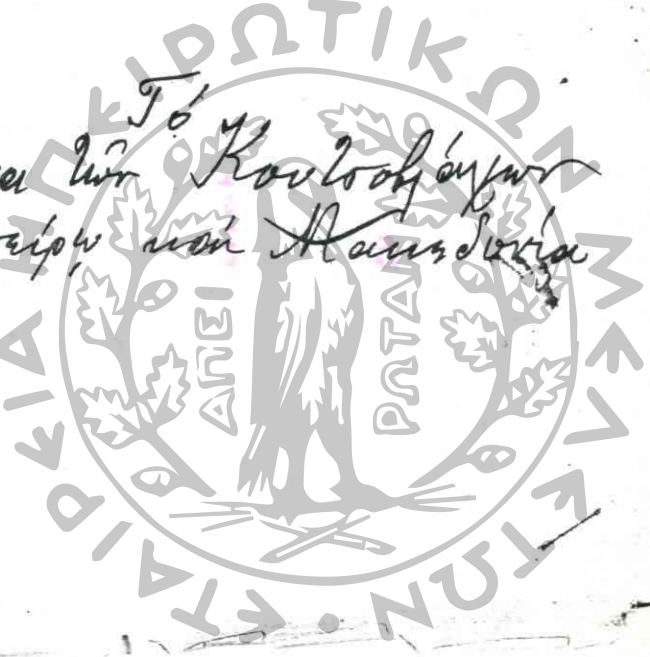
Ἀρνουμένου τώρα τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσης ἡ τῆς ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἑλλάδος μή ἐπιτρεπούσης τήν χειροτονίαν ταύτην ἡ Ρουμανική προπαγάνδα ἀπέστειλε τοῦτον εἰς τήν Ρουμανίαν ὅπου θά ἐπιστρέψῃ χειροτονημένος εἰς ἱερέα.

Ὁ Μητροπολίτης Κονίτσης θ'ἀρνηθῇ νά τόν ἀναγνωρίσῃ ὡς τοιοῦτον καί θά τῷ ἀπαγορεύσῃ πᾶσαν ἱερατικήν πρᾶξιν....

Ἀλλ'αὐτό θά προξενήσῃ δυσαρέσκειαν μεταξύ τῶν δύο φίλων Κρατῶν Ἑλλάδος καί Ρουμανίας. .... Συμφέρει σήμερον ἤ καί εἰς τό μέλλον νά δυσχεραναθοῦν αἱ μεταξύ τῶν δύο τούτων Κρατῶν σχέσεις ἕνεκα τῆς μή ἀναγνωρίσεως παρά τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσης τοῦ μέλλοντος ρουμανίζοντος ἱερέως ὡς ἐφημερίου τῆς Μπρυάζας; Οἱ Ρουμᾶνοι μᾶς ἔχουν εἰς τό χέρι ἐνῷ ἡμεῖς δέν τούς ἔχομεν διότι ἐν Ρουμανίᾳ ζοῦν ἑκατοντάδες τῶν ἐκρουμανισθέντων κολουκλαθῶν Ἕλλήνων ἀλλά τῶν ὁποίων ὑπάρχει οὐδείς εἰς ὑπήκοος Ρουμᾶνος. Δέν πρέπει ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες "νά κάψωμε τό πίλαμα γιά τόν ψύλλο" καί νά γίνωμε αἴτιοι νέων ἀνθελληνικῶν διωγμῶν ἐν Ρουμανίᾳ ὅπως τό 1905.

Πρέπει ἄλλως τε νά γνωρίζητε ὅτι τό ἔργον τῆς Μακεδονορουμανικῆς προπαγάνδας εἶναι ἐφήμερον καί προορισμένου θᾶττον ἤ βράδιον νά ἐκλείψῃ τό ὁμολόγησεν εἰλικρινῶς τῷ Ἰκοι ὁ Ρουμᾶνος Ὑπουργός τῆς Παιδείας Χαρετ ἀπό τοῦ βήματος τῆς Ρουμανικῆς Βουλῆς καί πρός στενυμήν εἶχον κλείσει τά ἐν Μακεδονίᾳ καί Ἠπείρῳ τότε Ρουμανικά Σχολεῖα καί'εἰσήγησιν τοῦ Ρουμάνου Γυμνασιάρχου Ἰωαννίνων Δαμβρέσκου δεκάντα τά ὁποῖα ἤνοιξαν καί κάλιν μετά τήν δολοφονίαν τοῦ του ὑπό Μακεδονορουμάνων ἐν μέσῳ βουκουρεστίῳ καί τήν πτῶσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Χίρετ.

Ζήτημα ἐπὶ τοῦ Κοινοβουλίου
ἐν Ἑλλάδι περὶ Λαικισμοῦ

'Η γνώμη μου γνώμη "Ελληνος καί δή 'Ηπειρώτου μελετήσαντος τά 'Ηπειρωτικά ζητήματα δυον οὐδείς τῶν συμπατριωτῶν μου εἶναι ν'ἀπορευχθῆ κάθε μιᾶς τῆς Ρουμανίας προστριβή ἕνεκα τῆς ἐπιδιωκομένης παρά τῆς Ρουμανικῆς προπαγάνδας χειροτονίας ρουμανίζοντος εἰς ἱερέα διότι εἶναι πρόσφορώτερον νά χειροτονηθῆ οὗτος ὁμαλῶς παρά τοῦ Μητροπολίτου Κονίτσης παρά ἀνωμάλως ἐν Ρουμανίᾳ. Πρωτίστως δέον νά λησθῆ καρ'ἡμῶν ὅτι ἔχει ὅτι ἐν Ρουμανίᾳ ζοῦν ἄνω τῶν 50 χιλιάδων 'Ελλήνων ἐκ τῶν ὁποίων ἂν μή οἱ ἥμισεις τουλάχιστον τό Ι/3 (20.000) εἶναι 'Ηπειρῶται κερδίζοντες ἐκεῖ ἀφθόνως τά πρός τό ζῆν καί συντηροῦντες πλουσιοπαροχώτατα τάς ἐν 'Ηπείρῳ οἰκογενείας των.

'Η γνώμη μου ἐπαναλαμβάνω ἀπαρεγκλίτως εἶναι νά ὑποδειχθῆ παρά τῆς Κυβερνήσεως ἡμῶν τῆς 'Ιερᾶς Συνόδου τῆς 'Ελλάδος εἰς τόν μητροπολίτην Κονίτσης εἰς οὗ τήν δικαιοδοσίαν ὑπάγεται τό μαχαιρωνον χωρίον Μπρυάζα νά παρέχῃ εἰς αὐτήν χειροτονίαν τοῦ ἐκ τοῦ χωρίου τούτου ρουμανίζοντος ὑποψηφίου ἱερέως ἐστω καί ἂν ἡ Ρουμανική Προπαγάνδα ἀξιοῖ νά ἱερουργῆ οὗτος ρουμανιστί διότι ἔχομεν καί ἡμεῖς 'Ελληνικά σχολεῖα ἐν τοιαύτῃ, πλήρες 'Ελληνικόν Γυμνάσιον ἐν Κορυτσᾷ καί 'Ελληνικάς μεγαλοπρεπεῖς ἐκκλησίας 'Ελληνιστί λειτουργούμενας.-

Χ. ΧΡΗΣΤΟΦΙΛΙΔΗΣ

πρώην Βουλευτής Ἐς 'Ιωαννίνων

Β' σελ:

Το ζήτημα της ανταλλαγής
των Ηπειρωτών ...

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΧΕΙΟ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

† Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Εὐχαριστοῦντες εὐλογοῦμεν πατρικῶς

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ κ.κ. ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Θερμῶς εὐχαριστῶν ἐπικαλοῦμαι
ἐπὶ σὲ ἀνανέωσιν νέου ἔτους τὴν
εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς ὑγίειαν καὶ σωτήριον
εὐόδωσιν ὑμῶν σκοπῶν.

† Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΡΟΥΓΑΝΗ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ANEI PATANI

ΑΡΧΕΙΟ Χ. ΣΠΗΛΗ

ΣΟΝΝΕΤΑ ΤΟΥ ΜΑΒΙΛΗ

Η ΛΗΘΗ

Καλότυχοι οἱ νεκροὶ ποὺ λησμονᾶνε
Τὴν πίκρια τῆς ζωῆς. Ὄντας βυθίσῃ
Ὁ ἥλιος καὶ τὸ σούρουπο ἀκλουθήσῃ.
Μὴν τοὺς κλαῖς ὁ καημός σου ὅσος καὶ νᾶναι.
Τέτοιαν ὥρα οἱ ψυχὲς διζοῦν καὶ πᾶνε
Στῆς λησμονιᾶς τὴν κρυσταλλένια βρύση.
Μὰ βοῦρκος τὸ νεράκι θὰ μαβρίσῃ
Ἂ στάξῃ γι' ἀφτὲς δάκρυ ὅθε ἀγαπᾶνε.
Κι' ἂν πιοῦν θολὸ νερὸ ξαναθυμοῦνται.
Διαβαίνοντας λειβάδια ἀπὸ ἀσφοδήλι,
Πόνους παλιοὺς ποὺ μέσα τους κοιμοῦνται.
Ἂ δὲ μπορῇς παρὰ νὰ κλαῖς τὸ δείλι
Τοὺς ζωντανοὺς τὰ μάτια σου ἂς θρηνήσουν.
Θέλουν, μὰ δὲ βολεῖ νὰ λησμονήσουν.

ΚΑΛΛΙΠΑΤΕΙΡΑ

«Ἀρχόντισσα Ροδίτισσα πῶς μπῆκες;
Γυναῖκες διώχνει μιὰ συνήθεια ἀρχαία
Ἐδῶθε.» «Ἔχω ἕνα ἀνίψι, τὸν Εὐκλέα,
Τρία ἀδέρφια, γιὸ πατέρα Ὀλυμπιονίκες·
Νὰ μὲ ἀφήσετε πρέπει Ἑλλανοδίκες,
Καὶ ἐγὼ νὰ καμαρώσω μὲς τὰ ὡραῖα
Κορμιά, ποὺ γιὰ τὸ ἀγρίλι τοῦ Ἡρακλέα
Παλαίβουν, θιαμαστὲς ψυχὲς ἀντρίκες.
Μὲ τὲς ἄλλες γυναῖκες δὲν εἶμαι ὅμοια·
Στὸν αἰῶνα τὸ σόι μου θὰ φαντάζῃ
Μὲ τῆς ἀντρειᾶς τὰ ἀμάραντα προνόμια.
Μὲ μάλαμα γραμμένος τὸ δοξάζει
Σὲ ἀστραφτερὸ κατεβατὸ μαρμάρου
Ὕμνος χρυσὸς τοῦ ἀθάνατου Πινδάρσ.»

EXCELSIOR

Κρύο κρούσταλλο νερὸ τὰ ἡλιοφρυμένα
Χείλια θὰ ὀγράνῃ. Εὐγενικιὰ ἀνθρωπότη
Θὰ τοὺς φιλέψῃ πλούσιο φαγοπότι,
Κορμιὰ ἀπ' τὴν πλήθια χάρη ἁλαφρωμένα,
Ἀγάλματα θεῶν ζωντανεμένα
Θἀγναντέψουν στὴ Νίμπρο ἐκεῖ τὴν πρώτη,
Τῆς λευτεριᾶς ἀστραφτερὴ λαμπρότη,
Τὰ στήθια θὰ χαροῦν τὰ πονεμένα.
Καὶ ἀνηφοροῦν οἱ βλάμηδες λεβέντες
Στ' ἀτέλειωτο φαράγγι ὅλο χαλίκι
Μονοσκοίνι μὲ γέλοια καὶ κουβέντες.
Μὰ ἔχουν ποδάρια καὶ καρδιὲς τσελίκι·
Μὰ τοὺς θεριεύει ἡ ἐλπίδα τοῦ θανάτου
Μὲ τἀγιασμένα δαφνοστέφανα του.

ΜΟΥΧΡΩΜΑ

Φυσάει τ' ἀεράκι, μὲ ἀνάλαφρη φόρα
Καὶ τὲς τριανταφυλλιὲς ἀργὰ σαλεύει·
Στὲς καρδιὲς καὶ στὴν πλάση βασιλεύει
Ρόδινο σούρουπο, ὥρα μυροφόρα,
Χρυσὴ θυμητικῶν ὀνείρων ὥρα
Ποὺ ἡ ψυχὴ τὴ γαλήνη προμαντεύει,
Τὴν αἰώνια γαλήνη, κι' ἀγναντεύει
Σὰ γιὰ στερνὴ φορὰ κάθε της γνώρα
Ἀξέχαστη· ξανθὲς κρινοτραχήλες
Ἀγάπες, γαλανὰ βασιλεμένα
Μάτια ὀγρὰ καὶ φιλιὰ καὶ ἀνατριχήλες
Καὶ δάκρυα· πλάνα δῶρα ζηλεμένα
Τῆς ζήσης ποὺ ἀχνοσβυέται καὶ τελειόνει
Σὰν τὸ θαμπὸ γιουλὶ ποὺ ὁλοένα λυόνει.

ΑΝΕΜΟΜΥΛΟΣ

Ὁ κόσμος εἶναι πλανερὸ μαγνάδι
Κεντισμένο μὲ ρόδα καὶ μὲ βάγια
Μὲ ἥλιους καὶ μᾶστρα ποὺ τὸ ἁπλόνει ἡ Μαγιὰ
Ἀπάνου στῆς ἀλήθειας τὸ σκοτάδι.
Σ' ἀγαπούσαμε τόσο ἔρμο ρημάδι
Γιατὶ στὴ μέση ἀπ' τῆς ζωῆς τὰ μάγια
Στὴ ψυχή μας φανέρωνες τὴν ἅγια
Τοῦ θανάτου θωριά, τὸν κρύον Ἅδη,
Τὸ τίποτε, κι' ἀνήξερα στὰ βάθια
Τοῦ εἶναι μας ἐξύπναες μιὰ λαχτάρα
Νὰ γλυτώσουμε ἀπ' ὅλα μας τὰ πάθια,
Τὴν πικρὴ νὰ ξορκίσουμε κατάρα
Τῆς ζωῆς καὶ νὰ μποῦμε μονομίας
Στ' ἄδυτα τῆς θεϊκῆς ἀνυπαρξίας.

ΤΟ ΚΑΡΔΑΚΙ

Τἄγνωρα ρεποθέμελα τοῦ ἀρχαίου
Ναοῦ στὸ ἔρμο ἀκροθαλάσσιο πλάι
Χορταριασμένα κοίτονται. Γελάει
Γύρου ὁμορφάδα κόσμου πάντα νέου.
Καὶ λέω ποὺ ἀκόμα ἀπ' τὴν κορφὴ τοῦ ὡραίου
Βουνοῦ στιᾶστρα ντυμένη ροβολάει
Ἡ ἀρχαία ζωὴ κι' ἀφτοῦ φεγγοβολάει
Λαμπρὸς ναὸς τεχνίτη Κερκυραίου.
Χρυσόνειρο, σὲ βλέπω γιατὶ μ' ἔχει
Μαγέψει τὸ νερὸ στὴν κρύα βρύση,
Ποὺ μέσαθε ἀπὸ ς' ἅγιο χῶμα τρέχει.
Ἔτσι κάτοιος θεὸς θὰ τὄχῃ ὁρίσει
Κι' ὅπσιος ξένος ἐκεῖ τὸ χεῖλι βρέχει
Στὰ γονικά του πλάι δὲ θὰ γυρίσῃ,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΝΟΤΑΝ

ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ

ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'. ΚΑΙ ΤΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ

Πολλὰ γραφήκανε στὶς ἐφημερίδες γιὰ τὸν Πατριάρχη Ἰωακεὶμ τὸν Γ'. ποὺ τίμησε τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια τὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνο. Μιὰ λεπτομέρεια μόνο λησμονήθηκε, ἴσως νὰ εἶταν κι' ἄγνωστη, ποὺ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη ἀπόδειχνε πόσο προοδευτικὸς εἶταν ὁ θεοπρόβλητος Γέροντας. Ὁ φωτεινός του νοῦς εἶδε μέσα στὸ κέντρο τοῦ σχολαστικισμοῦ καὶ τῆς ὀπισθοδρομικότητας τὴν ἀλήθεια τῆς δημοτικῆς μας. Κι' ἂν δὲν εἶταν μπασμένος ὁλόψυχα μέσα στὸ ζήτημα μας, ἀγάπησε ὅμως τὴ δημοτικὴ καὶ τοὺς ἐργάτες της, καὶ ἐδήλωσε τὴν ἀγάπη του σὲ δημοσιογραφικὴ συνέντευξη καὶ σὲ ἰδιωτικὲς ἐπιστολές, τὸν καιρὸ ἴσια ἴσια ἐκεῖνο, ποὺ ἄγρια βρίζανε τὴν ἐθνική μας γλῶσσα Μιστριώτηδες καὶ ρασοφόροι, δασκάλοι καὶ ἐφημερίδες. Δὲ φοβούντανε ὁ Μεγάλος Γέροντας νὰ γίνῃ ἀντιδημοτικός. Πρῶτα πρῶτα ἀγαποῦσε τὴν ἀλήθεια. Ἂν ποτὲ τὸν ἀκούσαμε σὲ διάφορες τελετὲς νὰ μιλῇ πικρὰ γιὰ τοὺς δημοτικιστές, θὰ εἶταν τότε τέτοια ἡ γνώμη του, ποὺ λίγο κατ' ὀλίγο φωτίστηκε κατόπι. Κι' αὐτὸ ἴσια ἴσια ἀποδείχνει πιὸ μεγάλο καὶ πιὸ τρανὸ τὸ φωτεινὸ νοῦ τοῦ μακαρίτη Πατριάρχη μας. Χρόνια καὶ χρόνια ἔζησε μέσα σ᾽ ἕνα σχολαστικὸ περιβάλλον. Δὲν μποροῦσε λοιπὸν παρὰ ἀσυναίστητα νὰ σκέφτεται κι' αὐτὸς ὅπως σκέφτονταν τὸ περιβάλλον του. Μὰ ὅταν ἦρθε ἡ ἀντίδραση δυνατὴ καὶ ὁρμητικὴ ξαφνίστηκε καὶ εἶδε τὸ φῶς. Καὶ τὸ φῶς αὐτὸ τὸ γνώρισε πὼς εἶταν ἡ ἀλήθεια. Τώρα ποὺ ὁ θεοπρόβλητος δὲν ὑπάρχῃ πιὰ μεταξύ μας, κι' οὔτε εἶναι φόβος ἀπὸ κομματικὸ λόγο νὰ ἀνοίξουν οἱ ταπεινοὶ τὸ στόμα τους γιὰ νὰ τοῦ ψάλλουν τὸν ἐξέψαλμο, δημοσιεύουμε παρακάτω ἕνα μέρος ἀπὸ τὴ συνέντευξη του μὲ τὸ φίλο δημοσιογράφο κ. Στ. Σταματίου, ποὺ δημοσιεύτηκε στὸ φύλλο τῆς «Ἀκρόπολης» τῆς 21 τοῦ περασμένου Σεπτέμβρη καὶ ποὺ σ' αὐτὸ ὁ ἀλησμόνητος Πατριάρχης μας μιλεῖ τόσο θερμὰ γιὰ τὴ δημοτική μας γλῶσσα. Ἡ γνώμη του σχετικὰ γιὰ τὴ γλῶσσα τοῦ Εὐαγγελίου δὲν εἶναι βέβαια σωστὴ καὶ τὰ ἀσήμαντα λάθια ποὺ κάνει μποροῦνε νὰ παραβλεφτοῦνε, ἅμα γνωρίζουμε πὼς ὁ Ἰωακεὶμ οὔτε γλωσσολόγος εἶτανε, οὔτε ἀναγνώστης ὑποχρεωμένος νὰ θυμᾶται πὼς μετάφρασε τὴ μιὰ λέξη ἢ τὴν ἄλλη ὁ κ. Πάλλης. Ὕστερα ἀπὸ τὴ συνέντευξη δημοσιεύουμε καὶ μιὰ ἰδιόχειρο ἐπιστολή του στὸ φίλο διηγηματογράφο κ. Χρ. Χρηστοβασίλη, ποὺ καὶ σ' αὐτὴ φαίνεται ὁ μακαρίτης νὰ ἀγαπᾶ τὴ δημοτική μας γλῶσσα:

« Ὁ Παναγιώτατος ἐζητοῦσε διαφόρους πληροφορίας διὰ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἦλθε καὶ εἰς τὴν Νεοελληνικὴν φιλολογίαν.

— Μοῦ ἀρέσουν πολύ, εἶπε, τὰ ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ.

— Μὰ εἶνε μαλλιαρός, τοῦ εἶπα μειδιῶν.

— Εἶνε μεγάλος ποιητής, ἀπήντησεν. Ἡ γλῶσσά του εἶνε ὡραία, πρώτης τάξεως δημοτική, ἡ ὁποία μὲ εὐφραίνει.

— Σᾶς ἀρέσει ἡ Δημοτική ;

— Διαβάζω μὲ μεγαλειτέρα εὐχαρίστησι τὸ ἔργο ποὺ εἶνε γραμμένο εἰς τὴν Δημοτικήν. Εἶνε γλῶσσα ζωντανὴ καὶ δὲν δύναται παρὰ νὰ ἐπιζήσῃ.

— Διαβάζετε τὸν Καρκαβίστα ;

— Μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι παρακολουθῶ ὅσον δύναμαι τὴν Νεοελληνικὴν φιλολογίαν. Καὶ τὸν Καρκαβίστα διαβάζω καὶ τὸν μακαρίτη τὸν Παπαδιαμάντη καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Χριστοβασίλη εἶνε ὡραία. Μεγάλας προόδους ἔκαμεν ἡ Νεοελληνικὴ φιλολογία.

— Καὶ ὅμως, ὅταν ἐξερράγη τὸ γλωσσικὸν

ζήτημα εἰς τὰς Ἀθήνας, μεταχειρίσθησαν τὸ ὄνομα τῆς Παναγιότητος Σας ὅπως νὰ πολεμήσουν τὴν Δημοτικήν.

— Ἐγὼ δὲν ἀντεστρατεύθην ποτὲ κατὰ τῆς Δημοτικῆς. Ἐγὼ κατηγόρισα τὴν μετάφρασιν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τὴν γλῶσσα τῆς μεταφρά- τοῦ Πάλλη, ὡς εἰδεχθή. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουν κτύπημα διότι θὰ κατασπρέψουν τὴν γλῶσσαν. Αὐτοὶ ἐν τίνι δικαιώματι ὁμιλοῦν ὑπὲρ τῆς Δημοτικῆς ὅταν δὲν τὴν γνωρίζουν ; Καὶ νὰ σᾶς φέρω ἀμέσως ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὴν μετάφρασιν τοῦ Πάλλη. « Ὁ Ἀβραὰμ, λέγει, « ἔκαμε» τὸν Ἰσαάκ, ὁ Ἰσαὰκ «ἔφκιασε» τὸν Ἰακώβ.» Τί ἦτο ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Ἰσαὰκ νὰ «κάμουν » ; Ζῶα ; Διότι μόνον διὰ τὰ ζῶα μεταχειρίζεται ἡ Δημοτικὴ τὴν λέξιν «ἔκαμε», διὰ τὰ πήλινα ἀγγεῖα τὴν λέξιν «ἔφκιασε», διὰ τοὺς ἀνθρώπους ὅμως ἔχει τὴν λέξιν «ἐγέννησε». Πλεῖστα παραδείγματα τοιαῦτα δύναμαι νὰ σᾶς φέρω. Προσέξατε πολὺ διότι οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δύνανται μέγα κακὸν νὰ κάμουν εἰς τὸ ἔθνος καὶ τὴν γλῶσσαν.

— Ἡ Παναγιότης σας ὑπὲρ ποίας γλώσσης ἀποκλίνει ;

— Ὑπὲρ τῆς ὁμιλουμένης. Εἶμαι ὑπὲρ τῆς μέσης ὁδοῦ. Ἡ Δημοτικὴ μοῦ ἀρέσει ἀλλὰ εἶνε μόνον διὰ τοὺς Ἠπειρώτας καὶ Στερεοελαδίτας. Ὁ Κρητικὸς ἔχει ἄλλο ἰδίωμα, ἄλλο ὁ Χίος, ἄλλο ὁ Κύπριος καὶ ἄλλο ὁ Μικρασιάτης. Αὐτὰ ὡς ἰδιώματα τὰ ὁποῖα βεβαίως δὲν διαφέρουν ὅσον π. χ. τῶν Πρώσσων ἀπὸ τοὺς ἄλλους Γερμανοὺς — οἱ Ἕλληνες συνεννοοῦνται κάλλιστα μεταξύ των — θὰ μείνουν καὶ θὰ πλουτίζουν μὲ τὰς καλλιτέρας των λέξεις τὴν ὁμιλουμένην.

— Ἡ Παναγιότης σας δὲν νομίζει ὅτι ἐπιβάλλεται κάποια γλωσσικὴ μεταρρύθμισις καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα τοῦ ὑποδούλου Ἑλληνισμοῦ, τὰ ὁποῖα ἀνηλεῶς ὁ σχολαστικισμὸς τὰ δέρνει ;

— Ὄχι γλωσσικὴ μεταρρύθμισις, ἀλλὰ ριζικὴ μεταβολὴ τοῦ παιδαγωγικοῦ συστήματος χρειάζεται.»

Ἰδοὺ ἡ ἐπιστολή :

Ἐντιμότατε Κύριε Χ. Χρηστοβασίλη, ὑγίαινε καὶ εὐτύχει καὶ ἐργάζου ἐπ' ἀγαθῷ.

Κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον—Ἰανουάριον ἀνέγνων ἐν τῷ « Κόσμῳ » καὶ τῇ «Φωνῇ τῆς Ἠπείρου» τὰ ὑμέτερα πατριωτικὰ διηγήματα, ἅτινα μ' ηὐχαρίστησαν. Κατὰ τὴν γνώμην μου δὲν εἶναι ὅλως ἁγνὰ καὶ ἄνευ ὑπερβολῶν καὶ παρεισάκτων, ἔχουσιν ὅμως τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ φυσικόν, Ὁ τοιοῦτος τρόπος τοῦ γράφειν τὴν κοινὴν εἶναι ἀσπαστός, διότι οὕτως ἔχει, ἐνῷ οἱ φανατικοὶ ὀπαδοὶ τοῦ νεωτερισμοῦ πλάττουσι τῆς φαντασίας αὐτῶν πράγματα. Δημιουργοῦν νέαν γλῶσσαν, διαπράττοντες θανάσιμον ἁμάρτημα.

*Τὴν ἀρχαίαν γλῶσσαν δὲν δυνάμεθα ν'ἀρνηθῶμεν, οὔτε νὰ ἐπανιφέρωμεν αὐτὴν ὡς γλῶσσαν κοινὴν ἐν τῷ καθόλῳ αὐτῆς. Τὰ λαλούμενα ἰδιώματα τῆς λεγομένης μητρικῆς εἶναι πολλὰ, πάμπολλα. Ποῖον ἐξ αὐτῶν εἶναι ἡ καθομιλουμένη ; Οὐδέν. **Καλὸν λοιπὸν νὰ γράφωνται τὰ ἰδιώματα ταῦτα πάντα, ἐκ δὲ τῆς μελέτης τοῦ ὅλου σὺν τῷ χρόνῳ θὰ προκύψῃ τὸ ἀναζητούμενον καὶ ὄχι ἐκ τῆς φαντασίας τῶν λεγομένων μαλλιαρῶν.***

Ἐπὶ τούτοις ἐπεύχομαί σοι πᾶν ἀγαθόν.

Μπογιατζίκιοϊ, τῇ ι' Μαρτίου 1908.

Τῆς ὑμετ. ἐντιμότητος εὐχέτης εἰς Θεὸν

Ὁ Κων]πόλεως ΙΩΑΚΕΙΜ.

ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ

Ὡραῖος σὰν τὸν Ὄλυμπο καὶ παλληκάρι σὰν Ἡρακλῆς. Ἔσβυσε ἡ ὀμορφιά του στὸ κορφοβούνι τῆς δόξας καὶ τἀγριολούλουδα τονίζουν ἡρωϊκὰ τραγούδια στὴν ἀφάνταστη παλληκαριά. Καὶ τὰ τραγούδια αὐτὰ μᾶς θυμίζουνε μιὰ φωτεινὴ δράση στὸ παιδίο τῆς Σκέψης. Καὶ στὸ πεδίο τῆς Σκέψης ὁ Λαυρέντιος Μαβίλης ὑπῆρξε πιὸ γιγαντόσωμος, πιὸ τρανός. Στὴν ἱστορικὴ συζήτηση τῆς Ἑλλ. Βουλῆς γιὰ τὸ γλωσσικὸ ζήτημα ἀπὸ τοὺς πρώτους μίλησε μὲ παρρησία γιὰ τὴ δημοτικὴ μας γλῶσσα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Ἀπὸ τοὺς πρώτους χτύπησε τοὺς Κουλουμπάκηδες καὶ τὰ ἄλλα ἄρρωστα κοπέλια τοῦ Μιστριώτη. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ἔδειξε τὸ δρόμο τοῦ Φωτὸς στοὺς πατέρες τοῦ ἔθνους, τοὺς μεθυσμένους ἀπὸ τὸ χασίς τῆς προγονολατρείας. Καὶ ἡ γιγαντόσωμη σκέψη του τὴν ἐποχὴ ἐκείνη χαραχτηρίστηκε γιὰ προδότρα. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ τὸν εἶπαν προδότη τὸ Μαβίλη καὶ πληρωμένο ἀπὸ τὴ Ρωσσία δὲ θὰ ψιθυρίσουν τώρα ἄραγε ντροπιασμένοι: Ἔτσι δὲν πεθαίνουν οἱ προδότες. Ἂν γίνῃ αὐτὸ ἡ ψυχὴ τοῦ ἥρωα θὰ νοιώσῃ ἕνα ἐλαφρωμό. Ὄχι γιατὶ ἱκανοποιήθηκε ὁ ἐγωισμός του, ἀλλὰ γιατὶ μέσα στὰ λίγα αὐτὰ λόγια τῆς μετανοίας θὰ διῇ τὴν ἀρχὴ τῆς πρόοδου τῆς φυλῆς του.

Τὸ ποιητικὸ ἔργο τοῦ Λ. Μαβίλη εἶναι μικρὸ σὲ ὄγκο. Τόσο μικρὸ ποὺ λέει κανείς, τόσες ποιητικὲς λάμψες εἶχε μόνο ἡ ζωή του; Εὐχούμαστε ὅλων τῶν ποιητῶν οἱ ποιητικὲς λάμψες νὰ εἶναι τόσο λίγες, ἀλλὰ καὶ τόσο φωτεινές, τόσο ἐκτεταμένες. Ὀπαδὸς τῆς Ἑπτανησιακῆς σχολῆς καὶ μαθητὴς τοῦ Σολωμοῦ, εἶχε ὅλα τὰ χαρίσματα τοῦ δασκάλου του: Εὐγένεια στὴν ἔκφραση, περιτέχνηση, μουσικὴ καὶ ἔξοχη κομψότητα στὴ μορφή. Κάθε σονέτο του καὶ ἕνας τόμος ἀπὸ ποιήματα. Καὶ σὲ κάθε τόμο ἀπὸ τὰ ποιήματα αὐτὰ ἐλόκληρη ἡ ἡρωικὴ ψυχὴ τῆς δοξασμένης του φυλῆς, ποὺ τὴ βλέπει κανεὶς ὡραία, μεγάλη, ὀνειριασμένη ἀπὸ τὴν ἀρχαία ἐποχὴ ἕως σήμερα.

Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ

Ὅλα καλὰ καὶ ἅγια. Ἀπ' τὴν κηδεία τοῦ Πατριάρχη δὲν ἔλειπε τίποτα· οἱ στολὲς τῶν ἐπισήμων εἶταν πολὺ χρυσές, τὰ ράσα τῶν καλογέρων πολὺ μαῦρα, τὰ τάσια τῶν πυροσβεστῶν πολὺ κόκκινα καὶ τὰ ψηλὰ καπέλα πολὺ γυαλιστερά.

Ἡ Κυβέρνηση ἔκαμε θαύματα, ἡ τελεταρχικὴ Ἐπιτροπὴ τέρατα καὶ σημεῖα καὶ τὰ ξένα ἀγήματα ξεπατώθηκαν γιὰ νὰ μᾶς ὑποχρεώσουν.

Κ' ἔτσι οἱ ἐπίσημοι ἐκήδεψαν ἐπίσημα ἕνα ἐπίσημο λείψανο καὶ πάει λέγοντας ἀπὸ ἐπισημότητα σ' ἐπισημότητα!...

Ὁ λαὸς ὅμως ὁ Ἑλληνικὸς δὲν ἐκήδεψε τὸν Πατριάρχη του.

Καὶ μ' ὅσα μπορεῖ νὰ γράψῃ καὶ ξεγράψῃ ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ ποτὲ δὲν εἶχε τὸ θάρρος νὰ πῇ τὴν ἀλήθεια, ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικὸς δὲν ἐτίμησε τὴν κηδεία τοῦ Πατριάρχη, γιατὶ δὲν τοῦ τὸ ἐπέτρεψαν, γιατὶ στὰ προσκλητήρια ποὺ βγάλαν οἱ ἀριστοκράτες εἶχαν τὴν ὑποσημείωση: «οἱ στέφανοι καὶ ὁ λαὸς ἀπαράδεχτοι!»

Ἔτρεξεν ὁ κοσμάκης, μὰ ἔτρεξε γιὰ νὰ σεργιανίσῃ, μὲ τὸν πιὸ κοινὸ τρόπο, μιὰ πομπὴ ἀσυνήθιστη. Ἔτρεξε γιὰ νὰ διῇ κάτι ποὺ δὲ βλέπει κάθε μέρα, καὶ μόνο γι' αὐτό.

Γιατὶ ἤξευρεν ἀπὸ πρὶν πὼς θέση γι' αὐτόνα δὲν ὑπῆρχεν ἄλλη, παρὰ τὰ κάστρα, τὰ κεραμίδια τῶν σπιτιῶν κ' ἡ θάλασσα.

Ἤξευρε ἀκόμη πὼς χωροφύλακες κι' ἀστυνομικοὶ εἶταν ἐκεῖ, φρουροὶ τῆς ἄτακτης τάξης, ποὺ ὕστερα ἀπὸ τόσες συνεδρίασες κατώρθωσε νὰ ὁρίσῃ ἡ περίφημη τελεταρχικὴ Ἐπιτροπή.

Δὲν ***«ἔσπευσεν ἵνα ἀποθαυμάσῃ τὸ ὕστατον τὴν ἐξηγιασμένην μορφὴν Ἰωακεὶμ τοῦ Γ'»*** γιατὶ ὁ λαὸς ὁ Ἑλληνικός, — ἂς τὸ μάθουν ὅσοι δὲν τὸν ἐγνώρισαν, — εἶναι περήφανος καὶ δὲν πάει ὅπου τὸν διώχνουν, ὅπου τὸν ποδοπατοῦν! Ἔτρεξε, περίεργος σὰν πάντα, νὰ σεργιανίσῃ καὶ μόνο νὰ σεργιανίσῃ!...

Ἀντὶ νὰ προσκαλέσουν οἱ κ.κ. τελετάρχαι ἀπὸ ἕνα ἀντιπρόσωπο κάθε σωματείου γιὰ νὰ τοῦ δώσουν μπιλιέτο, μπιλιέτο ποὺ μὲ τὸ βυζαντινισμό, τὴ σχολαστικότητα καὶ τὴν ἀνικανότητά τους οὔτε στὸ τέταρτο τῶν ἀντιπροσώπων κατώρθωσαν νὰ δώσουν, νομίζω πὼς θὰτανε πιὸ ἀξιοπρεπὲς τουλάχιστο γιὰ τὴ μνήμη ἑνὸς Πατριάρχη νὰ ὁρίσουν μιὰ θέση ὕστερα ἀπ' ὅλη τὴν πομπὴ γιὰ ν' ἀκολουθήσουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν σωματείων καὶ τῶν κοινοτήτων ἐν σώματι καὶ χωρὶς μπιλιέτα.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ δὲ θὰ τρώγανε οὔτε τοὺς Δεσποτάδες, οὔτε τοὺς τελετάρχας,

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

δσο παχουλοί κι' ἂν εἶναι οἱ πρῶτοι, δσο τρυφεροὶ οἱ δεύτεροι.

Μετὰ τὰ τρικαντὰ καὶ τὰ ψηλὰ καπέλα μποροῦσε νὰ ἔχῃ μιὰ θέση κ' ἡ ρεπούπλικα καὶ μετὰ τὸ φράκο τὸ σακάκι.

Τὸ **«ἔκπαγλον θέαμα»** θὰ κέρδιζε καὶ ὁ λαὸς θὰ κήδευε τὸν Πατριάρχη, τὸν Πατέρα του!

Ὅσο γιὰ τὰ μονόκλ τῶν κ. κ. τελεταρχῶν, ἀφοῦ συνήθισαν μιὰ φορὰ νὰ μὴ βλέπουν τόσο ἀνάξια προσοχῆς πράγματα, δὲ θὰ τἄβλεπαν καὶ πάλι, μ' ὅλο τὸν καλοκαιριάτικο ἥλιο τῆς προτερασμένης Κυριακῆς.

Π. Δ. Μπεκές.

*Μὲ πολλὴ εὐχαρίστηση δημοσιεύουμε τὸ ζωντανὸ αὐτὸ ἄρθρο τοῦ κ. Π. Δ. Μπεκέ. Ἐκφράζει μιὰ διαμαρτυρία τοῦ λαοῦ, ποὺ ἐμποδίστηκε νὰ λάβῃ μέρος στὴν κηδεία τοῦ Πατριάρχη του. Κι' ὁ λαὸς εἶχε περισσότερο δικαίωμα ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς ἐπισήμους, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτὴ ἀκόμη τὴν τελεταρχικὴ ἐπιτροπὴ νὰ διῇ τὸ λείψανο τοῦ Πατριάρχη του. Γιατὶ ὁ Πατριάρχης οὔτε στοὺς ἐπισήμους ἀνήκει οὔτε στὴν τελεταρχικὴ ἐπιτροπή. Ἀλλὰ στὸ λαό, ποὺ τόσο σεβάστηκε καὶ τὸν ἀγάπησε καὶ γι' αὐτὸ τὸν ἀνέβασε στὸ ὑψηλότερο θρησκευτικὸ ἀξίωμα. Κι' ἂν δὲν εἶτόν αὐτὴ ἡ αἰτία ποὺ ὁ λαὸς ἔπρεπε νὰ πάρῃ ὁλόκληρος μέρος στὴν κηδεία τοῦ Πατριάρχη, τοῦ Πατέρα του, καθὼς πολὺ ὀρθὰ λέει ὁ κ. Μπεκές, ὕπαρχε μιὰ ἄλλη αἰτία ποὺ ἔπρεπε νὰ κάμῃ νὰ σκεφτῇ ἡ τελεταρχικὴ ἐπιτροπή, πὼς ἐκεῖνος ἴσια ἴσια ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρῃ μέρος στὴν κηδεία εἶταν ὁ λαός. Εἶναι ζήτημα θρησκευτικὸ καὶ περισσότερο **πολιτικό**. Ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς κηδείας τοῦ Πατριάρχη στὸ λίγο κόσμο, στὸ μορφωμένο δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ σπουδαία ἐντύπωση. Ἠμποροῦσε ὅμως νὰ κάμῃ στὸ λαὸ **ἀνεξίτηλη** ἐντύπωση. Καὶ νὰ δυναμώσῃ μέσα του τὸ θρησκευτικὸ καὶ τὸ ἐθνικό του αἰσθημα. Βέβαια. Ὁ Πατριάρχης μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ δὲν εἶναι ἄνθρωπος ὅπως ὁ Κώστας ἢ ὁ Γιάννης. Εἶναι κάτι θεοποιημένο, ἀντιπροσωπεύει κι' ὅλας καὶ τὴν ἐθνικὴ παράδοση. Εἶναι ἡ ἐθνικὴ παράδοση ὁ Πατριάρχης. Γι' αὐτὸ ἴσια - ἴσια ἔπρεπε ὅλος ὁ λαὸς τῆς Πόλης νὰ λάβῃ μέρος στὴν κηδεία του. Ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ γίνῃ ἡ κηδεία πιὸ μεγαλόπρεπη, πιὸ ἐπιβλητική, πιὸ ἐθνική. Φοβήθηκε ὅμως τὴν ἀταξία ἡ τελεταρχικὴ ἐπιτροπή. Σὲ τέτοια περίσταση ἡ ἀταξία εἶναι πολὺ πιὸ ὡραία ἀπὸ τὴν τάξη, ποὺ δὲ σ' ἀφίνει νὰ χύσῃς ἕνα δάκρυο γιὰ τὸν ἐθνικό σου πατέρα. Τῶν βασιλιάδων οἱ κηδείες γίνουνται μεγαλόπρεπες, γιατὶ σύσσωμος ὁ λαὸς τὶς παρακολουθεῖ. Φανταζούμαστε ἂν ἔβλεπε ἀπὸ μιὰ ἄκρη τὴν κηδεία του ὁ χριστιανικώτατος Ἰωακείμ, πόση λύπη θὰ ἔντοιωθε, γιατὶ δυὸ τρεῖς ἄνθρωποι ἐμπόδισαν τὸ λαό του νὰ ἀπολαύσῃ τὸ πένθιμο μεγαλεῖο τῆς ἐκφορᾶς καὶ νὰ σκορπίσῃ τὴν καρδιακή του λύπη γύρο ἀπὸ τὴν ἀκίνητη, ἀλλὰ μεγαλόπρεπη φυσιογνωμία τοῦ μεγάλου νεκροῦ. Ἀλλὰ ἂς μείνῃ ἥσυχη ἡ ψυχὴ τοῦ Πατριάρχη, ποὺ ἀγάπησε τόσο τὸ λαό. Τὰ κόκκαλά του ἂς μὴν ρίξουνε μέσα στὸ νωπό του τάφο καὶ ἀπὸ τὸ ἔρκος τῶν ὀδόντων του ἂς μὴ ξεφύγῃ καμιὰ ἀρά. Ἡ τελεταρχικὴ ἐπιτροπὴ ρεκλάμαρε τὴν κηδεία του καὶ τὴ μεγαλόπρεπη μορφή του. Χιλιάδες φωτογράφοι φωτογράφησαν τὴν κηδεία του καὶ ὁ περιούσιος λαὸς τὴ βλέπει τώρα στοὺς κινηματογράφους. Ἐκεῖ ἔπρεπε μόνο νὰ τήνε διῇ.*

ΑΣΜΑ ΑΣΜΑΤΩΝ

Ὁ κ. Κ. Φριλίγγος, γνωστὸς λόγιος τῆς Σμύρνης, μετάφρασε καὶ τύπωσε στὴ δημοτικὴ μας τὸ λυρικὸ ποίημα **Ἄσμα Ἀσμάτων**, ποὺ ἀποδίδεται στὸ Σολωμών. Ἡ μετάφραση αὐτὴ ψιλοδουλεμένη, δημιουργική, μᾶς δίνει γενικὴ καὶ καθαρὴ εἰκόνα τοῦ φόντου τοῦ ἑβραϊκοῦ ἔργου, καμωμένη σὲ στίχους καθαροὺς καὶ διάφανους. Ἴσως ὁ σκοπὸς τοῦ μεταφραστῆ, νὰ παρουσιάσῃ πιὸ καταληπτὰ τὸ ἔργο, ἄλλαξε λιγάκι ἢ πολὺ τὸν ἐξωτερικὸ χρωματισμό του καὶ τὸ σκεπτικισμὸ ποὺ τοῦ δίνει ἡ θεολογία, ἴσως νὰ ἄλλαξε κι' αὐτὴ τὴν ἀρχαιοπρέπεια του. Μὰ ὅπως μᾶς τὸ δίνῃ βλέπουμε

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

μπροστά μας ἕνα Ἆσμα Ἀσμάτων μὲ καθαρὲς ἔννοιες, λαμπικαρισμένο καὶ τόσο νοητό, σὰ δημοτικὸ τραγούδι.

Γιὰ δεῖγμα τῆς ὁμορφιᾶς τῆς μετάφρασης, δημοσιεύουμε ἕνα δυὸ περικοπές :

ΣΟΥΛΑΜΙΘ *(στὸ χορό)*,

Μαύρη εἶμαι μὰ εἶμ' ὄμορφη,
ὦ τῆς Ἱερουσαλὴμ κοπέλλες.
σὰν τὰ τσαντήρια τοῦ Κηδὰρ τὰ σκοτεινὰ
σὰν τὰ ρουμπίνια ποὺ φοράει ὁ Σολωμών.
Πῶς εἶμαι μαύρη μὴν καταφρονᾶτε με.
Ὁ ἥλιος μοῦ ἔχει ἀλλάξει τὴ θωριά.
Τἀδέρφια μου μ' ἐμίσησαν
καὶ μ' ἔβαλαν τ' ἀμπέλια νὰ φυλάγω,
κι' ἄφησ' ἀφύλαχτο τὸν ἴδιον ἑαυτό μου!
(θυμᾶται τὴν ἀγάπη της). Ὦ πές μου ἀγάπη μου,
ποῦ βόσκεις τα κοπάδια σου
καὶ πρὸς τὸ μεσημέρι ποῦ τὰ σαλαγᾷς;
πές μου νὰ ξέρω νἄρθω μὴ χαθῶ στὰ μαντριά.
. . . . . .
σὰν ν' ἀκούῃ τώρα καὶ τὸν ἀγαπητικό της τὸ βοσκό,
νὰ τῆς μετράῃ τὶς ὁμορφιές της καὶ νὰ τῆς λέῃ :
«Ἐλ' ἄνοιξε, νυφούλα μου,
ἀγάπη μου καλή, ἀθῴα περιστέρα μου.
Ἔλ' ἄνοιξε κ' ἔχει δροσὰ
ἐτοῦτ' ἡ νύχτα περισσή,
καὶ τὰ μαλλιά μου γέμισαν σταλαματιές.
— Εἶμαι γδυμνή, καλέ μου,
τὰ πόδια μου ποὺ τἄπλυνα
θὰ τὰ μολύνω ἂ σηκωθῶ».
Καὶ μ' ἅπλωσε τὸ χέρι του καὶ μὲ καλοῦσε·
κ' ἔννοιωσα ἀπάνω μου τὸ βάρος του,
καὶ ξύπνησα, καὶ ρίχτηκα στὴν κλειδωνιὰ
ποὺ μύριζεν ἀκόμα ἀπὸ τὸ χέρι του,
μὰ ἤσκιος εἶταν κ' ἔφυγε.
Καὶ σύρθηκα ἀπὸ πισω του
κ' οἱ νυχτοφύλακες μ' ἀπάντησαν
καὶ μὲ τυράννησαν πολύ.
Μοῦ πῆραν ἀπ' τὸν ὦμο τὸ δρεπάνι μου
καὶ πληγωμένη πρὸς τὰ κάστρα μ' ἄφισαν.
Ἂν τύχῃ, ἐσεῖς κοπέλλες μου,
καὶ βρῆτε τὴν ἀγάπη μου,
ὦ σᾶς ὁρκίζω πῆτε του
πόσο πονῶ καὶ λυόνω.

ΧΟΡΟΣ *(στὴ Σουλαμίθ).*

Δυὸ ταμπουριῶν καμάρι.
Εἶναι τὸ διάβα σου ὄμορφο,
σ' ἀλαφροσέρνεις τὸ πασοῦμι σου.
Ὁ ἀφαλός σου σηκωτός,
στόμα δροσόλουστου σταμνιοῦ.
Εἶναι ἡ κοιλιά σου θεμωνιὰ σταριοῦ
ποὺ δὲ σκορπᾷ γιατὶ ἔχει κρίνα γιὰ φραγή.
Στρογγυλεμένα τὰ μεριά σου, γυριστά,
ἔργο σοφοῦ τεχνίτη.
Τὰ δυὸ βυζιά σου δυὸ ἐλαφάκια γέμελα.
Πύργος εἶν' ὁ λαιμός σου συντεφένιος.
Τῆς Ἐσεβὼν τὴ λίμνη στὰ ματάκια σου κρατεῖς.
Περήφανη εἶν' ἡ μύτη σου σὰν τὴ κορφοῦλα τοῦ
[Λιβάνου,
ποὺ τηρᾷ τὴ Δαμασκό.
Σὰν Κάρμηλο ψηλὰ
τὸ πλούσιο τὸ κεφάλι σου κρατεῖς,
καὶ τὰ χυμένα σου μαλλιὰ πορφύρα λὲς καὶ τἄπλωσες
καὶ τύλιξες στὰ δίχτυα τους αἰχμάλωτο τὸ βασιλιᾶ.
Εἶσαι ὁμορφη, λαχταριστή,
μονάχα γιὰ τὴν ἡδονὴ πλασμένη.
Ἔχεις τὸ ψῆλος φοινικιᾶς
κ' εἶναι τσαμπιὰ τὰ δυὸ βυζιά σου τσουπωτά.

ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΤΟ περιοδικὸ «Νεότης» τῆς Σμύρνης τύπωσε σέναν ὡραῖο μικρὸ τόμο τὸ «Ἆσμα Ἀσμάτων» τοῦ Σολομῶντα, μεταφρασμένο ἀριστοτεχνικὰ ἀπὸ τὸν κ. Φριλίγγο. Ἡ μετάφραση πουλιέται μιὰ δραχμή. Τὰ κέρδη θὰ εἶναι πρὸς ὄφελος τοῦ περιοδικοῦ, ποὺ τόσο γερὰ ἐργάζεται γιὰ τὸ γλωσσικό μας ἀγώνα. Γι' αὐτὸ συστήνουμε στοὺς δημοτικιστὲς νὰ τὸ ἀγοράσουν.

Ἡ πριγκήπισσα Μαρία τῆς Ἑλλάδας, γυναῖκα τοῦ πρίγκηπα Γεωργίου, περνῶντας ἀπὸ τὸ νησὶ Σκίαθο, πῆγε καὶ προσκύνησε στὸν τάφο τοῦ μεγάλου μας διηγηματογράφου Α. Παπαδιαμάντη. Ἡ ὡραία αὐτὴ πράξη εἶναι μιὰ παρηγοριὰ γιὰ τοὺς λογίους, ποὺ βλέπουνε πῶς ἄρχισε καὶ ἡ τέχνη νὰ ἐχτιμιέται στὴν Ἑλλάδα. Νὰ διοῦμε ποτε θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐχτιμιέται κ' ἐδῶ.

ΤΗΝ περασμένη Κυριακὴ ὁ φίλος μας καὶ συνεργάτης κ. Γ. Ροντάκης βάφτισε τὸ χαριτωμένο ἀγοράκι τοῦ κ. Ν. Σαντοριναίου καὶ τοῦβγαλε Κώστα-Νότη. Ὅλο τὸ ἄνθος τῶν λογίων μας παρευρέθηκε στὴ βάφτιση, ποὺ ὕστερα ἀπ' αὐτὴ ἀκολούθησε μιὰ ὡραία φιλολογικὴ ἑσπερίδα.

ΕΝΕΚΑ τῆς ἀνώμαλης κατάστασης τὰ Χρονικὰ εἴχανε διακόψει γιὰ δυὸ μῆνες τὴν ἔκδοση τους. Ὁ 30ὸς ἀριθμὸς θὰ βγῇ στὶς 15 τοῦ Γενάρη κ' ὕστερα θὰ ἐκδίδωνται ταχτικὰ κάθε 15 ὅπως πάντα. Ἐλπίζουμε πὼς οἱ ἀναγνῶστες μας θὰ δικαιολογήσουνε τὴν καθυστέρηση αὐτή.

ΣΤΟ ποίημα «Νυχτερινὸ» τοῦ Ἀκροθαλασσίτη διάβαζε στὸ στίχο 7 *σιμοτινὸ νησί, ἀντὶ: σιμοτὸ τησί.*

ΤΥΠΟΙΣ Ε. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ

Κουρσοὺμ χὰν, ἀρ. 3.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. ΕΤΟΣ ΙΓ', ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1912, δ. 33.

"ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ" δ. 33, ΕΤΟΣ Γ', ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1912.

† Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΙΛΩΝ ΜΕΤΑΤΥΠΩΝ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. ΕΤΟΣ ΙΣ', ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1912, Σ. 55-56.

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΩΑΚΕΙΜ Ο Γ'

ΜΙΑ μεγάλη φυσιογνωμία ὄχι ἁπλῶς τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου ἀλλὰ τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἐξέλιπε κατὰ τὰς κρισίμους αὐτὰς ἡμέρας, τὰς ὁποίας διέρχεται ἡ Ἑλλάς. —Ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ἔπεκυψεν ἡσύχως εἰς τὸν θάνατον εἰς προχωρημένην ἡλικίαν, ἀφοῦ ἐδοκίμασε μαζὶ μὲ τὰς μεγάλας ἀποτυχίας καὶ τὰς μεγάλας πικρίας. Ἐκ τῆς ἀφανοῦς γεννήσεως του εἰς μίαν πολίχνην τοῦ Βοσπόρου οὐδεὶς ἠδύνατο νὰ προμαντεύσῃ τὸν ἐπιβλητικὸν γενάρχην ὁποῖος ἐξελίχθη μὲ τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου. Ὑπὸ τῶν γονέων του προωρίσθη διὰ τὸ ἱερατικὸν ἔνδυμα. Ἐκ φύσεως εἶχε προικισθῆ μὲ τὰς ἰδιότητας καὶ ἀρετὰς διὰ νὰ διακριθῇ εἰς κάθε ἀξίωμα τὸ ὁποῖον θὰ ἀπῄτει πολιτικὸν πνεῦμα, ἐπιβολὴν καὶ ἄσκησιν προσωπικῆς γοητείας. Μὲ αὐτὰ τὰ ἐφόδια ἀνῆλθε ταχέως τὰς βαθμίδας τοῦ κλήρου ἐκλεγεὶς μητροπολίτης Θεσσαλονίκης καὶ ἐκεῖθεν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κατὰ τὸ ἔτος 1893. Εἰς τὸν μέγαν θρόνον τῆς ὀρθοδοξίας δὲν ἀνερριχήθη· τὸν κατέκτησε. Ἡ σύνεσις, ἡ θέλησις, ἡ ἐπιβολὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ παραστήματος ἔφεραν τὸν Ἰωακεὶμ εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦ πατριάρχου μὲ τὴν προσδοκίαν ὅτι ὁ Πατριάρχης δὲν θὰ ἀπεκόμιζεν ἁπλῶς τὴν αἴγλην τοῦ ἀξιώματος ἀλλὰ θὰ προσέδιδε καὶ εἰς τὸ ἀξίωμα κάτι ἀπὸ τὸ γόητρον τῆς προσωπικότητός Του. —Ὁ Πατριάρχης ἀφ' ὅτου ἐβάδισε πρὸς τὸν θρόνον, ἔδειξε τὴν συναίσθησιν τῆς δυνάμεως καὶ ἐπιβολῆς του μεταδίδων διὰ τοῦ φωτὸς τῶν ματιῶν του τὸ σθένος, τὸ ἱερὸν πῦρ, τὴν ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν. Εἶχεν οὕτω ὅλα τὰ προσόντα, φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα, διὰ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τοὺς Τούρκους, τοὺς ὁποίους ἄλλως τε ἐνεβάθυνε καὶ ἐγνώρισε τελείως ὡς ἐκ τῆς μακρᾶς ἀναστροφῆς μετ' αὐτῶν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ὁ Ἰωακεὶμ ὁ Γ' ἦτο κεφάλαιον διὰ τὰ ἑλληνικὰ δίκαια καὶ τὰ ἑλληνικὰ συμφέροντα. — Πλησίον ὅμως τῶν μεγάλων ἀρετῶν τοῦ ἀνδρὸς ἐνυπῆρχον τὰ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας μειονεκτήματα. Καὶ ἔχομεν παρὰ τὴν ἐπιβολὴν τὴν αὐθαιρεσίαν, καὶ παρὰ τὸν πολιτικὸν νοῦν τὴν ἰσχυρογνωμοσύνην καὶ παρὰ τὴν εὐρύτητα τῆς σκέψεως τὴν προσήλωσιν εἰς ἀδυναμίας καὶ προκαταλήψεις. Τὰ μειονεκτήματα αὐτὰ καθίστων δύσκολον πᾶσαν σύμπραξιν καὶ συνεργασίαν καὶ ἐκ τούτου αἱ αἴθουσαι τῶν Πατριαρχείων πολλάκις ἀπήχησαν ἀπὸ διχογνωμίας, ἐναντιότητας καὶ ἀπειλάς. Οὕτω οἱ ὑπὲρ τὰς ἀδυναμίας αὐτὰς ἀναγνωρίζοντες τὸ μέγεθος τῆς φυσιογνωμίας τοῦ Πατριάρχου ἔγειναν Ἰωακειμισταί. Οἱ ἄλλοι, αἰσθανόμενοι τυραννίαν ἐκ τῆς ἰσχυρογνωμοσύνης καὶ τῆς αὐθεντίας, ἀπέβησαν οἱ πολέμιοι, κατορθώσαντες ἕνεκα διαφωνιῶν ἐπὶ δευτερευόντων ζητημάτων νὰ ἀπομακρύνουν τὸν Πατριάρχην εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἀντικαταστήσαντες τοῦτον ἐπὶ τοῦ θρόνου διὰ μετρίου κληρικοῦ. Ἡ ψυχὴ τῶν πατριαρχείων ἐξέλιπε μὲ τὴν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Ἰωακεὶμ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ οἱ πολέμιοι ἠσθάνοντο ὅτι ἐξέλιπεν ἡ ἐπιβλητικὴ ἐκπροσώπησις τοῦ γένους καὶ ὑπὸ τὸ συναίσθημα τοῦτο τῆς ἐθνικῆς ἀνάγκης ἐξελέγη πάλιν ὁ Ἰωακεὶμ Πατριάρχης πέντε ἔτη βραδύτερον, γενόμενος δεκτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὸ τῶν ὁμογενῶν μὲ ἔξαλλον ἐνθουσιασμόν.

Ἐκ τοῦ βιαιοπαθοῦς χαρακτῆρος του πολλάκις αἱ ἐργασίαι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου προσέκοψαν καὶ ἡ δυσφορία ἐξεδηλώθη, ἀλλ' ὁ Πατριάρχης ἠγείρετο τῆς θέσεώς του ἕτοιμος εἰς μίαν λέξιν νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ προσφιλὲς μοναστήριον τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Καὶ ὁ Πατριάρχης ὁ δεσπόζων διὰ τοῦ ἀναστήματος, ὁ ἐπιβλητικὸς διὰ τοῦ ἤθους, ἀπέμενε κάποτε ἡ μόνη ἀλλὰ πάντοτε ἡ ἰσχύουσα γνώμη. Ἡ Ἐκκλησία εἶμαι ἐγώ! Καὶ ἐν τῇ συναισθήσει τῆς ὑπεροχῆς, τῆς ἀγνότητος τῶν προθέσεων καὶ τῆς φιλοπατρίας, ἐκυριάρχει.

Ἡ κρίσις του ὅμως εἰς τὰ μεγάλα ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ γένους ἦτο ἀσφαλὴς καὶ οὐδέποτε παρεσύρετο ἐκ τοῦ ρεύματος. Εἶχε δὲ τόσην εὐρύτητα βλέψεων ὥστε προσεκολλᾶτο καὶ εἰς ἰδέας αἱ ὁποῖαι προσέκρουον εἰς τὴν δυσμένειαν ὅλου τοῦ γένους. Ἤθελε νὰ ἄρῃ τὸ βουλγαρικὸν σχίσμα, ἐνῷ ἦτο ἐκ φύσεως πνεῦμα μᾶλλον πρακτικοῦ πολιτευτοῦ ἢ ὀνειροπόλου χριστιανοῦ. Ἀλλ' ὁ μέγας νοῦς ὁ ὁποῖος ἐγνώριζε νὰ δίδῃ μορφὴν εἰς τὰς μεγάλας ἰδέας, ἐξέλιπε καὶ μὲ αὐτὸν ἀπονεκροῦται καὶ τὸ σχέδιον τόσο μεγάλης συμφιλιώσεως.

Τὴν στιγμὴν καθ' ἣν χριστιανικοὶ στρατοὶ νικηφόροι εὑρίσκονται πρὸ τῶν πυλῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Πατριάρχης Ἰωακεὶμ ἐξέπνευσε. Ἦτο ἡ πραγμάτωσις ὀνείρου ἀλλὰ καὶ ἡ τραγικὴ τύχη τοῦ ἱεράρχου ὁ ὁποῖος μὲ ὅλας τὰς ἐπιτυχίας του, τὴν ἐπιβολήν του καὶ τὴν ὑπεροχήν του, ἐγνώρισε περισσοτέρας ὥρας πικρίας ἢ χαρᾶς.

Λ.

Ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Πατριάρχου

ΟΤΑΝ ἀνέβη τὸν πατριαρχικὸν θρόνον διὰ πρώτην φορὰν καὶ ἐλειτούργησε εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Πατριαρχείων Ἅγιον Γεώργιον, ἐφόρεσε ἐπάνω ἀπὸ τὰ χρυσᾶ ἅμφια τὸ κατασχισμένον ράσον τοῦ Γρηγορίου Ε' τῆς στιγμῆς τοῦ ἀπαγχονισμοῦ του. Τὸ πρᾶγμα ἐπροκάλεσε θόρυβον καὶ ἐσύστησαν εἰς τὸν Ἰωακεὶμ νὰ βγάλῃ τὸ ράσον τοῦ μάρτυρος. Ἐκεῖνος ἀπήντησε:

— Ἐκεῖνοι ποὺ εἶναι δειλοί, δὲν πρέπει ν' ἀναλαμβάνουν τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν.

Ἄλλοτε μέσα εἰς τὴν γενικὴν ἀνακαίνισιν τῶν Πατριαρχείων τὴν ὁποίαν ὁ Ἰωακεὶμ εἶχε διατάξει, μόνον τὴν εἴσοδον παρήγγειλε ν' ἀφήσουν ἄθικτον, διότι ἐκεῖ, εἰς τὴν μεσαίαν θύραν, ἀπηγχονίσθη ὁ Γρηγόριος ὁ Ε'. Εἰς τὴν θύραν αὐτὴν κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἰωακεὶμ ἀνάβει, μέρα-νύχτα, κανδήλα.

Τρεῖς ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του ὁ Πατριάρχης ἔγραψε τὸ ἑξῆς σημείωμα:

«Νομίζω ὅτι ἤκουσα ὅτι ἡ Α. Μεγαλειότης δίδει 200 λίρας διὰ τοὺς παθόντας ἡμῶν. Σᾶς ἔγραψάν τι ἅγιε Προύσης ἢ ὀνειρεύομαι;

Ὁ ἀνεψιὸς τοῦ Πατριάρχου κ. Δεβετζῆς ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὁ Πατριάρχης ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τοῦ θανάτου του τοῦ εἶπε:

— Θὰ ἰδῆτε εἰς τὸ σημειωμά μου πῶς ἐννοῶ νὰ γίνῃ ἡ κηδεία μου καὶ ἡ ταφή μου.

Ἕνεκα τούτου ἐν συσκέψει συνοδικῶν τινῶν καὶ τοῦ κ. Σ. Καραθεοδωρῆ ἐνεκρίθη νὰ ζητήσουν εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ Πατριάρχου τὸ ἐν λόγῳ σημείωμα. Οὐδὲν ὅμως ἀνευρέθη.

Κατὰ τὸ 1907 περὶ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου ὁ κ. Εὐστ. Εὐγενίδης ἔλαβε παρὰ τοῦ μακαρίτου Πατριάρχου Ἰωακεὶμ ἐπισκεπτήριόν του μὲ δύο ταχυδρομικὰ δελτάρια τοῦ Καθολικοῦ τῆς σκητης τῶν Καυσοκαλυβίων. Εἰς τὸ ἐπισκεπτήριον ὑπῆρχον αἱ λέξεις: «Ὁ τόπος αὐτός, φίλε ἀγαπητέ, εἶνε ὁ παρ' ἐμοῦ προκριθεὶς ὡς τάφος μου».

Ἐπίσης διεβεβαίουν οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ Πατριάρχου ὅτι ρητὴν ἐξέφρασεν ἀπαίτησιν νὰ μὴ ἀποτεθῇ ἐπὶ θρόνου ἀλλ' εἰς ἁπλοῦν φέρετρον.

Οἱ σεβ. συνοδικοὶ καὶ οἱ σύμβουλοι θεωροῦν ὅτι ὁ Πατριάρχης μὴ ἀνήκων εἰς ἑαυτὸν ἀλλ' εἰς τὸ Ἔθνος, δὲν ἐδικαιοῦτο νὰ τὸ στερήσῃ τοῦ δικαιώματος νὰ τοῦ ἀπονείμῃ τὰς ὀφειλομένας τιμάς.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΘΗΝΑΙ

Φ2ΣΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ 1-6-1901.

ΙΩΑΚΕΙΜ Γ'.

Ἐκ τῶν κομισθέντων βυζαντινῶν φύλλων ἀρυόμεθα τὰς ἑξῆς συμπληρωματικὰς πληροφορίας περὶ τῶν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Κατὰ τὴν πρώτην γενομένην ψηφοφορίαν πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον εὑρέθησαν 77 ψηφοδέλτια ἀντὶ τῶν 78 ὅλων ἐκλεκτόρων, καθόσον εἶχε καθυστερήσει τὸ ψηφοδέλτιον τοῦ μητροπολίτου Ἴμβρου.

Ὁ κατάλογος ἀπετελέσθη ἐξ 24 ἐν ὅλῳ προσώπων. Ἐξ αὐτοῦ διαβιβασθέντος εἰς τὸ ὑπουργεῖον καὶ ἐπιστραφέντος μετὰ τρεῖς περίπου ὥρας, διεγράφησαν ὑπὸ τῆς Πύλης τὰ ὀνόματα τῶν μητροπολιτῶν Χαλκηδόνος Γερμανοῦ, Δέρκων Καλλινίκου, Ἀδριανουπόλεως Κυρίλλου, Ἰωαννίνων Γρηγορίου, Σμύρνης Βασιλείου, Σερρῶν Γρηγορίου καὶ Λέρου-Καλύμνου Ἰωάννου, ἤτοι πάντων ἐκείνων, οἵτινες μετὰ τὸν Ἰωακεὶμ Γ' ἠδύναντο νὰ διεκδικήσωσι τὴν πατριαρχείαν καὶ καταστήσωσι δυσχερῆ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἰωακείμ.

Τὴν ἐπαύριον συνῆλθε τὸ δεύτερον ἡ ἐκλογικὴ συνέλευσις, ὅπως λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἐπιστραφέντος καταλόγου καὶ ἐκ τούτου ἀναδείξῃ διὰ νέας ψηφοφορίας τοὺς τρεῖς τελικοὺς ὑποψηφίους, ἐξ ὧν ἔμελλε νὰ ἐκλεχθῇ ὁ νέος Πατριάρχης. Πρὸ τούτου ὁ τοποτηρητὴς τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου ἀπηύθυνε προσφώνησιν πρὸς τὰ μέλη.

Γενομένης εἶτα τῆς ψηφοφορίας ἔλαβον ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ψήφους 83, ὁ Χίου 72 καὶ ὁ Βάρνης 69. Κατῆλθον μετὰ ταῦτα τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως εἰς τὸν ναόν, ἀπείρου δὲ συνωστιζομένου τοῦ ἐξ ὅλων τῶν σημείων συγκεντρωθέντος ὀρθοδόξου πλήθους, ἐγένετο ἡ νενομισμένη ἱεροτελεστία, τελεταρχοῦντος τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ γενομένης τῆς ὁριστικῆς ψηφοφορίας ἀνεδείχθη παμψηφεὶ πατριάρχης οἰκουμενικὸς ὁ Ἰωακεὶμ Γ' ἐνῷ τὸ πλῆθος ἔξω διαρκῶς καὶ πρὸ τοῦ πέρατος τῆς ψηφοφορίας ἐζητωκραύγαζεν ὑπὲρ τοῦ Ἰωακείμ Γ', ὅτε δὲ ἐγνώσθη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας τὸ πλῆθος ἔμπλεων χαρᾶς καὶ ἐνθουσιασμοῦ ἤγειρεν ἐπὶ τῶν ὤμων τὸν ἅγιον Προύσης ὡς καὶ τοὺς πλείστους τῶν ἄλλων ἀρχιερέων ἐν θριάμβῳ.

Ἡ χαροποιὰ δὲ εἴδησις μετεδόθη ἀστραπιαίως καὶ εἰς τὰς διαφόρους τῆς πόλεως συνοικίας καὶ ζητωκραυγαὶ ἀντήχησαν καθ' ὅλα τὰ σημεῖα ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι.

Πολυπληθὴς ἐπιτροπὴ ἐξ ἀρχιερέων καὶ κληρικῶν ἀνεχώρησεν ἤδη ἐκ Κων)πόλεως μεταβαίνουσα εἰς Μυλοπόταμον τοῦ Ἁγ. Ὄρους ἐπιβαίνουσα ἰδιαιτέρου ἀτμοπλοίου πρὸς παραλαβὴν τοῦ Πατριάρχου, ἐντὸς δὲ τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος θὰ γίνῃ ἡ εἰς τὸν θρόνον ἐγκατάστασις Αὐτοῦ. Περὶ τῶν σχεδίων αὐτοῦ καὶ τῶν σκέψεων ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, καίτοι πολλὰ γράφονται, οὐδὲν εἶνε εἰσέτι βέβαιον.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

13-10-1904

Ἐξοχώτατε καὶ σύμμαχε
κύριε χρῆσε χρυσοβούλλου εἰρήνης καὶ εὐτυχίας. Ἀναγνωρίζω τὸν
νέον κράτος σύναμα μὲ τὰ ὁποῖα ἐφοδιάσθη νὰ
ἐκπληρώσῃ τὸν ἀνοσιουργὸν τοῦτον ἔργον
καὶ ἐπιφορτίζω τὸν ἐκπρόσωπόν μου νὰ
ἐπιδώσῃ εἰς τὰς χεῖρας σου τὰ παρόντα
γράμματα καὶ νὰ ἐπαναλάβῃ τὰς ἐγκαρδίους
προφορικὰς μου εὐχάς.

Προσθέτω ἐπίσης τὰς θερμοτέρας μου εὐχὰς
διὰ τὴν προσωπικήν σου εὐτυχίαν καὶ
διὰ τὴν εὐημερίαν τῆς φιλικῆς μου

εξουσιαστική ιεραρχία και την εξουσιαστική
δραστηριότητα, διότι εκλαϊκά ούτε λοιπόν
έχουμε μια εποδή, ούτε μπορεί
όλη την δυναμική να φτάσουμε ένα κέ-
ντρο σύλλογο, που μπορεί να εκφράσει
την ενιαία συνείδηση και τις
κοινές συναισθηματικές καταστάσεις.

Το έχουμε λοιπό όσα μόρφες έχει
λόγια και πράξη και διαφορά, μα
δυ και διαφορά δημιουργούμενα από
σχολικού, εγγράφων και μαρτυρι-
θεν υπερώ δι' άνωθεν πάνω
η ενότητα του

διαφορά ν' ανιχνεύσει λόγων υπερ-
φανού άγγελε άπ' αυτών και το
διαδεδομένο λαϊκό.

Συνδέεται του μιλλεσμένα
μαλοι, δουδούλοι το Σερρών και "Ηπει-
ρον λοιπόν εκπαιδεύσεις ανδρικές και
την πεζοναυτική σχολή, ένα δημό-
σιο λυκείο Αρρένων Σερρών γυ-
γό εκλαϊκά και τη διμοσιακή
και πολλά άλλα σχολεία.

Θεωρούμε λοιπόν ότι
λόγοι και λαϊκά εκπαιδευτικά
του κλίσεις δημιουργούν

έλκει

αὐτὸν ἐπλαύδα ἡ ἁγία Σιμεωνόπολις
οἱ κ.κ. Συμεωνόπολιτοι καὶ ὑμνῳδοῦσι
σοῦσι καὶ δοξαρχιδιάκονοι μὲ μεφάλη
δεηλοί μελὰ τὸν ὑμετέρον ἱερατικὸν ἱερεῖ!

Σημειοῦσθε ὑμᾶς νὰ καταχέμη
διαφόρως καὶ νὰ γραφόμενα εἰς ἐγ-
γράφῳ ἐμοῦ τῷ οἱ διαφορμὶ καὶ ἡμῶν
αὐ' ἀρχιτεμένῳ λόγῳ. Ἐνδεμοδιὰ νὰ
μαὶ δὲ αὖ δύναμαι νομίμως νὰ μινύσω εἰς
γυμὶ ἐναντίον τὴν ἐμμερίδος, εἰ' ἵνα
φανῆς καὶ ὑμεῖς ἀνάλογα πρό-

τὴν ὑμετέραν ὑπόθεσιν μοναχῶν
διάφορα σὺν τοῖς μοχείμη

+ ὁ Κωνσταντινουπόλεως Δοσίθεος.

παλριάρχης.

1-10-1905

ἰδιαιτέρα.

Ἐλλογιμώτατε κύριε Χρ.Χρηστοβασίλη,τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγάπητὸν τῆς ἡμῶν Μετριότητος,χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Εὐχαρίστως λαβόντες ἀμφότερα τὰ τελευταῖα πρὸς ἡμᾶς υἱικὰ αὐτῆς γράμματα προαγόμεθα δηλῶσαι τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι εἰς ἀπάντησιν περὶ τοῦ πρώτου μὲν ὅτι τὸν συνιστώμενον οὐδαμῶς εἴδομεν μὴ ἐμφανισθέντα μέχρι τοῦδε πρὸς ἡμᾶς,περὶ δὲ τοῦ δευτέρου ὅτι ἀδυνατοῦμεν ἐκπληρῶσαι τὴν αἴτησιν αὐτῆς διὰ τῆς ἀποστολῆς ἀντιγράφου τοῦ ὑπομνήματος πρὸς δημοσίευσιν,διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ἀπαραιτήτως ἀπόφασις τῶν δύο Σωμάτων. Ἀγνοοῦμεν δὲ κατὰ πόσον ἔχονται ἀκριβείας τὰ δημοσιευθέντα ἀποσπάσματα ἂν μὴ ταῦτα προέρχονται ἐκ τῶν γραφείων τῆς Πρεσβείας ἢ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν,διότι οὐδαμοῦ ἀλλαχοῦ ἐδόθησαν ἀντίγραφα. Τὰ περὶ χειροτονίας τοῦ συνιστωμένου προσώπου ἀνεκοινώθησαν τῷ Μητροπολίτῃ Βελλᾶς, ὅστις ἀνέλαβεν ἵνα πράξῃ τοῦτο ἐρχομένου ἐνταῦθα τοῦ ἐνδιαφερομένου νέου. Ταῦτα μετὰ τῶν πατρικῶν καὶ ἐγκαρδίων ἡμῶν εὐχῶν· ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ τῆς αὐτῆς Ἐλλογιμότητος.

ᾳϡε. Ὀκτωβρίου ζ.

εὐχ' εὐχ

ἰδιαιτέρα.

27-2-1907

Ἐλλογιμώτατε κύριε Χ. Χριστοβασίλη, τέκνον ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Ἐλάβομεν ἀμφότερα τὰ περὶ τοῦ ἀποθανόντος θείου αὐτῆς καὶ τῆς διαθήκης καὶ περιουσίας αὐτοῦ υἱικὰ τῆς αὐτῆς Ἐλλογιμότητος γράμματα καὶ τὸ δέον παρ' οἷς δεῖ ἐνηργήσαμεν. Ἀποκρινόμενοι δὲ τοῦτο μὲν περιλειόμεν αὐτῇ πρὸς γνῶσιν σχετικὸν ἐκ Σμύρνης γράμμα τοῦτο δὲ γνωρίζομεν αὐτῇ ὅτι ὁ ἐντιμότατος κύριος Θεόδωρος Κουρτζῆς, διευθυντὴς τῆς Τραπέζης Μιτυλήνης, συντυχόντων ἡμῖν ἐδήλωσεν ὅτι ἐν τῷ ἐν Σμύρνῃ Ὑποκαταστήματι τῆς Τραπέζης οὐδεμία εὑρίσκεται διαθήκη τοῦ θείου αὐτῆς ἀλλ' ἀντικείμενά τινα καὶ χρεώγραφα, κατατεθειμένα ἐπὶ ἀποδείξει τῆς Τραπέζης, ἅτινα παραδοθήσονται τῷ ἁρμοδίως ἀναγνωρισθέντι καὶ βεβαιουμένῳ κληρονόμῳ αὐτοῦ, ἔναντι τῆς ὡς ἀνω ἀποδείξεως. Τὰ ἀνωτέρω ἀνακοινούμενοι αὐτῇ πρὸς γνῶσιν καὶ ἀνάλογον ἐνέργειαν, αἰτούμεθα ἐπὶ τὴν αὐτῆς Ἐλλογιμότητα τὴν θείαν χάριν καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος.

Χαῖτ' Φεβρουαρίου κζ'.

† ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακεὶμ εὐχὴν εὐχέτην

Πασὶ τοῖς κυρίοις κρουσοὺς πολίραις

ὑδάτῃ.

ὑγ. οἱ ὄγα λὰ εἰπιγκαρὰ
καὶ λὰ ζιναίκια ἐγίνοντο
αἰλοδὶ αἰλάκαιλα γκὺτ οἰὲν
Ἀδήναις δὲν ἔχουν ἀπο-
λογκὰ σοῦ κάνη, σαΐλη
δὲ καὶ ἰδὲς ἄπατο ἔχ ἰδὶ
καὶ κεδήμια αὐλὸ λὰ λὰ ἔργα
ὁ ἄγερος, γκρὸς βαβὰ κάθω-
λοὺ μὲν ἀπὸ ὁ ἄφυγς
ὁ ἀπὸ λαγκόρι. Ζαγκὸρ
λὰ καὶ λὰς ἀπλὰ αἰλα-
σοκρίτ, λὰς αὐδεν ζιναί!
ναι χούνα γκροφορίαν. ὁ Ἀβα-
λὰδεν ἔζις ἀπὸ ἰσοδλὰκ αὐλό.

ἰδιαιτέρα.

7 - 6 - 1907

Ἐλλογιμώτατε κύριε Χρ. Χρηστοβασίλη, τέκνον ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν τῆς ἡμῶν Μετριότητος, χάρις εἴη τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ. Τὸ ἀπὸ κα΄ παρελθόντος Ἀπριλίου γράμμα τῆς Ἐλλογιμότητος αὐτῆς μετὰ τῆς ἐγκλείστου ἀνταποκρίσεως ἐλάβομεν καὶ μετὰ προσοχῆς τὰ ἐν αὐτοῖς διεξήλθομεν. Εἰς ἀπάντησιν τοίνυν εὐχαριστοῦμεν αὐτῇ ἐπί τε ταῖς ἐπὶ ταῖς διαγενομέναις ἁγίαις τοῦ Πάσχα ἑορταῖς νικαῖς συγχαρητηρίοις αὐτῆς προσρήσεσι καὶ ἐπὶ ταῖς μεταδιδομέναις ἡμῖν πληροφορίαις περὶ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις πραγμάτων, ἅτινα οὐκ ἄγνωστα διατελοῦσιν ἡμῖν καὶ περὶ ὧν συντόνως ἐνεργοῦμεν τὸ ἐφ' ἡμῖν τὸ προσῆκον καὶ δυνατόν. Κατὰ τοῦ κυρίου Ψάχου, ὡς καὶ περὶ παντός ἐν γένει προσώπου, οὐδὲν μὲν προσωπικῶς παράπονον ἔχομεν, ἀξιοῦμεν ὅμως αὐτόν ἵνα ἐν τάχει προβῇ ἢ εἰς τὴν ἔναρξιν τοῦ ἔργου ἢ εἰς τὴν ἄμεσον ἐπιστροφὴν τῶν ἀποσταλέντων πρὸ πολλοῦ αὐτῷ. Ταῦτα ἀπαντητικῶς τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι ἀνακοινούμενοι καὶ ἐκ ψυχῆς αὐτὴν εὐλογοῦντες, αἰτούμεθα αὐτῇ πᾶν ἀγαθὸν παρὰ Θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετ' αὐτῆς.

ἀπ. Ἰουνίου ζ΄

+ ὁ Κυζικηνὸς Γερμανὸς Παπαγεωργίου

Υ.Γ. Ἐλήφθη καὶ τὸ νεώτερον αὐτῆς γράμμα ἀπὸ β΄ ἐνεστῶτος μηνός μετὰ τοῦ ἐν αὐτῷ πιστοποιητικοῦ, ὅπερ συνῳδὰ τῇ αἰτήσει αὐτῆς ἐπεκυρώθη δεόντως, ἀμφότερα δὲ διὰ πιττακίου ἡμῶν ἀπεσταλησαν τῷ ἐνταῦθα ἐντιμοτάτῳ κυρίῳ Θ. Κουρτζῇ μετὰ πατρικῆς ἀξιώσεως ἵνα προφρόνως ἐνεργήσῃ τὸ προσῆκον καὶ γνωρίσῃ ἡμῖν τὸ ἀποτέλεσμα, ὅπερ γνωρίσομεν ἐπίσης τῇ αὐτῆς Ἐλλογιμότητι.

καὶ δυνάτην ὀργὴν τοῦ ἀναφάσχαι αὐτὸν πίστιν
ἐγγράφου διπλωματικῆς φύσεως βασιλικῆς
καὶ δοῦλο διπλωματικὸ Τερμικοῦ, ἀφοῦ μὴ ὑπάρχου
Τούρκος.

Ἐὰν τ' ἀνωτάτω Κορυφὴ γράψῃ ἡ μικρὴ
βιβλιοταμεῖον ναῦτον καὶ ἐπὶ σχολεῖον τῆς
Τραπέζης δὰ συμπεριφερθοῦν αὐτὴν τὸ λόγο
τοῦ τὸ θεσμοθέτησαν ἄγνωστα.

Πατριαρχεῖα μὲ ἰδιαίτερη
Τὴν ὑπόληψη συγκινοῦμαι ἐπιφυλακτικὰ
ἐπίσκοπος ἡ βασιλικὴ
+ ὁ Κυζικηνὸς Γρηγόριος.

14-7-1927

Αγαπητέ μου φίλε κύριε Χρήστο Χρ. Σολομών. Σήμερα και σύσσωμη η Βουλή εψήφισε και ανέγνωσε δεύτερη φορά το νομοσχέδιο σου περί ιδρύσεως Κοινοτικών Γυμνασίων και εστάλη στη Γερουσία. Συγχαρητήρια σου στέλνω για την επιτυχία σου αυτή, που είναι και δική μου επιτυχία.

Η επί σκοπού αποστολή σου στην Ευρώπη, που μπορεί να είναι πολύ χρήσιμη, προβληματική, συμβουλευτική, ή όπως δεν ξέρω πώς λέγεται, δεν μου αρέσει. Αλλά και πάλι δεν έχει σημασία. Αυτό που σημασία έχει είναι η επιστροφή σου εδώ, που όλοι μας περιμένουμε με ανυπομονησία και που θα γίνει μεγάλη γιορτή.

Η Τράπεζα δεν μου έχει απαντήσει

Σημασία δεν έχει

17-7-1907

ἰδιαιτέρα

Ἐλογημένατε κύριε Χρ. Χρηστοβασίλη,
τέκνον ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητόν, χάρις εἶη ἐξ
αὐτῆς Ἐλογημόσυνης καὶ εἰρήνη παρὰ Θεοῦ.
Ὁ ἐντιμότατος κύριος Θεόδωρος Κουρλῆς δι' ἀ-
σταλμένου αὐτοῦ ἰδιαιτέρου εὐσεβείας ἡμῖν
ἐπεδίβασε γράμματα ἡμῶν τότε ἀπο-
δοσυνηθέντα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Βερροίας
καὶ Κονίτσης ἐν τῷ ἀπὸ β' παρελθόντος μη-
νὸς Ἰουνίου γράμμα τῆς αὐτῆς Ἐλογημόσυνης ἐδή-
λωσεν ἡμῖν ὅτι ἡ ἐξάρχεια Μυκηνῶν παρόδε-
μος μὲν ἔχει ἵνα παραδώσῃ τὸ ὑπερορμιτῶς
ἀνῆκον αὐτῇ χρηματικὸν ποσόν, ἄλλως εὑρί-
σκεται παρὰ τῇ ἐφορίᾳ καλαθεσμίτου,
ἀπ' ὅπου ἀπαίτει ἵνα παρουσιασθῇ αὐτῇ ποὸ
τοῦτο ἀποδοσυνηθὲν εὐσεβῶς βεβαιοῦν
ὡς ἡ Ἐλογημόσυνη αὐτῆς ἐφημέριος ἀνέκαθεν
ἀθωρήτως μὲ μοναδικὸν ὑπερόπλον τοῦ θείου
αὐτῆς εἴους ἐπ' ὀνόματος αὐτοῦ, ἤτοι ἀπὸ
τοῦ ἐτέλους τῆς ἀρχιερωσύνης, ἡ κουζάντζα
ἵνα δώσῃ αὐτῇ ἀπόδειξιν μὴ ἀφειλούσης ἐμπό-
δια. Διαμοιρώσατε τοῦτο ἐπ' αὐτῆς Ἐλογημο-
σύνῃ καὶ ἐν ἄπασι ἀγαθοῖς τοῦ κυρίου κόπῳ
εὐοδηθῆναι ὅτι ἡ ἐξάρχεια ἀδυνατεῖ ἵνα

σαράβη ἄλλη ἐς ἔκονσα εὐδόκησ. εὐαρέσησεν
αὐτῇ καὶ σεμνεῖον σαραυτίκα σκεύη τ' αὐτό-
θεσιν. ἔσεσθε δ' αὐτῇ σᾶν ἀγαθαὶ τῇ
σωτῆρι. αἰτούμεθα αὐτῇ καὶ θεὰν χάριν
τῇ τὸ ἄστεϊον ἔχει.

Σαββ. Ἰουλίου ιβ'.

Ὁ σὸς ἐπιθυμητὴς καὶ εὐπροσήκτος
ψυχῇ καὶ σῷ βίῳ
† ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

17 - 7 - 1907

ιδιαιτέρα

Ελλογιμώτατα κύριε Χρ. Χρηστοβασίλη, τέκνον ημίν εν Κυρίω αγαπητόν, χάρις είη τη αυτής Ελλογιμότητι και ειρήνη παρά Θεού.

Ο εντιμότατος κύριος Θεόδωρος Κουρτζής δι` απεσταλμένου αυτού ιδιαιτέρου επιστρέψας ημίν τα διαβιβασθέντα αυτώ έγγραφα ήτοι το τε πιστοποιητικόν της ιεράς Μητροπόλεως Βελλάς και Κονίτσης και το από β! παρελθόντος μηνός Ιουνίου γράμμα της αυτής Ελλογιμότητος εδήλωσεν ημίν ότι η Τράπεζα Μυτιλήνης πρόθυμος μεν εστιν ίνα παραδώση το κληρονομικώς ανήκον αυτή χρηματικόν ποσόν, όπερ ευρίσκεται παρά τη Τραπέζη κατατεθειμένον, αλλ` ότι ανάγκη ίνα παρουσιασθή αυτή προς τούτο πιστοποιητικόν επίσημον βεβαιούν ότι η Ελλογιμότης αυτής τυγχάνει υπήκοος οθωμανός και μοναδικός κληρονόμος του θείου αυτής εκτός της συζύγου αυτού, ήτινι ανήκει το εν τέταρτον της περιουσίας, ή τουλάχιστον ίνα δοθή αυτή ανάλογος και αξιόπιστος εγγύησις. Διακοινούντες τοίνιν τη αυτής Ελλογιμότητος τας ως άνω δηλώσεις του κυρίου Κουρτζή επιδηλώσαντος ότι η Τράπεζα αδυνατεί ίνα πράξη άλλως ως έχουσα ευθύνην, επαφίεμεν αυτή την περί του πρακτέου σκέψιν και απόφασιν. Επευχόμενος δ` αυτή παν αγαθόν και σωτήριον, αιτούμεθα αυτή την θείαν χάριν και το άπειρον έλεος.

απζ Ιουλίου ιζ

Τη υμετέρας ..... ημίν Εντιμότητος

Ευχέτης ..... Θεού

+ ο Κωνσταντινουπόλεως Ιωακείμ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ἐὰν δυνηθῇ, φίλε χρυσοκεστῆ,
καὶ ἐὰν μοὶ εὑρῇ διάθεσιν δ' ἀναλύσω εἰ τὸ ζήτει μοι γνωστικὸν
σχ δίπτυμα, δισχόνου ἢ λίθινον
αὐτοῦ αἰ ὑρόλιθν φράσιν καὶ
τὰ ὑράμματα.

Ἤδη σημερῶ – τὸ ἀναστήσιμον
Πάσχα – ἰδία διὰ τὸ μέρος αὐτοῦ
" ἔχουσι μουσικὴν ἐξαίρετα ἀφιλλῆ
Ὀρθόδοξ. τῇ 29. ἀπριλίου 1908.
Πορφυρόκιοι. Καμινχώριον. Ἐμμ
γκιαὶ καὶ φιλάγια.

παλαιὰ.

29-4-1908

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΕΙ ΡΑΤΑΝ

Αθήνα.

Ἐλπίζουμε νὰ συγχέρουν μέγα. Μὲ ὅλα
βαλθῆ δὲν ἔχω νὰ σᾶς ἢ νὰ δόσω. Πάντοτε ὑ-
μᾶς καὶ ὅλους γνώμη ὁ ἀδυναισόδηλος αὐτὸ γίνε-
σθε ὅ,τι θέλατε ἀπὸ ἐνταῦθα φοβερὰ καὶ λεοσόρου
καλάσπουζα. Τὸ σύμαλξόν σας οὔτε σὺπρέπουν
οὔτε σὺμπεθῆ δὲν καλὰ τὸ ἐρώτημα σας ἔγινα. Τὸ
δουναβὲ ἀπ' ἐρεσχελᾶς, δὰ ἐγιαπώρα δημοσιόρεια
δὲν μογίζουλα σὺμπεσίαι. Τὸ ἀπὸ Δελτοχῶν αὐσιεύδη
ἀνεσιτρευδὲ ἐμπαίξ τὸ ἀπὸ Ἐρουσαλήμ, ὅπου ἀπὸ-
σουνδεῖ τὸ ἐνταῦθα. Σοῦδη ὅμως τὸ ἀπὸ Δημαχρέα διὰ
ἀπὸ Γρουσρέν ὀνουρμίαν. Ὅσους σοῦδη καὶ ἀπὸ Μακεδονίη διὰ
ἀπὸ δεμμυρμὲν σὺμμαχίαν. Αἴ μάλη μοισὸν ὅλεσ τὸ ἐξεσίν.

Ἐπορεύθην εἰρήνη Χρ. Χρη-
στοβασίλη. Ἐὰν ὁ πρῶτος ἐν ἡμῖν ἀγαπητοί, χάρις εἶη ἡ
αὐτῆς ἐπορεύθη καὶ εὑρέ-
θη παρὰ θεοῦ. - Ἐδάβομεν τὸ
ἀπὸ 14 ἀπριλβόκου μηνὸς γράμ-
μα τῆς αὐτῆς ἐπορεύθησαν
καὶ εἰς ἀπάντησιν δηλοῦμεν
αὐτῇ ὅτι χαίρομεν εἰς τὴν
ἀπόδοσιν καὶ σώματος ἐκ
τῶν ἡμετέρων οἰκείων καὶ φί-
λων. - Εὐχαριστοῦμεν δὲ ἕνα
ἀρρώστιαν γνωρίσωμεν αὐτῇ

παραμυθούμεν ἡμᾶς ἡμῶν
περὶ τοῦ χωρισμοῦ ἡμῶν μόνον.
αἰτούμενοι αὐτὴ σὰν ἀγαθοὶ
παρὰ θεοῦ, οὗ ἡ χάρις καὶ
τὸ ἄφθαρτον ἔρως εἴη μεθ' ἡμῶν.

Ἀσπ. Φεβρουαρίου ϛ'

Τῇ σμόλῃρ σοδιλῇ ἡμῶν θεμοκρίτου
εὐχέτης σοῦ υἱοῦ
† ὁ Κωνσταντινούπολεως Γρηγόριος.

ὑς. Παῦλε ἀδελφοῦ ἐπισκόπου
δὲ σπουδάσωμεν καὶ δὲ δρῦμεν. Η

μεγάλη σπουδὴ τῆ εἰδομένου ἡμῶν
χαρᾶ καὶ ἐνδομυχίᾳ τῶν ἐμῶν
σφαῖρα, μεσημβρινοῦ ἀνόμβρη
συμπνοίας. ἥλη συνέχαρεν ἄρχοντα
καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ τῆ συμβία
αὐτῶ. ἀγρὰ καὶ σοῦ ἄρμα ἡμέρα
ἀναλυτὴ ἐμοῦ βαδίζει ὅλα
εἰδύμου. †

3-8-1908

Ἐνθυμοῦμαι καὶ συχνὰ τὴν
κυρία Χ. Χρυσοβασίλη. Ὑγιαίνει
καὶ εὐλογεῖ, καὶ ἐγὼ ζῶ καλά. Ὁ ἐν
Χῷ ἀγαπητὸς ἡμῶν υἱὸς κύριος Δόμνος
Ἰ. Καμπούρογλης ἔδωκέ μοι τὸ γράμμα
σὺν μετὰ τοῦ γράμματος. Λυποῦμαι τὸν
κύριόν αὐτοῦ, ἀλλὰ δίκαιον κρούσμα-
τος εὐχαριστῶ σοι διὰ ὅσα μεγά-
λως ἡ εὐγένειά σου αὐτῷ κύριε
συνεπάθησεν. Ἀδοκήτως ζῶντα καὶ
ἀσθμαίνοντα ἐφίλησα τὸν πορ-
φυροῦν σάκκον Δαμασκηνόν. Ἀλλὰ
καὶ ζῶντα αὐτὸν ἐν ὄρει σκοτεινῷ
συμπόνων ἀπολείπω καὶ μετὰ
τῶν αὐτοκτόνων

νεροκόλυβα
συνεσωρεύθησαν δίπλα αρχιερείς και
σεπτοί ιερείς οι την ορθήν γραμμήν
να δοξολογήσουν στα ανδρικά τους
ιματοσκόνια το καλλαϊτικόν μέλος
του χρόνου. συνεφράχθησαν δε υπό
τον μεγάλον τρούλλον σοφερίου. Φθόνος,
ο οποίος ηλαχάνιος ένδουσι, γυναι-
κά η ναπλαχού καλάσαν τον ίερόν
χώρον όπου την ειμερινήν. Στο
συναγωνισμόν υπό τον σπινελλι
του χριστιανισμού. Άγνοσ σοι αχάρι
δα σύσι πρας.

Ε σωτηρία ώδε καλά ηι δείκαν
ύρα

σύδεσις του Ιανουαρίου γιγνόμενον.
την δεύτερον εβδομάδα σύνο-
δικόν επι-επιτροπαγικήν Αγια-
σία - σύνομος διάφωνος του σύ
λο — κράξ — δημοκρατείαν — φω-
δεύνα συνοδαλιού υπερά με-
νια πατέρων Ν. φρ. Γεωργάδη
λογιώτατοι συμφορικαί συμβού-
λου αυτού.

Ο Ιανουάριον — ένα σύνταλον τι
σύδεσι επί τα σαρά του εξ ορθρίν
γιλουμένα και δόξα ν' αρμοδή
αυτού δικαιούται οι ορθόδοξοι σε δι

Τοῦ διορισμοῦ ὑμῶν γινώσκοντες πᾶσι
ἡ ἀναγκαία
ἐν Ἰουδαίοις εὐτύχημα ὑμῖν ἀπὸ
ἀγαθοῦ. Παλριαρχεῖα τῆς Ἱερουσαλήμ

Τὴν χάριν μοι βεβαιοῦντος
ὡχείλην συμβουλίου
† ὁ Κωνσταντινουπόλεως Ἰωακείμ

30-10-1908

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙΡΟΣ

Μή εἰδωλα θεῶν ἀργυρᾶ
μήδε θεοὺς χρυσᾶν ποιεῖσθε.
ὁ προϊόμενος τὸ κοινὸν εἰγράψατο
εἰς μονάδα ὃ ἐχῃ δὲ μονοῦσιον ἦν
ἐμπορικὸν εἰσερχῆται. ἔστι ὁ ἄλφα.
θεὸν εἰδωλον σφῶν. σὺν δὲ γίνεσθαι
ἅμα ὁ μισθός. ἀλλ' ἀφῆκα ὁ ἄμμος.
ὁ ἀμνὸς δὲν ὄρεως τὸ χωρίσμα εἰς
ἄλλη διαφορετικὴ. Ἄνοιγε τὸ
πρῶτον σκιᾶς.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΧΕΙΟΝ ΡΑΓΚΑΒΗ

π.χ. = 436

• **Αρχαίοι Έλληνες**

α	β	γ	δ	ε	ϛ	ζ	η	θ
1	2	3	4	5	6	7	8	9
ι	κ	λ	μ	ν	ξ	ο	π	ϟ
10	20	30	40	50	60	70	80	90
ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω	ϡ
100	200	300	400	500	600	700	800	900
,α	,β	,γ	,δ	,ε	,ϛ	,ζ	,η	,θ
1000	2000	3000	4000	5000	6000	7000	8000	9000

π.χ. υλϛ = 436

• **Ρωμαίοι (Λατίνοι)**

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	L	C	D	M
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	50	100	500	1000

π.χ. CDXXXVI = 436

• **Κινέζοι**

一 二 三 四 五 六 七 八 九 十

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10

百 千 萬

100 1000 10 000

π.χ. 四百三十六 = 436

• **Άραβες**

١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ٠

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Athenes Grèce

Τῷ ἐξοχωτάτῳ κυρίῳ
Χρ. Χρηστοβασίλῃ
Εἰς Ἀθήνας

Athènes

Τῷ ἀξιολόγῳ κυρίῳ Χρήστῃ
Χρηστοβασίλῃ.
Εἰς Ἀθήνας

† Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ ὑγεία καὶ χαρὰ
ὁ Θεὸς καὶ εὐτυχία, δόξα καὶ τιμὴ
μαζὶ μὲ ὅλη τὴν εὐλογία

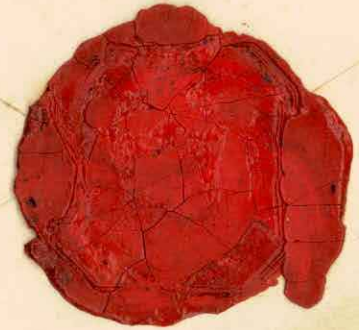
ΕΤΑΙΡΙΑ ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΘΗΝΑΙ

+ Τῷ ἐλλογιμωτάτῳ κυρίῳ Κ. Χρηστοβασίλῃ, λέοντι ἱερῶν ἐν κυρίῳ ἀγαπητῷ.

Grèce

Athènes

Ex Patras

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙ
ΡΩΤΑΝ

Monsieur Ch: Christovasilis

Ελαιρεία τοῦ Ἐμπορίου

Edwin H. Egerton

Britch. Legation Athens
February 3

Sir

I have the honour to thank you warmly for your letter and poem of sympathy and praise of Queen Victoria and remain your dedicat humble Servant

Edwin H. Egerton

M: Ch: Christovasilis

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΠΑΝΑΘΗΝΑΙΑ. 15-4-1908
ΕΤΟΣ 4, Τ. 181.

Ο ΚΑΪΖΕΡ — ΥΠΟ Α. ΣΒΑΡΤΣ

Carl Otto Hayd, Kunstverlags-Anstalt, München. No. 5473. dep.

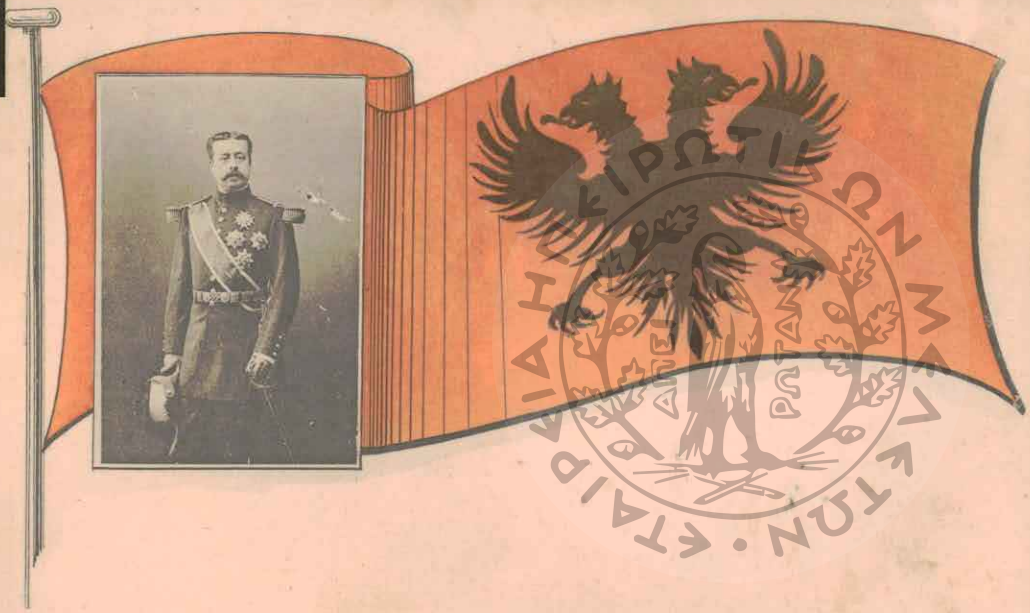
Un Saluto da Trieste.

Miramar.

Τριέστη 17 Ἰανουαρίου 1897

Ἀπὸ ἔφτασα ἐδῶ. Θὰ μείνω 2–3 μέρες, καὶ ἔπειτα θὰ ἐπιστρέψω γιὰ τὴ Βιέννη.

Λ. Ἀριστοβουλίδης

Correspondenz-Karte.

Nur für die Adresse.

An

Κυρίαν Αγγλάρδαν Δημοβασίλη

Εἰς Καρδίτσαν

in Grèce

CARTE POSTALE

Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse

M

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΝΕΙΡΟΤΑΝΟ

Reichsbanknote.

Ein Tausend Mark

zahlt die Reichsbankhauptkasse in Berlin ohne Legitimationsprüfung dem Einlieferer dieser Banknote.

1000

Nr 5806443C

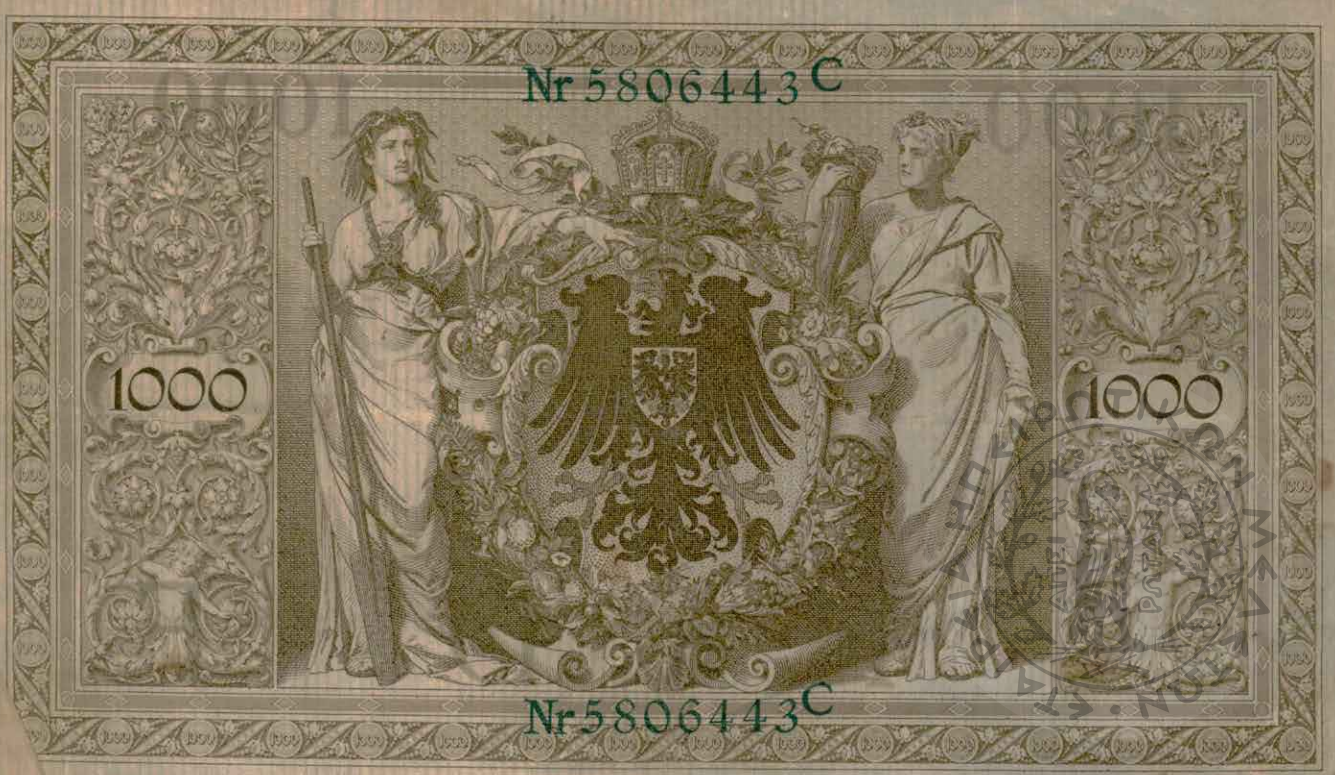
Nr 5806443C

Berlin, den 21. April 1910.

Reichsbankdirektorium

Hamb. v. Glasenapp Schmiedicke Kaempf Caron

v. Grimm Haasemann Schneider Sudeits.

Nr 5806443 C
1000
1000
Nr 5806443 C

Ἡλιόπολις Συρίας

Souvenir

de Baalbek 30 Ιουλ 1898

Χ. Χριστόφορος

Ed. Levy, Neveu, Beck & Co., Successeurs, Beyrouth (Syrie)

EMPIRE OTTOMAN.

CARTE POSTALE.

Ce côté est exclusivement réservé à l'adresse.

Mademoiselle Khicaki
Légation Hellénique
Belgrade
(Serbie)

Kirchliche Festordnung

zur

Einweihung

der

evangelischen Erlöser-Kirche in Jerusalem

am 31. Oktober 1898.

Während des Einzuges in die Kirche:

Vorspiel des Bläserchors.

Chorgesang, unter Begleitung des Bläserchors: Tochter Zion, freue dich, Vers 1 u. 2:

Tochter Zion, freue dich,
Jauchze laut, Jerusalem!
Sieh, dein König kommt zu dir,
Ja er kommt, der Friedefürst.

2. Hosianna, Davids Sohn,
Sei gesegnet deinem Volk!
Gründe nun dein ewig Reich,
Hosianna in der Höh!

Gesang der Gemeinde und des Chors, unter Begleitung des Bläserchors, Vers 3:

Hosianna, Davids Sohn!
Sei gegrüßet, König mild!
Ewig steht dein Friedensthron,
Du, des ew'gen Vaters Kind!
Hosianna, Davids Sohn!
Sei gegrüßet, König mild.

Gemeindegesang, mit Begleitung des Bläserchors:

Allein Gott in der Höh sei Ehr
Und Dank für seine Gnade,
Darum, daß nun und nimmermehr
Uns rühren kann kein Schade;
Ein Wohlgefalln Gott an uns hat,
Nun ist groß Fried ohn Unterlaß,
All Fehd hat nun ein Ende.

Weiherede:

Ober-Hofprediger, General-Superintendent D. Dryander.

Weihegebet,

unter Kniebeugung der Gemeinde.

Nach Schluß des Gebets erhebt sich die Gemeinde und singt stehend unter Orgelbegleitung:

Sei Lob und Preis mit Ehren
Gott Vater, Sohn und heilger Geist,
Er woll in uns vermehren,
Was Er aus Gnaden uns verheißt,
Daß wir Ihm fest vertrauen,
Uns ganz verlass'n auf Ihn,
Von Herzen auf Ihn bauen,
Daß unser Herz und Sinn
Ihm allezeit anhangen.
Drauf singen wir zur Stund
Amen, wir werden's erlangen,
Glaub'n wir aus Herzensgrund.

(Die Gemeinde setzt sich.)

Chorgesang:

Wie lieblich ist Deine Wohnung, o Herr! Meine Seele verlanget nach Dir. Drückt mich Schmach und Not, sind die Feinde über mir, hält mich Schmerz und Leid gefangen: ich seh empor nach Zions Bergen; von dort her kommt mir Hülfe. Wie lieblich ist Deine Wohnung; meine Seele verlanget nach Dir, o Herr!

(Die Gemeinde erhebt sich.)

Liturgie: General-Superintendent D. Faber.

Geistlicher: Sündenbekenntnis.
Gemeinde: Herr, erbarme Dich unser, Christe, erbarme Dich unser, Herr, erbarme Dich unser!
Geistlicher: Gnadenspruch. — Ehre sei Gott in der Höhe!
Gemeinde: Und Friede auf Erden und den Menschen ein Wohlgefallen! Amen.
Geistlicher: Schriftverlesung.
Gemeinde: Halleluja, Halleluja, Halleluja!
Geistlicher: Glaubensbekenntnis.
Gemeinde: Amen, Amen, Amen.

(Die Gemeinde setzt sich.)

Gemeindegesang, unter Begleitung der Orgel und des Bläserchors:

Ein feste Burg ist unser Gott,
Ein gute Wehr und Waffen,
Er hilft uns frei aus aller Not,
Die uns jetzt hat betroffen.
Der alt böse Feind,
Mit Ernst ers jetzt meint;
Groß Macht und viel List;
Sein grausam Rüstung ist;
Auf Erd' ist nicht seinsgleichen.

2. Mit unsrer Macht ist nichts gethan,
Wir sind gar bald verloren,
Es streit für uns der rechte Mann,
Den Gott selbst hat erkoren.
Fragst du, wer der ist?
Er heißt Jesus Christ,
Der Herr Zebaoth,
Und ist kein andrer Gott,
Das Feld muß er behalten.

3. Und wenn die Welt voll Teufel wär
Und wollt uns gar verschlingen,
So fürchten wir uns nicht so sehr,
Es soll uns doch gelingen.
Der Fürst dieser Welt,
Wie saur er sich stellt,
Thut er uns doch nicht,
Das macht: er ist gericht,
Ein Wörtlein kann ihn fällen.

4. Das Wort sie sollen lassen stahn
Und kein Dank dazu haben;
Er ist bei uns wohl auf dem Plan
Mit seinem Geist und Gaben.
Nehmen sie den Leib,
Gut, Ehr, Kind und Weib:
Laß fahren dahin,
Sie habens kein Gewinn,
Das Reich muß uns doch bleiben.

Predigt: Pastor Hoppe.

Gemeindegesang, unter Begleitung der Orgel und des Bläserchors:

Lob, Ehr und Preis sei Gott,
Dem Vater und dem Sohne,
Und dem, der beiden gleich
Im höchsten Himmelsthrone,
Ihm, dem dreieinigen Gott,
Wie es anfänglich war
Und ist und bleiben wird
Jetzund und immerdar.

(Die Gemeinde erhebt sich.)

Gebet, Vaterunser und Segen: Generalsuperintendent D. Nebe.

Gemeinde: Amen, Amen, Amen.

PERPUSTAKAAN PATANI

Ewigkeit

Zur gefälligen Beachtung:

Die Ehrengäste, Gemeindeglieder und sonstigen Festteilnehmer, **welche nicht von Ihren Majestäten dem Kaiser und der Kaiserin zu der Vorstellung in der Muristankapelle befohlen sind**, werden dringend ersucht, auf Ihren Plätzen so lange zu verbleiben, bis die Allerhöchsten Herrschaften die Kirche verlassen haben. Die Festordner werden die Gemeinde hiervon rechtzeitig benachrichtigen. **Ausgang: nur durch das Nord-Portal.**

Nach Beendigung der Feier bleibt die Kirche bis 1 Uhr geschlossen. Zu dieser Zeit wird dem Publikum das **West-Portal** zum Durchschreiten der Kirche geöffnet. Nur der **Ausgang** erfolgt durch das **Nord-Portal.**

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΡΟΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Druckerei des Sonntagsblattes, Berlin SW. 13.

Programm

für

die festliche Einweihung

der

evangelischen Erlöser-Kirche

in Jerusalem

am

Montag, den 31. Oktober 1898.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΓΓΕΙ ΠΑΤΑΝΩ

V.

Die Vertreter der evangelischen Kirchenregierungen geistlichen Standes, sowie die übrigen Geistlichen, welche der Schlüsselübergabe als Zeugen beigewohnt haben, stellen sich zu beiden Seiten des Altars auf.

VI.

Beim Eintritt der **Allerhöchsten und Höchsten Herrschaften** in die Kirche intonirt der Bläserchor die Hymne:

Tochter Zion, freue dich.

Nachdem **Ihre Majestäten** Ihre Plätze eingenommen, setzt der Sängerchor mit dem Gesange des ersten und zweiten Verses ein unter leiser Begleitung des Bläserchors. Den dritten Vers singen Chor und Gemeinde zusammen unter Begleitung des Bläserchors.

VII.

Hierauf wird die **Weihehandlung** von dem Oberhofprediger und General-Superintendenten D. Dryander mit Assistenz des Vice-Präsidenten des Evangelischen Ober-Kirchenraths, Propsts D. Freiherrn von der Goltz und des General-Superintendenten D. Erdmann unter Glockengeläut vollzogen.

An den Weiheakt schließt sich der Festgottesdienst. — Liturgie: General-Superintendent D. Faber. Festpredigt: Pastor Hoppe. Schlußgebet, Vaterunser und Segen: General-Superintendent D. Nebe.

VIII.

Nach dem Gottesdienst: Orgelnachspiel, welches bei der Besichtigung der Kirche durch die **Allerhöchsten und Höchsten Herrschaften** andauert.

IX.

Nach Beendigung des Festgottesdienstes begeben die **Allerhöchsten Herrschaften** Sich in die Muristankapelle, woselbst die Vorstellung der Vertreter der deutschen Kirchenregierungen und der außerdeutschen

I.

Seine Majestät der Kaiser und König und **Ihre Majestät die Kaiserin und Königin** werden an dem Schnittpunkte der David- und Kronprinz Friedrich Wilhelmstraße von einer aus sechs Herren bestehenden Deputation des Johanniterordens unter Führung des Ordenskanzlers, Wirklichen Geheimen Rath Dr. von Levetzow empfangen und schreiten sodann unter Glockengeläute in feierlichem Zuge mit den **Fürstlichen Gästen**, bezw. deren Vertretern sammt Gefolge bis zu dem Westportale der Erlöserkirche.

II.

Vor dem Westportale haben sich **um 9 Uhr** außer dem Kuratorium der Evangelischen Jerusalem-Stiftung und dem den Bau leitenden und ausführenden Architekten die offiziellen Vertreter der deutschen evangelischen Kirchenregierungen und der außerdeutschen Kirchengemeinschaften sowie die Geistlichen aus Jerusalem, Bethlehem, Jaffa und Haifa versammelt.

III.

Alle übrigen Eingeladenen nehmen ihren Eintritt in die Erlöserkirche durch das Nordportal. Spätestens bis 9 Uhr müssen die Plätze eingenommen sein. Beim Eintritt ist die Festkarte vorzuzeigen. Festordner weisen die Plätze an.

IV.

Nach Übergabe des Schlüssels und Öffnung der Thür treten unter Vorantritt des Kuratoriums der Evangelischen Jerusalem-Stiftung, sowie der Vertreter der evangelischen Landeskirchen **Ihre Majestäten mit den Fürstlichen Gästen sammt Gefolge** in die Kirche ein.

Kirchengemeinschaften, auch der anwesenden Johanniterritter, sowie die Unterzeichnung der über die Einweihungsfeier zu vollziehenden Festurkunde stattfindet.

X.

Die vorzustellenden Herren begeben sich sofort nach dem Segen durch die Sakristei in die Muristankapelle.

Alle übrigen Ehrengäste, Gemeindeglieder und sonstigen Festtheilnehmer verbleiben auf ihren Plätzen, bis die Allerhöchsten Herrschaften die Kirche verlassen haben. Die Festordner werden die Gemeinde hiervon rechtzeitig benachrichtigen.

XI.

Ausgang: Nur durch das Nordportal.

XII.

Nach Beendigung der Feier bleibt die Kirche bis 1 Uhr geschlossen. Zu dieser Zeit wird das Westportal dem Publikum zum Durchschreiten der Kirche geöffnet. Nur der Ausgang erfolgt durch das Nord-Portal.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΝΕΙ ΡΑΤΑΝΩ

Druckerei des Sonntagsblattes, Berlin SW. 13.

Eingang: Nord-Portal.

Diese Karte berechtigt zum Eintritt nur für die auf derselben bezeichnete Person.

Einlaß-Karte

zur

Einweihung der Erlöserkirche in Jerusalem

am Montag, den 31. Oktober 1898, Vormittags 9 Uhr

für Herrn Christ Anastase

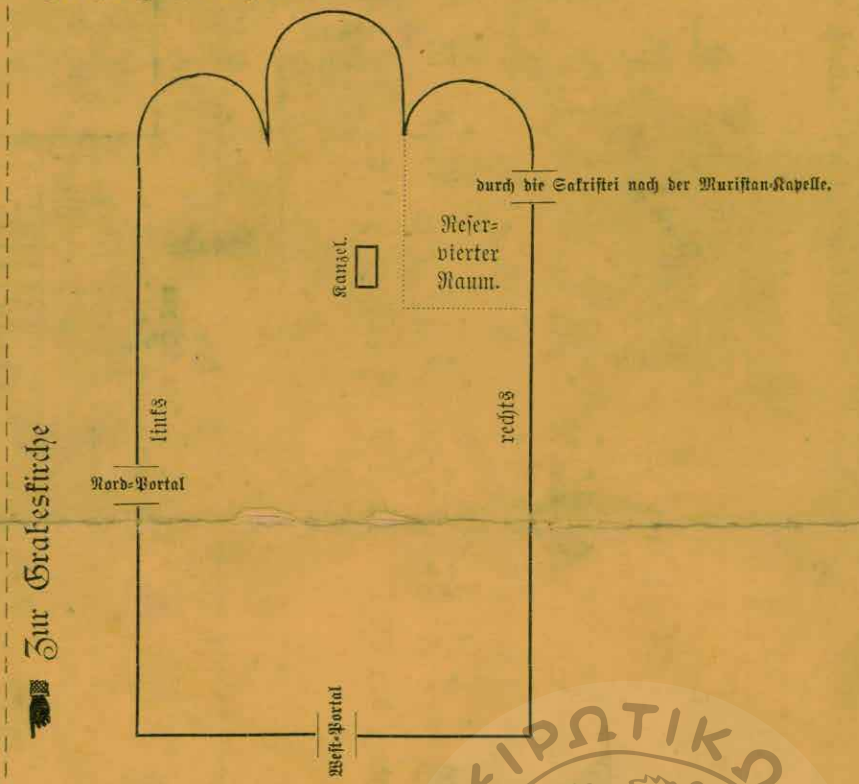
Kuratorium
der Evangelischen Jerusalem-Stiftung.

Stehplatz rechts.

Im Falle der Nichtbenutzung wird dringend gebeten die Karte an das Kuratorium der Evangelischen Jerusalem-Stiftung **vor der Feier** zurückzusenden.

Es wird gebeten, die Plätze nicht zu verlassen, bevor Ihre Majestäten mit Gefolge, sowie die zur Vorstellung besonders befohlenen Herren die Kirche verlassen haben.

Ausgang: Nord-Portal.

Anzug.

Die **Geistlichen** erscheinen im Talar.

Für die **zur Anlegung von Uniform Berechtigten** ist der Anzug: Gala mit Ordensband; für die Herrn vom Militär: Parade-Anzug; für die Herrn vom Civil: dunkle Beinkleider.

Für **alle übrigen Gäste**: Frack, weiße Halsbinde.

Für die **Damen**: helle Promenaden-Toilette.

εφ. Ημερησία. Αρ. φ. 2963, 15-10-1878, σ. 443, σ. 1-2.

Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

ΔΕΞΙΩΣΙΣ ΧΩΡΙΣ ΖΩΗΝ

Αι φαντασμαγορίαι και αι πρωτοφανείς τελεταί. — Εξόδημος ή Εξαιρετική Επισημότης. — Απόλυτη Ψυχρότης

Η ΣΟΥΛΤΑΝΙΚΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ

Καλώς εξηγέσατε. Η Ελλειψις επιθεωρήσεων. — Να αύριον θα μη Θεσσαλονίκη μόνον ο Βασιλεύς, να μη Θεσσαλονίκη θα με ενδιαφέρουν. — Ο Αυτοκράτωρ απορρόγων να διέλθη δια των χριστιανικών συνοικιών!

(ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΗΜ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ ΙΔΙΑΙΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, τη 10 Οκτωβρίου 1878.

Είνε ή χθεσινή ήμέρα από τας αρίστους του αυτοκρατορικού ζεύγους και εκτιμάται ή των λαμπρά της έναντι δημοσίας του και δημοσίας, ωσάπου καρηκολουθήσατε βήμα προς βήμα τας διαφόρους και τας τελετάς και τας πανηγύρεις, δεν έχω βάσιν δι' ας κάμω μίαν γενικήν και ζωντανήν περιγραφήν όσων σείς δικαίως ενδιαφέρεσθε και έχω αδιαφιλονίκητος ανάγκη να σας περιγράψω. Είχον λαχθή τόσον πολλά, είχον προαγγελθή τόσον φαντασμαγορικά, είχον γραφή τόσον θαυμάσια ώστε έρχεται εκάλλιστος συγχρόνως εν Κωνσταντινουπόλει ο πρόμαχος Γουλιέλμος. Εάν μάλιστα δεν ενεφανίζετο αθορυβαρίστως, πράγμα το οποίον τώ όντι βρίσκομαι είνε κακόν σημείον εν Κωνσταντινουπόλει, εάν έπρεπε δεν κατεβοήγετο αι Α. Μ. Μ. δεν δεν δέλεσε τις την τάξιν να βάρουν κρατούντες φανάρια καμμίαν ξυλογραφίαν ακαμπαρατρεμένης στιβαρότητος και εάν, το κυριώτερον, δεν είχον ως εξ επαγγέλματος κάθιχον να τρέχω δεξιά και αριστερά των τελετών και των δεξιώσεων ήθελα μη και να αποφύγω καντελώς δτι γιλοξανείται ο αυτοκράτωρ, ο πανεθνάρχης, αρές το καρόν τουλάχιστον της Ευρώπης, χωρίς αυτόν να μοι δικαιολογήσω τούτο. Και όμως ο αυτοκράτωρ αφίσκεται έδώ και όμως γίνονται μεγάλαι τελεταί και δεξιώσεις. Αυτό ακριβώς είνε το περίεργον! Κ' έχει τις τι γράψη καλά αλλ' αλλην έχει να περιγράψη. Διά τούτο εάν μοι προβάλετε τας μάλλον αντιθέτους ερωτήσεις θα σας απαντήσω καταφατικώς.

— Είνε ωραία ή δεξίωσις;

— Ναί.

— Λαμπρά;

Ναί.

Πλουσίαι λαμπραί τελεταί;

Ναί.

Μάλιστα είνε ωραίαι;

Ναί.

Πράγματι είνε ωραίαι· γίνεται δε αυτών ζωή και λείπει το ενδιαφέρον. Είνε και ζωηρά είνε και πένθιμοι· είνε και θερμόαιμοι είνε και ψυχράιμοι· είνε μεγαλοπρεπείς και είνε και ουσιώδεις· είνε πολύ συνηθισμένοι και είνε και πολύ συνήθεις. Ούτε μίαν ήμέραν δεν εσημειοποιείτη γενικώς η Κωνσταντινούπολις· ούτε μίαν νύκτα δεν φωτοστραφθή γενικώς ή πρωτεύουσα· δεν έχασε μία τελετή, ήτις να συγκεντρώση τον κόσμον· δεν έχασε ούτε μία παράταξις ήτις να φέρη γενικόν χαρακτήρα. Κρίνουσι ως βραγμένοι είκοσι τό πολύ σκαλοί εις το Πέρα, δυο μερικά γραμμένα κατασπάσματα και ολίγα τόσα τροίς τέσσαρες σημαίαι εις τον Γαλατάν δυο τα γραμμένα γαβριήλια βιντζέλια κατασκήματα των εγγύς ενδιαφέρων· άλλα δεν ή τις, εκτός της γειτονιάς εις την οποίαν· Μη νομίζετε έτι έχω γραφικάς υπερβολάς· δεν συμπεριλαμβάνει κατάστασιν των κατοίκουντα σημείων οι, όλη την Κωνσταντινούπολιν. Αυτό είνε το γενικόν. Κρίνει όμως μίαν έκθεσιν δια τον σύμφωνον έρμον "Ανατολής" και σημειοστολίζεται οι λοιπαί τοίτο είνε άλλο. Το αυτό συμβαίνει και εις τας φωταγωγήσεις· αυτόν το έντασον και αυτόν το γενικόν. Φωταγωγούνται ακόμη τα ανάκτορα και τα περί αυτών· αύριον φωταγωγείται ο Βόσπορος· την άλλην νύκτα φωταγωγείται μέσον ή καρακόλα της Καλαμπάκης, χωρίς αυτόν έκτος να φωταγωγηθή αίφνης βλέπει τις φωταγωγημένον τον σφυρίκτον Ελαμπά[illegible]. Αλλ' αυτό δεν σκοτώνει μίαν γενικήν φωταγίαν εξίσου καταγραφής· τότε μία τοιαύτη εστίν, αύτη βλέπει τις αυτοκρατορικά επίθήματα· αύτη καταγράφει διαλείμματα τινα εξαιρετικά. Δεν έχασε αυτή μία καρέκασις δια τίποτε, κατεμπής έδωκε εημειοστολισμένης μεν άριθμον εν μέσω αστασιασμού κόσμου, αυτή εμφάνισιν έσθη, αυτή έχασε εξαίρετον σκοπόν· Καλή εκδίκησις.

— Πώς τοιούτον έσω, την αυτήν της αρίστου, αυτήν Σημείωμα, ας έχομεν, εις τας εφημερίδας, δια να ίδη την είσοδον εις τον λιμένα των πλοίων και δ εις τον μεγαλοπρεπούς όγλου αυτή, αυτοκρατείρα κατά την δεξιάν αι, την λεωφόρον ήτις φέρει από τον τόπον Πιαλέ εις τα ανάκτορα του Γιλδίζ, αι δια διήλθη ο Σουλτάνος μετά των ξένων και την ήμέραν έκείνην, κατά κατά. τα. Γαλλικής εφημερίδος του αυτοκρατορικού ζεύγους και της έδρας της κλίνης αυτόν το δικαίωμα καραδηλώνει, αναγκαιούται· Α μέσα οι τα τόπου δημόσιοι έχουν σύρουν κατά την ήμέραν έκείνην αι της άδης έκείνα πράσινα να δίδη το αυτοκρατορικόν ζεύγος· Αλλά τα αυτά σημεία περιέρχονται κατά την ήμέραν και κατά τας εξής αρίστας του γραμμένου της Ιουλιανής Περιοδείας.

Αλλ' ευτυχώς δεν κατά [illegible] της Κωνσταντινουπόλεως δεν έμεινεν εις τον Κωνσταντινούπολιν δεν έμεινεν εις τον Κωνσταντινούπολιν δεν έμεινεν εις τον Κωνσταντινούπολιν

Η ΕΙΣ ΧΑΡΑΚΑ ΕΚΔΡΟΜΗ

Ο Τσιλιάλμας τσιμπίζεται από βαγονέτο ανήκοντας εἰς τὸν Ναπολέοντα Β'. — Δάκρυα από Ζώρτσιλ.

Τὴν Πέμπτην τρίτην ἡμέραν τῆς σχίσεως βιβλίων ἐλλείψει ἀκόμη, τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Εἰς τὴν ἔκρηξιν τοῦ Λεσσεψικοῦ κάθους, εἰς τὴν μαχὴν τοῦ Δουβὲ ἐκδρομὴ ἡ Νικομήδεια, ἐβράδυνεν ἀπὸ τὸν ἡμερῶν τοῦ Βουλευτικοῦ Μαγίζι πολὺς λειτουργοῦντα ἐργαστήρια τυπῶν καὶ μεταφορῶν, διατηλικὴς ἐφοπλισμοῦ γίας. Αἱ ἐκατὸν τὸ ζεύγος ἐξαπτερύγιζε εἰς Καλὴν πασὰ καὶ ἐπίδη βιομηχανικὴ ἐμπόριον χίας τῆς γερμανικῆς ἐπιχειρήσεως σιδηροδρόμων Ἀνατολῆς. Τέλος ἡ κεντρικὴ σταθμὸς ἄφιξ καὶ ἄλλαι ἄφιξ φωτιαὶ ἐφωτισταλίστικαι καὶ ἐφωτισταλίστικαι. Ἔνδυ τῆς ἐμπορευτικῆς ἐξόδου ἐπιβατῶν εἶχε προσφωνηθεῖ ἡ ἐπιτροπὴ. Καὶ ἐπρόβαλεν ἐπὶ μικρὸν τὸ βαγόνι τοῦ ἀνακτόρου ἐπίδη ἄφιξ ἄλλης εἰς Ναπολέοντα τὸν Γ', εἰς ἕνα χωρὶς εἶχε κυρτώσει καὶ κλὴ ἀδρὸς κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐμπορευτικῆς, ἐν ᾧ Παναγιῶτης μικρὰ ἑλληνὶς, ἡ Σοφία Ἐγγλεζάκη, προσφώνησε τὴν ἀδυναμίαν τοῦ, ἀλλ' ἐξαγριωθεῖσα ἀπὸ τὸν τρόπον καὶ τῆς τάλμης τῆς ἀφιξείας.

Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἐφθασαν εἰς Χάρακα ἔκαν τὸ ἐργαστήριον εἶχε ἀσφαλῆ διὰ τοὺς ἐπιβάτας, ἄλβως καὶ τηλεφώνου. Οἱ ἀδυναμίαν μετὰ τῆς συνοδείας των ἐνεκαβήκαν εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον παρίστερα ἀπὸ ἐπιβάτη ἐπιτηδείως καὶ εἰς ἐκκλησιάσεως ἐπὶ τρίωρον τὸ ἐργαστήριον ἀφ' ὧν ἄλλοι ἄφιξ 10 δαγκάνους τὸ σπίτι καὶ 50 βίμασα χρυσοῦφάντων μεταξίνων ὑφασμάτων. Ἡ γενναιότης τοῦ ἀδυναμίαν ἐξαβλήθη διὰ παραγγελίας ἐνὸς τάπητος ἐφὸ λογαριασμόν του. Μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῶν ἐργαστηρίων ἐπιστρέφη ἀπὸ τὸν ἐπιβατικὸν ζεῦγος, τὸν Μαρκὰ καὶ τὸν Πέλλιο καὶ τοὺς λοιποὺς, περὶ ἧς τὴν ἄφιξ ἐνεχείρησαν ἐπίδυσις τοῦ «Ναπολέοντα. Κατὰ τὴν ἐν Βαλδένη ἐπάνοδον ἡ ταυτὴ σχολὴ Κλίμακ, μίγμα τοῦ ἐφοπλισμοῦ εἰς τὴν ἐφοπλισμὸν καὶ ἡ περὶ τὴν Χρυσοῦφάντων ἐφοπλισμὸν Σα) ἡμῖν ἐφοπλισμένον ὅ, τι καὶ τὸ ἐν τῇ λιμνῇ ἐφοπλισμὸν ἄλλο κατὰ τὴν περὶ τὸ μεσονύκτιον ἐπιστροφὴν εἰς τὸν ἐφοπλισμὸν Δελμὰ Βρέτσ.

Εἰς τὴν Ἁγ. Σοφίαν. — Ἡ ἐφοπλισμένη παράδοσις. — Τὸ ἄνοιγμα τοῦ Βαβυλῶνος

Τὴν Παρασκευὴν ἡ ἐπιτροπὴ καὶ ἡ ἐπιτροπὴ ἐπισκέφθησαν τὴν Ἁγίαν Σοφίαν καὶ τὸ ἀνάκτορον τοῦ Τοπ-καπού, μεθ' ἃ ἐπισκέφθησαν εἰς Γιλδὺζ ὅπου μετὰ τὴν ἐπισκεπτήριον τοῦ Βουλευτικοῦ προσκυνήματος ἐγένετο παρέλασις ἐπισκεπτηρίων ἀνδρῶν. Καὶ τοῦ τῶν δὲ ἐπισκέψεων, ἐπὶ ἐφοπλισμένον προσκυνήματος τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ἀρμάτων ἐπιτροπῶν των. Αἱ ἐπισκέψεις ἦσαν ἐφοπλισμένον, ἐν ἐφοπλισμένον μέρει. Ἡ Σουλτάνα ἦτον ἐφοπλισμένον τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐφοπλισμένον μετὰ τοῦ ἐπιτροπῶν. Πρὸ τοῦ ἐφοπλισμένον ἦτον ἡ προσκύνησις τῆς Γερμανίας ἐφοπλισμένον τὸ ἐπιτροπικὸν σῶμα, ἐφοπλισμένον ὅτι ὁ Βασιλεὺς ἐφοπλισμένον ὡς ἔμπνευς εἰς τὸν ἐφοπλισμὸν τοῦ. Ἔφυγε τὸ μεσημέρι ἐπιτροπὴ ἐφοπλισμένον ἐπὶ τῆς πόλης καὶ ἐπιστρέφει μετὰ τοῦ Μουσὶρ ἐφοπλισμένον. Προσέφερε δὲν ἐφοπλισμένον.

Ἔπαρσις καὶ ἐφοπλισμένον.

Οἱ δύο ἐπιτροπεῖς τῶν ἐφοπλισμένων ἔχουν μακροχρόνιον ἐφοπλισμένον ἀντιπροσωπεύει κύκλοι δὲ τινες βεβαιοῦσιν ὅτι συνήθη στρατιωτικὴ πόμπωσις. Οἱ ρωσσικοὶ κύκλοι τὸ διαψεύδουν προσθέτοντες ὅτι σκοπεύουν νὰ ἀποκαλέσουν εἰς πόλεμον τὴν Ἑλλάδα.

Τὰ παράσημα

Τὸ αὐτοκρατορικὸν ζεῦγος θέλει κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα ἀναχωρήσαι σήμερον τὸ ἑσπέρας. Φυσικῶς ἐχύθησαν πολλὰ παράσημα. Ὁ μέγας Πεζόρμος ἔλαβεν ἀδαμαντοκόλλητον τὸν μέλανα ἀετόν, ὁ δὲ ἀπὸ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς καὶ ἀδαμαντοκόλλητον τιγμαροθήκην μετὰ τοῦ γερμανικοῦ ἐμβλήματος. Σημεῖον μόνον τὰ κυριώτερα, ἀλλὰ δὲν ἠμπορῶ νὰ παραλείψω ὅτι εἷς τῶν τούρκων στρατηγῶν ἔλεγε χθὲς πρὸς ἕνα διπλωματικόν:

—Ἐποιχηματίζω ὅτι ἡ στιγμὴ θὰ ἦτο ἡ πιὸ κατάλληλος διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν χιλίων φράγκων!!!

ΕΦ. ΑΘΗΝΑΙ. ΑΡ. Φ. 5968, 18-10-1898, F 473, 5. 1.

30ν Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ
ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ
ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΙΔΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
„ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ"

ΔΥΟ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ ΜΑΣ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΤΟΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ

Σήμερον φθάνει ὁ Αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος εἰς Ἱεροσόλυμα. Κατὰ τὸ κεκανονισμένον δρομολόγιον, τὴν πρωΐαν αὐτὴν θὰ ἐπεβιβάσθη εἰς Ἰόππην, ἐκεῖθεν δὲ μετ' ὀλίγην ὥραν θὰ ἐφθάνη εἰς Ἱεροσόλυμα.

Ἡ „Ἀκρόπολις" ἠθέλησε νὰ μὴ ἀπουσιάσῃ καὶ εἰς τοῦτο τὸ μεγάλο γεγονὸς καὶ θὰ παρευρεθοῦν ἐκεῖ δύο ἐκ τῶν συνεργατῶν της, ἵνα ἀντιπροσωπεύσουν τὸν Ἑλληνικὸν τύπον μεταξὺ τῶν πρώτων Εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, αἱ ὁποῖαι ἀνταποκρίνονται ἐκτάκτως διὰ τὸ ταξεῖδιον τοῦ Γερμανοῦ Αὐτοκράτορος.

Τῆς „Ἀκροπόλεως" ἀντιπρόσωποι εἶναι δύο διακεκριμένοι ἀνταποκριταὶ ἐξ Ἀθηνῶν μεγαλοπόλεως, τοῦ ὁποίου οἱ ἀπόστολοι ὄχι μόνον ἐπὶ ἡμερῶν εἰδήσεων διακρίνονται, ἀλλὰ πολλάκις, ὑπερτέρησαν καὶ τῶν πρωτοτύπων Εὐρωπαϊκῶν φύλλων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ἐμβριθείας γνώμης καὶ κρίσεως, ὄχι σπανίως, καὶ ἑτέρας τῆς „Ἀκροπόλεως" συνεργάτης, τοῦ ὁποίου μόλις ἄλλων περιγράφων καὶ ἐδῶ ἀπεστάλησαν εἰς Μακεδονίαν καὶ Θρᾴκην καὶ εἰς τὰ Βαλκανικὰ Κράτη ἐπεμβήσεται ὑπὸ πάντων ἐξ τὴν παραστατικότητα μέθ' ἧς ἐπεξεργάζεται ὅσα καὶ διὰ τὴν περιγραφικὴν δύναμιν.

Ἡ ὕπαρξις εἰς ἣν ὑποβάλλεται ἡ „Ἀκροπόλεως" ἀποστέλλουσα δύο αὐτῆς συντάκτας εἰς Ἱεροσόλυμα, ἀποτελεῖ [illegible] ἐπὶ τῆς ἐφημερίδων Ἑλλάδος καὶ Ἀνατολῆς. Ἐκτὸς τῶν ἐφημερίδων [illegible] ἐπὶ τῆς ἐφημερίδων [illegible] ἐπὶ τῆς ἐφημερίδων [illegible] ἐπὶ τῆς

στ. ημερησ. απ. τ. 1917) 4η.

Η ,,ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

Η ΑΦΙΞΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

Η ΠΟΜΠΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΟΧΗΣ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

[Ιδοθέν εις το τηλεγραφείον Ιερουσαλήμ την 6 μ. μ. της 17 και ληφθέν εις Αθήνας την 8,55 π. μ. της 19 Οκτωβρίου].

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ 17 Βρίου. Ο αυτοκράτωρ και η αυτοκράτειρα της Γερμανίας μετά της ακολουθίας των αναχωρήσαντες εξ Ιόππης την νύκτα, έφθασαν προ των πυλών της Αγίας Πόλεως σήμερον την ένδεκάτην ώραν της πρωΐας.

Έξω της πύλεως εστήθησαν σκηναί, εις τας οποίας κατέλυσαν και ανεπαύθησαν οι ύψηλοι προσκυνηταί.

Την τρίτην και ήμισειαν μετά μεσημβρίαν ώραν ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος εν μεγάλη πομπή και μεγαλοπρεπεία εισήλθεν εις την Ιερουσαλήμ.

Μέχρι της Πύλης του Βασιλέως Δαυΐδ ο αυτοκράτωρ ήρχετο έφιππος. Έκειθεν επέζευσε και πεζός διεβιβάσθη προς τον Άγιον Τάφον.

«Ευσεβής ως ο Δαυΐδ, υπερήφανος ως ο Μέγας Αλέξανδρος!» —Ούτω εχαρακτηρίσθη ο αυτοκράτωρ Γουλιέλμος υπό των θεωμένων την θριαμβευτικήν μετάβασίν του εις τον Άγιον Τάφον.

Ο αυτοκράτωρ έμεινεν ήμισειαν ώραν παρά τον Τάφον του Σωτήρος.

Έκειθεν μετέβη μετά της ακολουθίας του εις το Γερμανικόν προξενείον, όπου εδέχθη τας εγχωρίους θρησκευτικάς, πολιτικάς, στρατιωτικάς και προξενικάς αρχάς.

Η παρουσίασις των αρχών έξω ακολουθεί.

Άπειρον πλήθος, κάτοικοι της Ιερουσαλήμ και ξένοι περιηγηταί, παρίστανο κατά την διάβασιν του αυτοκράτορος.

1

Κατά την εφημερίδα Δ' άρθρου ξένο ο υπογρ. Γρηγόρης, και η εκτύπωσις του κειμένου στο πρόσω τό. Γεωργ. δε Δημητρ. έθεσε υπογραφήν. Το υπόμνημα έδω εφημερίδα και ανακοίνωσε, και τη την έθεσε στο κατ' αι. Δημητρ. της Πολιτικής. Το έπειτα ως. Πε στο. έθεσε. Ιδιο. πάθε ω. γράψαι το επεξεργασ. ρο. μ. ε. ανακοινωθεί. Ιδιο.

Αναφορές. ΑΡ. ΦΥΛΛ 5973, 24-10-1898, σ. 2
5ος

Η „ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ" ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ ΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΚΑΪΦΑΝ

ΟΠΟΥ Ο ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΗΣ ΜΑΣ ΣΥΛΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ ΩΣ ΙΤΑΛΟΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ!

Αι ανησυχίαι της υπηρεσίας.—Τί έπαθεν ο ανταποκριτής της «Ακροπόλεως».—Ασυνειμένη διαμονή.—Έρχεται ανακριτής.—Η Είδεν ο Στελλίς ανάρχους Ριχάρδους!

ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗΝ!

(ΤΟΥ ΣΤΕΡΟΥΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»)

ΚΑΪΦΑ, 13 Μαΐου 1898

Πάμε σαν όρνες ή ίδέα έπεσε στο κεφάλι μου. Δεν τό πίστευα! Τώρα θυμούμαι τούτον τον μουσουλμάνο 'Αραβα, 2750 πήχεις είναι δεξιά, [illegible], 800 δρασκέλισμοι δρόμος, και τό υπόλοιπο Βόρεια και Μαΐστρο. Ως πόλις είναι ιλιγγιώδης και αξίον έπαινου.

Πρός δυσμάς της Κάϊφας εκτείνεται ή γερμανική Αποικία με 150 γερμανικάς οικογενείας το Βυτεμβέργης, ήτοι Θεσσαλονικείς οι Νάζαρ από τό 1860. Αι 150 οικίαι είναι ένα είδος Φαλήρου, και ή όδός την Κάϊφαν συνοδεύουν δύο σειραί τών ίδιων μεγαλωμάτων εν κορφαίς ίσαι καλοδουλεμένοι και καλοδιατηρημένοι φοίνικες. Όταν πλησιάζεται τις εις τήν πόλιν είς την εισοδίαν νομίζει ότι πλησιάζει εις τον περιβόητον Αράλ-σοδάς, οπόταν συμπέρνα από κυπαρίσσια έπί κήπων και δένδρων. Οι κάτοικοί της είναι τό πρότυπον της γεωργίας και των τεχνών, διότι ίσως ίσως οι Ισραηλίται κάτω βάσανίζουν την χαρακτηριστήν επιδεξιότητα, και τό κακόν της ευτυχισμένης καλλιεργείας, ξεκολοδώνουν τό κυπάρισσι εις τον δρόμον, και νά ένθυμίζωνται έντός σκηλασιεύων σίκιων.

Όλοι οι πρός δυσμάς τού Αυτοκράτορος δρόμοι τέλονται εις την συνοικίαν της γερμανικής αποικίας, ής οι σπουδαιότεροι σταθμοί είναι ή Δαμάσκια, τό προάστειον και τό Βασιλικόν Κατάστημα των Διακονισσών, τό τα μέσα και τό καλλιον ξενοδοχείον. Εις τήν τελείαν της εποικίας ταύτης λαμπρά διακόσμησις ήτο τό γενέθλιον εορτάσιμον τού Καίσαρος τών Γερμανών, ήτοι αι 27 του Ιανουαρίου. Εις όλα τα μαγαζία τής πόλεως. Όλη ή γερμανική αποικία κάλεσε εις τό γερμανικόν σαμοβάρι. Η συντροφιά ήτον είς 'κατ' έμον εις έξον σημειωτέον είσαι, εις δε τό δεξιόν αυτής παρά τό γερμανικόν προξενείον και την άνω δεξιόν έγώ ήμην εφηβή εγώ, δεκαεπτάχρονος με τά ίδιαιτα χρώματα της Γερμανίας και με γερμανικάς σημαίας, έντός των οποίων δεξιόμενοι εγκαταστάθηκαν και Γουρκικαί. Όλοι ο κόσμος χαρά πρός την γερμανικήν συνοικίαν, άλλοι σκέτοι, άλλοι δρίπακες, άλλοι ίφ' αμαξών όλων των είδών. Έμπρός της γερμανικής δεξιόσεως και συμπεθεριάσεως του Γερμανικού προξενείου εδρόμασεν και ή μουσική τού Συντάγματος ένός των Κάτω ορεινοτέρων νομών, και έπαιξε δύο τρεις κομμάτια εις της άγγλους των περιηγητών εκτίθεται και εμένα. Είνε τουλάχιστον ή γερμανική της πόλεως ένα τον έμφύτευ του σταλίσματος, άστε τουλάχιστον ότι ο Αυτοκράτωρ έρχεται εις την Κάϊφαν μόνον και μόνον χάριν εκείνων των ερυθροκεφάλων τυπώσεων της γερμανικής άποικίας.

Τό μεγαλύτερόν μου μάθημα, άμ' έπος επέστρεψα εις την πόλιν έπρεπε ν' αναφέρω ένα αρεσθέτι και τα δημοσιεύθη προς την γερμανικήν συντακτίαν. Άγνι ένός μεσιτείου κατώρθωσα να εύρω εις τό ξενοδοχείον φλίβανον μίαν άθλιον αλιτηριωμένην και αυτήν όχι εις δωμάτιον άλλ' εις ένα διάδρομον.

Εις τό ξενοδοχείον τούτο διέμενεν ο εκπρόσωπος τού Τσάρου, ότι ή αρχηγός συντάγματος και άλλοι εξουσιαστικοί επισκέπται, οίτινες έστάλησαν χάριν της περιστάσεως ένταύθα. Αναφέρεται; όμως δέκατο περί του έχουν και την αφορμήν πάσης, διαμένουν εις τό γερμανικόν προξενείον, όπου έδωσε την συνέντευξιν ο κύριος τού γερμανικού Προξενείου της Συρίας. Χάρις εις τούτο μου έχορηγήθη είσοδος εις την τραπέζαν του γερμανικού προξενείου, ένα ίδω την είσοδον του Αυτοκράτορος έντός της κατεφύτου αύλης του προξενείου, όπως τό ίδεσα τό μέλλον της γερμανικής παροικίας. Πλησιάσαμεν και τα τούτου ίζήλθον πρός εύρεσιν του Πασσά ένα επίσημον την συνέντευξιν επιστολήν του Γερμανικού (αρχιγραμματέως) της Συρίας, άλλ' ούδείς έγνώριζε τό μυστήριον τούτο, άλλως τε και ή μοίρα των έγχωρίων συνεντεύξεών μου ήτο βέβαιος, λόγω έλλειψης μου της ορθοδόξου γλώσσης, ήτις είνε ή μονή και μόνη γλώσσα εις όλους την Συρίαν και την Παλαιστίνην όλων τού κόσμου αντιπροσώπων δημοσίας και ιδίωσεως. Κάμνω και μή δυνάμενος να είμαι τον προσώπου επίσημα κατά σύγχυσιν πλησίον του ξενοδοχείου μου, και επειδή έμαθα ότι προσέρχονται εις ξενοδοχείον, όπου είχον προσκληθεί επιστήμονες του Καΐρου.

Μετά τό γεύμα διηυθύνθην εις τό ξενοδοχείόν μου, ένα κοιμηθώ, διά να έχω την νύκτα ηλιοβίωτον, γνωρίζων ότι αύτη θέλει γένει.

Αλλ' επίσημα όμως φίνετο λοιπόν δέ 'ής συγχωρήθην επί της αδυναμίας μου, και δεν ήτο κύριος επί κεφαλής μου γενοφόρος και λοιπόν.

— Πώς δνομάζεσαι; μου λέγει 'Ιταλικά.

— Γαλλικά! του άπαντώ Γαλλικά.

— Ποίο είνε το γαμπρό σου;

— Νάτο!

Τό 'πήρε, τό 'δίδασε, και μού γ' 'έδωσε, και έφυγε. Είμαι δεν είνε λιγωμένη τάξις αυτή και έγώρισα επί 'Έλλη τό πλοιάρι τό κοιμάται. Κυτάζω όλίγον γυρώθω να δόγη κάποιος τα γράμματά μου. Γυρίζω, και βλέπω την ίδιον μ' ένα δεκαεπτάμηνον δακτύλιον και δύο τρεις καθωσπρέπουν Γερμανούς, ότι ο εις είχε παρακολουθήσει την μίαν σκηνήν εξ ημερησίας. Οι Γερμανοί έλεγον: «Ήχι "Ήχιλε (Νάν, ναι) κλπ.» Ένας φωνούσες με τον Γούρκον δεκαεπτάμηνον επιλλόγον επίσημον 'Αναφορικόν ίδου έγγειν δης και πού κατοικείς, τί κάμνεις και πώς είσαι; Έδω τα είπα όλα, και πρό τούτου ήλθε και ο σύνοικος μου συντηρητικός του Ιωσηφ τού περιήγησον λογοφόρου Γουρκικού συντάγματος ο δ' Εστουρούλα δεύτερος φίλτατος μ' έκάμε και αυτός την μεγάλην χαρείαν των δεκαεπτάμηνον του Σουλτάνου, και έμε με είδον είνε και 'Αλλοι και Γουρκικοί.

— Δεν είνε κάτω.

Τουτεστιν ήσυχον ή δεκαεπτάμηνος χαρείαν, δεν κοντά μου, και έπιπλέον να κοιμηθώ, βέβαιος δε ότι δεν έλειψαν τα βάσανά μου, άλλα δεν σταμάτησαν κάτω λοιπόν και δεν δεκάς δεκαπλήρους γερμανικών και τουρκικών όργάνων, μεταξύ των δεκαεπτάμηνον δπόχου είδε οι προσκεκλημένοι μεταξύ τα ίδια. Ανάκρισις.

Μανθάνουν τό μαντάτο και τα φορέματά μου

Και τα ψάχνουν και ψάχνουν δεν την πίστην μου. Δεν εφύλαγαν τίποτε! Τώρ' έβρισκε την προσοχήν εις τό σιδηρούν, τα έκοιτον μου είχε δώσει ο γερμανός πρόξενος, και τό πώς τούλεγε τον συντετιμένον μου. Κι' έπειτα πάλιν τούτο είτον δεν τα έγγραφα είχε επίτηδες και σήμ πλαστά, αλλ' ο άθλιος έκαθε χειρότερα άπ' όσα είμαι τα κατεξοχήν κακούργα πράγματα. Κυρίαλε και ανάκρισις!

— Είδατε σύ ο Ριχάρδος ο Εκκλησιαστής;

— Κι' είμαι Φίλοι και λίγους έτσι.

— Έδρασε από την Κωνσταντινούπολη;

— Έρχεται από τις 'Αθήνες.

— Ναί, αλλ' έρχόμενος τα ίδ Γενεύης δύνατο να περάση από τις 'Αθήνες.

Είτε στερεόνεται τρίτου: δεν ξέρει.

— Αφού είδε ο Ριχάρδος, ο Εκκλησιαστής επικεφαλής εν 'Αθήναις! Ίδού ή φωτογραφία του!

'Έκρυψε και έγώ τό βλέμμα μου στα ίδια την δικαίαν μου, άλλα του Χριστού, του Ρίχαρδου. Η μόνη διαφορά μεταξύ εκείνου και του Ρίχαρδου είνε ότι είχαμεν αυτό ο δεύτερος πυκνήν κεφαλήν, μακρά μουστάκια, γενειάδα ξανθή σμέρα και κατάλληλα ρουχισμάτα.

— Έλληνας νά πάμε!

Έκτοτε την νομισθείσαν όπως έναντίας τής γερμανοτουρκικής κατασκοπείας κατεσκεύασε και ένδυθή. ήτο δεδομένον δλα εκείνα τα έκαμε έστω.

Έπιάσθην εν τω μέσω λαγκών

Εις τον σταθμόν της χωροφυλακής, τό δεύτερον μέσον του δρόμου χρησιμεύει ο προσκεκλημένος και δεκαεπτάμηνος χρησίν. Οι επιβάτες με γερμανόπνευμα έτρωγαν τα χαρτιά τό σύνολον σήμαινε. Μ' περιφρονούν έντός σιτίου ο Στέλλιος. Μετά πολλάκις ήμισείας ώρας μ' αφήνουν εις τό δεύτερον κάτωμα, όπου τό δεκαεπτάμηνον γραφείον.

Ο γραμματεύς της χωροφυλακής μ' έκάθησε και μ' άπόφυσε κραυγάρια. Τό έλεος βλέμμα του μού έδωσε δ τι άξιν ήτοιμάζε. Μετ' ολίγον ήλθον δύο καβαλαρικοί άνδρωποι ήφη δε είσαμε μ' μαύρα και κυανά γένια, και μένα κατά τον τουρκικόν τρόπον. Δεν ήσουν τις ήτον, άλλ' ότι ήτο σίγουρα: τον πορ ήμι ήτανε δε κάποιος αξιωματικός ήτο. Ο γραμματεύς του έδωσε κάμποσα χαρτιά περί έμού, διότι αυτός μετέβη, μ' έδωσαν μά τής χαράς. Μετά την έκτοτε τούτην επιθήκη έναντίον του δρόμου ταύτου. Αι έκατόν μεν φορά δεν αφήλθε μέχρι πολύ. Μ' έρώτησε τούς είναι, πόθεν έρχομαι και πού ή σκοπός της εν Κάϊφα παρουσίας μου, έκάτεσε εις τα χαρτιά του και έγράφετο μετά τα διαβατήριά μου, τα σημείων του Γερμανού προξένου και της πρός τον κατά συνήθειαν επιστολήν του περιηγητού προς τον πασσά.

Είδε έξαφνα. Κύριε! Η επιστολή αύτη είνε ίδια μου και της κρίσεως

Ο τύπος αυτός έστω ο Νάζαρ πασσά, πρώτη σπουδή της επιστολής και του Γερμανού. Αρχίζει επιστολή [illegible] δεν ήτο δεκαεπτάμηνον, ότι ήτο δεκαεπτάμηνον δεν μέλλει [illegible]. Κατόπιν τα τρεχάλου, διότι είχον αναχωρήσει, και δεν θέλει [illegible] δρόμου, εις τους πόδας του δ πασσά είχε τα μαύρα κάτω. Κάτω τούτο [illegible] Μετά δεκαεπτάμηνον [illegible] δεν ήτο δεκαεπτάμηνον [illegible] δεκαεπτάμηνον [illegible] δεκαεπτάμηνον [illegible]

Αἱ καλλονὲς τῆς Αὐλῆς

Τὸ γυναικεῖον φύλον ἀποκαλλιεργεῖται τὴν δημοσίαν συναυλίαν ἔχει αἴσιον τὸ παράθυρα καὶ τὰς στέγας τῶν παραλίων οἰκιῶν. Ἂν σημερὰ αἱ γυναῖκες ἤμαθον αἴτινες ἀφίσκουσιν κάλλος μου ἀντιπροσωπεύουν. τὸ κάλλι τῶν Βυρωνικῶν καλλονῶν. Τί μάτια βαθιὰ καὶ μεγάλα! Τί φρύδια μαῦρα, κυρτὰ καὶ μακρά. Τί μάγουλα! τί στόμα! τί κορμάκι! Τί πράσινα στρογγυλά! (Ὑπάρχει φυλὴ τοῦ κόσμου ἄνευτος τὴ παραβολὴ πρὸς τὴν καλλονὴν μὲ τὰς Βυρωνικὰς γυναῖκας. Ἄνω μόνον κοιτὸν ἔχουν ὅτι εἶν ἔχουν ρόδινον χρῶμα.

Νομίζει κανεὶς ὅτι εἶν ὑπάρχει ἄσχημη γυναῖκα εἰς αὐτὸν τὸν τόπον. Πλῆκα πολλὲς νὰ κρατοῦν μαρμαρένια ναργιαλὲ εἰς τὸ στόμα τους, καὶ νὰ βγάζουν ναργιὲς καπνοῦ. Εἰς Ἐλβετίαν ἐν Ἀκαδημίᾳ, ὅ ἐγκύριος ἐν τῷ ἐκμυαλίσῃ καὶ ἄπαις βαθιὰ καρδιὰν τὴν γαλλικὴν κατὰ τὸ χεῖλος καὶ ἐκάθησε πλησίον μου, βλέπων τὰ ἀτομάνια διὰ τὴν παιγνιωτικὴν ναργιλιεργίαν συμπαιγνιωτίσων του μοῦ λέγει ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐκάπνιζε τὸ ναργιλὲ καὶ ἡ ἀδελφή του. Ἐκάπνιζον τόσο καλὰ καπνοὶ λεπτοί, ἴσαμε νὰ ἀκούσουν ἐλάλησαν σκυλτανικὰ χαπάκια, ἀπέρχουν ταῦτην τὴν στιγμὴν δὺ ναργιλέδες, καὶ ἐν περιπτώσει καὶ ἦν ἄλλον χρειασθῇ περισσότερα, δανείζονται καὶ ἀπὸ φιλικὰς οἰκογενείας!

Ἡ ὥρα εἶνε μία καὶ ἡμίσεια καὶ ἐκάμη ἤδη ἔρχεται νὰ φανερωθῇ ἡ αὐτοκρατορικὴ θαλαμηγός. Εἰς τὴν λιμένα ὁ γερμανικὸς πρόξενος, τὸ αὐτρικὸν εἰδωλεῖον τῶν Γερμανῶν πραγματευτῶν ἐνα ἐνταλιὸν μὲ περιηγητὰς, καὶ πολλὰ τριανταρία ἰστιοφόρα μὲ ταυρικὰς ναμαίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ μεγαλύτερον εἶνε ἕνα ψαρόκαϊκον Ἑλλήνων, εἰς τὴν πρῶραν τοῦ ὁποίου συμβαίνει ἡ Ἑλληνικὴ σημαία, ἡ μόνη Ἑλληνικὴ σημαία εἰς Κέρκυραν μὲ ἐπιχορηγουμένην ἐπιδοτικὴν καὶ μὲ ἐπάρχουσα χαρὰ φυτόκοιτον Ἑλληνικοῦ πρεσβεύου. Εἰς τὴν ἀντίπερον ἄκτὴν τοῦ λιμένος, ἐπιβλέπουσαν ἐπάνω τὸ παρὸν μέλι, φαίνεται ἡ Ἄκρη καὶ τὸ περίφημον αὐτῆς φρούριον.

Τὰ κλῆθρα ἀδημονοῦν καὶ φωνάζουν καὶ χειρονομοῦν. Ἄκαιρα πᾶς κλῆθρα αὐτὰς ὁ κόσμος εἰς τὸν ἅλιον μὲ τὸ ἀκάθαρτα ἀσημοκάκκαβα ἄνω τοῦ μηδενικοῦ, χωρὶς διαφάλλαν, καὶ χωρὶς κανέλλα· ἀλλὰ τρομοῦν ἕνα μαῦρο μανιτάρι εἰς τὸ βραχάκι καὶ ἐκεῖ τοῦ μανιταριοῦ ἄνω κάπνα τὰ μαλλιὰ τῆς ἐρχεῖ ὁ Καγκελλάριος, καὶ τοῦτο εἶνε τὸ ἰδιαίτερον τῶν Ἀρχόντων κλῆμα. Οἱ ἄλλοι κυκλοῦ, ἤτοι τὰ ὑπουργεῖα τὸ ἔκτον οἱ σύγγενοι· τὸ ἔχουν λεπτότερον καὶ ἐν μεγάλῃ χαμηλοφωνίᾳ εἰς τὴν ἀκρίβειαν τοῦ μανδηλίου καὶ αὐτὴν πλέον.

Ἡ ἄφιξις τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ

Ἔλα ἡ ὥρα ἐ

Φαίνεται ἕνα μικρὸν πρόβλημα. Μοῦ' ἔλεγον τὸ μικρὸν ἐκεῖ μεγαθύνεται, μεγαθύνεται καὶ φαίνεται ὑπέλευκος πλοῖον ἐκατοντάμετρον ἀπὸ ἄλλου εἴδους λευκοῦ.

Ἐπέρχεται ὁ Αὐτοκρατορικὸς

Ὁ Ἔρχεται ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐφωνάζον ὅλοι Ἀράπηδες, καὶ ἔνοιγε τὰ μάτια μου· ἐδῶ δὲ ἐμπορεῦσαν νὰ ἰδοῦν τὸν Αὐτοκράτορα μέσα εἰς τὰ πλοῖα. Εἰς ἐκάνανε τριακόσιοι ἐν ἔγγιστα μέτρα ἀπὸ τὴν παραλίαν ἡ αὐτοκρατορικὴ θαλαμηγὸς φέρουσα ἐπὶ τοῦ μεσαίου ἱστοῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν σημαίαν καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν Ἑλληνικὴν ἀκτοπλοΐαν. Ἐγὼ ἐπῆρα τὰ μάτια μου καὶ ἔφερα τὸ κιάλι μου· ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν ἐστέκοντο ὁ Αὐτοκράτωρ μέσα εἰς τὰ πλοῖα. Εἰς ἐκάνανε τριακόσιοι ἐν ἔγγιστα μέτρα ἀπὸ τὴν παραλίαν ἡ αὐτοκρατορικὴ θαλαμηγὸς φέρουσα ἐπὶ τοῦ μεσαίου ἱστοῦ τὴν αὐτοκρατορικὴν σημαίαν καὶ ἀκολουθοῦσα τὴν Ἑλληνικὴν ἀκτοπλοΐαν. Ἐγὼ ἐπῆρα τὰ μάτια μου καὶ ἔφερα τὸ κιάλι μου· ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν ἐστέκοντο ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα· ἐβάσταζε τὸ κιάλι του ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἐκύτταζε τὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ τὸν κόσμον ὁποῦ ἐμαζώνετο ἐκεῖ. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐκύτταζε μὲ τὸ γυμνὸν μάτι· ἐφόραγε ἕνα ἀσπρόμαυρο φόρεμα καὶ ἕνα μεγάλο ἀσπρόμαυρο καπέλλο μὲ φτερά. Ἐκύτταζε καὶ ἐκείνη τὸν κόσμον ὁποῦ ἐμαζώνετο ἐκεῖ. Ἐγὼ ἐπῆρα τὰ μάτια μου καὶ ἔφερα τὸ κιάλι μου· ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὴν γέφυραν ἐστέκοντο ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἡ Αὐτοκράτειρα· ἐβάσταζε τὸ κιάλι του ὁ Αὐτοκράτωρ καὶ ἐκύτταζε τὴν ἀκρογιαλιὰ καὶ τὸν κόσμον ὁποῦ ἐμαζώνετο ἐκεῖ. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἐκύτταζε μὲ τὸ γυμνὸν μάτι· ἐφόραγε ἕνα ἀσπρόμαυρο φόρεμα καὶ ἕνα μεγάλο ἀσπρόμαυρο καπέλλο μὲ φτερά. Ἐκύτταζε καὶ ἐκείνη τὸν κόσμον ὁποῦ ἐμαζώνετο ἐκεῖ.

Ἐπῆρε τὸ κιάλι ἀπὸ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ

ΕΦ. ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΡ. Φ. 5978. 28-10-1898, Γ. 473, σ. 2.
Φ°

Η ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ „ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ"

ΔΥΟ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΙ

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΩΝ

Πρωτην φορα ειδησις εφημερ... επιχειρει τοιαυτην αποστολην... απεστ... του, Αγιον Τοπον. Δια δυο εκ των δυναμενων παρευρεθωσιν... λαμψει του, ανα συν, διανυθεισ η εφημ... μας. Προ παντος την Θεοτ... δοσιν περι της εισοδου του Αυτοκρατορος, ει, Ιερουσαλημ και του προκαταρκτικου, αυτου ει, τον Αγιον Ταφον την αναγκαια... Ο ανταποκριτης αυτου, αναχω... ρησεν ηδη εις Ιερουσαλημ, παρεκ... Αυτου τον αυτοκρατορα ει, την πο... ραιτερω παρουσιαν του. Ναι, θα ει... χωμεν τα δ. Ημετερου τηλεγραφηματα του.

Ο απεσταλμενος μας, ομως, εχει και την καταπεπειραν του. Μελανθρωπος ως ειναι και ελευθερου πνευματος δημοσιευματων εξωτερικου συνελαβεν ως αναρχικον, τα οποια καταπεπειρα... του τα, ειχε παρεμβαλει μετα τοσης... χαριτος, ει, την πρωτην εφημεριδα αυθαιρετου δημοτελους του.

Ο δευτερος των αποσταλεντων της Ακροπολεως, οστις, ειναι ο τοσον φημισμενος, ει, ολων το αστρον της Ακροπολεως, η εφημερις ουτε, και εκτος, της Ελλαδος, ειναι, ο Κ... ανταποκριτης. Ανταποκριτης, ο μαλλον ει, Ιερουσαλημ, προπαθεστα... τα την καταγραφη ει, ταυτης εφημε... ριδος. Ο Κ. φανερωτατος, καλλιτε... προ της φυσεως του ανταποκριτης ει, και αλλα, ποικιλα, ως, δε τον αποκα... λουν. Ο ει τον εκρασε... το Πανεπιστημιον και η Εκκλησια, το αρχαιον ο Ακροπολις.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΓΩ ΡΑΤΑΝΑ

ΕΦ. ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΡ. Φ. 5979 29-10-1898, τ. 473, σ. 1.2.
8ον
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ

Αθήναι, 29 Οκτωβρίου 1898

Η „ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ" ΕΙΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ

ΚΑΤΑ ΠΟΔΑΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΥ

ΑΠΟ ΚΑΪΦΑΣ ΕΙΣ ΙΟΠΠΗΝ

ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

Η ΕΝ ΙΟΠΠΗ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ

ΙΟΠΠΗ, τῇ 15 Οκτωβρίου 1898.

Ἀναχωρήσαντες τοῦ αὐτοκράτορος διὰ τὴν Καισάρειαν, ἡ Κάϊρα ἤρξατο ν' ἀπομακρύνηται τῶν ὀμμάτων μας. Καὶ οἱ συνοδεύοντες ἡμᾶς ἱππεῖς πόλεων περίεργοι ν' ἀκούσωσι τὰ τῆς Ἑλλάδος, ἄλλοι νὰ ἴδωσι, ἄλλοι ἐρ' ἅμαξῶν καὶ ἁμαξῶν, ἄλλοι ἐπὶ ἵππων, ἄλλοι ἐπὶ ὄνων καὶ ἄλλοι ἐπὶ καμήλων, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀπισθοφυλάκων μόνον οἱ δι' Ἄκρης καὶ Βηρυττὸν ἦσαν εὐτυχεῖς, διότι δι' αὐτοὺς ὑπῆρχεν ἀτμόπλοιον, ἐνῷ οἱ θέλοντες νὰ μεταβῶσιν εἰς Γάζαν καὶ νὰ προκορυφωθῶσιν ἐκεῖ τοῦ αὐτοκράτορος ἔδει εἶχον καμήλους, καὶ ἐκ δύο ἡμερῶν ἐπὶ τοῦ ἐρήμου παρείχε δυσκολίας ὡς ἐκ τῆς ἀποστάσεως καὶ τῆς εὐρυτέρας ὑποζυγίων. Κἂν δὲ ἠθέλομεν νὰ παρακολουθήσωμεν ἀτμόπλοιον θὰ μᾶς ἐχρειάζοντο τέσσαρες καὶ κάτι ἡμέραι νὰ μείνωμεν εἰς τὴν ἱερὰν Καίρεαν. Δὲν ἦμην ὁ μόνος εὐτυχὴς δημοσιογράφος, ὅστις εὑρισκόμην εἰς τὸ δυσάρεστον τοῦτο σημεῖον νὰ διανύσω εἰκοσάωρον πορείαν ἐφ' ἁμάξης ἡ ἵππου ἀλλὰ καὶ δύο ἑταῖροι ἐθαγενεῖς, Ἄραβες δημοσιογράφοι, ἐξ ὧν ὁ εἷς μὲν εἶναι διευθυντὴς τῆς ἐν Λιβάνῳ ἀραβικῆς ἐφημερίδος «Λίβανος», ὁ δὲ ἄλλος ἀνταποκριτὴς τῆς μεγάλης διαδόσεως ἐφημερίδος ἐκτυπουμένης ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐφημερίδος «Μοκαττὲμ». Ἀκολουθοῦμεν, καθὼς συνέβαινεν, ν' ἀναλύσωμεν τὴν εἰκοσάωρον πορείαν, ἐπὶ τρίχνομεν πρὸς εὕρεσιν ἁμαξῶν. Εὑρίσκομεν ἅμαξας μὲ δικάσκια φράγκα τὴν θέσιν. Δὲν ἀκροβολίζει κανεὶς τοιαύτην χρηματικὴν ἐνοίαν.

Καταφεύγομεν εἰς τοὺς ἵππους καὶ τὰς καμήλους

Παλαμίδωσα τῆς χειρὸς ποιότητος ἐκατὸ τόνους ἀγωγὸν τὸ ἕνα μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν «καθ' ἑβδομάδα τροφὴν καὶ τοῦ ἵππου καὶ τοῦ ἀγωγέως» κτλ. Βάρη ἄνω καὶ βάρη κάτω καταφθάνομεν νὰ ἀγοράσωμεν ἀντὶ 75 φράγκων ἕκαστον ἵππον, τὰ δὲ ἄλογα δὲν ἠξίζαν 70 φράγκα, — ἀλλὰ τί νὰ κάμωμεν; Συμφωνοῦμεν, ἐκτυποῦμεν καὶ ἀναχωροῦμεν τὴν 11 π. μ. ἐν τῷ μέσῳ ὑπερβολικοῦ καύσωνος 33 βαθμῶν καὶ ἄνω. Τρίχομεν. Κάμπτομεν τὸ ἀκρωτήριον τοῦ Καρμηλίου ὄρους, διερχόμεθα ἐν αὐλίοις ἐρημικὰ χωρίσ εἴδωλα νησιτικοῦ, διψασμένοι, καὶ ἐκεῖ κατέρτομεν μίαν ἀνάπαυσιν, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐρ' ἣν ἐμέλλομεν νὰ ξεκουφώσωμεν, ζῶ τὸ λέγω μας, τὸ ἄγγιγον τοῦ ἀντικρυτοῦ τῶν εἱλυφαμένων! ἔσπασε τὰ κέντρα! Μὰ καρασέλλ νὰ μὴ τὸν ἀφήσωμεν καὶ μένομεν τὸ προτιμώμεν παρὰ εὑρέσεως ζώου. Ἐβγήκεται ἐν ζῶον ἀντὶ 15 μόνον φράγκων, καὶ πᾶμεν στιγμὴν καθ' ἣν ἐκπλεύσαμεν ἕνα καὶ ἕνας Ἕλλην καλόγηρος τοῦ ἐν Λιβάνῳ ἑλληνικοῦ μοναστηρίου. Γινόμεθα τέσσαρες καὶ προχωροῦμεν. Ἡ ζέστη κι' ἡ δίψα μᾶς ἔλυωσε. Εὑρίσκομεν νερὸ οἱ κάθε μιὰ-δυὸ ὥρες, ἐλαιόν ἀθλίων ἀραβικῶν χωρίων. Περὶ τὴν δυσιν τοῦ ἡλίου στέκεται ὁ Γιωὺς μου, καὶ δὲν τὸ χαιρέτ!

— Ἀμάν, ἀδέρφια! μὴ μ' ἀφήσετε γιατί χάθηκα μέσα στὴν Ἀραπιά, χωρὶς γλῶσσα καὶ Ἕλληνας!

Εὑρίσκομεν μίαν καμήλαν μὲ δύο μαντζήνια μέχρις Ἰόππης καὶ τραβοῦμε! Τὸ φαγταρι ρίχνει τὴν παρείαν μας. Προχωροῦμεν καλὰ στὰ ἴσα, ἀλλ' ἦλθε καὶ ὁ ἀνήφορος, καὶ ἡ καμηλοκαβαλαρία εἰς τὸν ἀνήφορον εἶναι Θεὸς φύλαξε! Κάποια μὲ συναδοῦλευσε νὰ καβαλλικέψω κατὰ τὸν ἀλγερινὸν τρόπον καὶ μὲ σώζει. Ὁ ἀλγερινὸς τρόπος εἶναι ὅπως καβαλλικεύουν οἱ γυναῖκες. Προχωροῦμεν τὸν ἀνήφορον, καὶ

ῥιπτόμεθα εἰς τὴν Παραλιτικὴν ἀποικίαν Ζιμαρὶν

ἐκ τεσσαράκοντα οἰκογενειῶν ἀποτελουμένων ἐκ Γερμανίας, Αὐστρίας καὶ Ρωσσίας. Περίφημος ἀσπαλιὲ Σαλὲτ ἐλέγετο καὶ ῥιπτομένη κρίνης τάξεως. Κατέρχεται ἀπὸ βάθρα καὶ ἀμπελῶνας. Ἡ Ζιμαρὶν κεῖται τὸ λαμπρότερον κρᾶσπεδον τῆς Ἀνατολῆς ῥητορίσαντος ὑπὸ τ' ὄνομα «Vin de Palestine» οἴνου τῆς Παλαιστίνης. Δημιουργὲ βλὴξ αὐτῆς τῆς ὑγιεινῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀραβικῆς ἀθλιότητος εἶναι ὁ Ῥὰτσιλδ, ὅστις ἐρ' ἑνὸς μὲν κατέστησε τέσσαρας οἰκογενείας ὁπωσδήποτε τῶν εὐτυχεῖς, ἐρ' ἑτέρου ἔργασε μὲ τὸ ἀζημίωτον εὐεργέτης, διότι ἐθάνατος μὲ ἐ ἐξ τὸ ἔτος τὰκαν καὶ χρεωλύσιον καὶ λαμβάνει ἀναλλοιώτως τὰ χρήματα τοῦ ὅτι οἱ ἄποικοι ἀπὸ ἄθλιοι κλαυσθοὶ μετεβλήθησαν εἰς πτηματίαι, καὶ πλουτίζουν. Εἰς Ζιμαρὶν ἐφθάσαμεν τὴν 8ην ὥραν. Ἀπερασίσαμεν νὰ φάγωμεν καὶ νὰ μείνωμεν διὰ νὰ ξεκουρασθοῦμεν ὀλίγον τὰ βόδια. Γρώγομεν ἀπὸ μίαν μερίδα φαγητοῦ, ὁ καλόγηρος μας καὶ οἱ ἀγωγεῖς μας, καὶ ὅταν ἔρχεται ἡ ὥρα νὰ φύγωμεν ἄρχισε ὁ ἑβραῖος ξενοδόχος νὰ μᾶς γδάρῃ μὲ τὸ στανιόλ. Ἔκανε μαντζίνι τὴν μερίδα ὁ ἀθεόφοβος ἑβραῖος! Γάϊδαρ δι' ὅμως ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἀγωγεῖς μας. Τοῦ βλέπομεν ἕνα μαντζίνι ἕκαστος μὲ τὸν ἀγωγεάτην του, ἀλλ' ἐκτὸς ἀδύνατον. Τὸν πιρασκοπίσαμεν τὸν ξεπαρακαλοῦμεν ἀπατέλειτος ὁ ἑβραῖος!

Ἐπὶ τέλους, ἐγὼ πρότεινα νὰ φύγωμεν χωρὶς νὰ κληρώσωμεν, καὶ φεύγομεν ἀκολουθοῦμενοι ὅπως τοῦ ἑβραιοξενοδόχου εἰς ἀπόστασιν ἡμισείας ὥρας. Δὲν κατωρθώσαμεν νὰ τὸν πείσωμεν νὰ κερδὴ τί ἕνα μαντζίνι δι' ἕκαστον ἄνθρωπον μὲ τὸν ὑπηρέτην του. Ἐπὶ τέλους βοηθᾷ καὶ μᾶς χρησιμεύει ἡ φθάσαντες ἐντεῦθεν ἐστείλαμεν τὸ μαντζίνι ἕκαστος πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Ῥὰτσιλδ, μὲ τὸν ἀγγελον ἐξηγήσεις. Προχωροῦντες προχωροῦμεν τὸν κατήφορον ἐρθίζομεν εἰς τὴν πεδιάδα

πλησίον τῆς Ἰόππης.

Καὶ κάλλιν προχωροῦμεν ἀβλαβέως, πρὸς νότον. Ἦτον χαριτὸς μεσονύκτιον ὅταν ἤμεθα θημα τὰ ὑποζύγιά μας μὴ θέλοντα νὰ προχωρήσωσι. Ἡ καμήλα μου ἔσήκωνε τὸ κεφάλι της ὡς τὰ οὐράνια.

— Τί τρίχει;

Λέγομεν πρὸς τοὺς ὄπισθεν ἐρχομένους ἀγωγιάτας.

— Τί τρίχει; Δὲν βλέπετε ὅτι εἰσήλθομεν εἰς τὴν ἔρημον;

Καὶ πράγματι ῥίχτομεν τὸ βλέμμα πέραν καὶ βλέπομεν ὄντως ἀπὸ ζῶμεν. Δὲν γνωρίζω διατί μ' ἔπιασε φόβος ἐκεῖ τὴ σιγαλιὰ ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὰ ἄκρα τῆς ἐρήμου. Κάμετεμεν τὴν ἀμμώδη ῥάχιν καὶ προχωροῦμεν πρὸς νότον ἀκολουθοῦντες τὴν ἄκραν τῆς ἐρήμου, καὶ ἀκούομάζοντες τὰ ὑπὸ τῆς ἐμμελλημόρας ἀνατινιγόντα ἀρτίως ὑψηλὰ ἄνθρα ὡμόνων οἱ κορυφαὶ ἐφαίνοντο, ὅτε βλέπομεν φῶτα καὶ ἀκούομεν φωνάς. Ἐνομίσαμεν καὶ ἡμεῖς καὶ οἱ ἀγωγεῖς μας ὅτι εὑρισκόμεθα πλησίον χωρίου. Προχωροῦμεν ἀκόμη καὶ ἐντοσοῦμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς 50 μέτρων ἀπόστασιν ἀπὸ τὰ αὐτοκρατορικὰ σκηνὰ διότι ἡ φύσις τοῦ ἐδάφους δὲν μᾶς ἐπέτρεπε νὰ ἴδωμεν τὰς σκηνὰς τοῦ ἀξιοτίμου Αὐτοκράτορος. Φοβηθέντες μὴ ἀλληθεύωμεν ὡς κακὴς προθέσεως ἀνθρωποι, ἐκάμψαμεν δεξιὰ καὶ κατωρθώσαμεν χάριν τῆς κυματοειδοῦς φύσεως τὰ διαβήσωμεν, καὶ ἀκολουθοῦντες πάλιν τὰς ἄκρας τῆς θαλασσοειδοῦς ἐρήμου προχωροῦμεν προχωροῦμεν.

Ἡ σελήνη προχωρεῖ πρὸς τὴν δύσιν της καὶ ἀστέρες ζωηροὶ φαίνονται εἰς τὸν ὁρίζοντα.

Τὸ κρύον, ἡ ἀϋπνία καὶ ἡ κούρασις μᾶς ἀπογοητεύουν. Προχωροῦμεν, καὶ ἀρίνομεν πολὺ δεξιὰ τὴν ἔρημον, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀκούομεν φρικώδεις ὠρυγμοὺς ἀγέλης τσιακαλίων, καὶ ἐρ' ὅσον ἐπροχώρει ἡ σελήνη ἐπὶ τοσοῦτον τὸ σκότος καθίστατο ὀλεθρότερον. Τέλος ἀνατέλλει ὁ ἑωσφόρος, γαλῆ ὁ οὐρανός, χύνεται ἡ τῆς ἀνατολῆς τὸ φῶς τοῦ ὄρθρου καὶ μετ' ὀλίγον αἱ πρῶται ἡλιακαὶ ἀκτῖνες αὐλακόνουν τὸν οὐρανόν. Συναντῶμεν ἕνα χάνι μὲ καλὸ νερὸ καὶ μὲ καλὸν χαιζὴ ἐδρίον. Ξεκουραζόμεθα ὀλίγον, τρώγομεν ὀλίγον ἡμεῖς καὶ τὰ ζῶά μας καὶ προχωροῦμεν, διὰ τὴν Ἰόππην ἀκολουθοῦμενοι ὅλο τσιαλιώτικου καραβανίου περιέργων, κατερχομένων καὶ τούτων εἰς Ἰόππην χάριν τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἡ Ἰόππη εἶναι 3 ὥρας μακρὰν ἀκόμη

Ὁμιλοῦμεν διὰ τοῦ θέρους τῆς ἀκρατείας καὶ προχωροῦμεν ἀπηυδισμένοι. Μᾶς πίνει ἡ ζέστη, μᾶς πίνει ἡ λαύρα, μᾶς πολεμᾷ ἡ ἀϋπνία καὶ ἡ κούρασις καὶ προχωροῦμεν, ὅτε θέσωμεν κέρας εἰς τὴν πορείαν μας. Διερχόμεθα πλησίον γερμανικῆς τινος ἀποικίας καὶ κάμνομεν εἰς τὴν κρὸ τῆς Ἰόππης μιτρὶν πεδιάδα, διαβροχαμένην ὑπό τινος ποταμοῦ. Ἡ ὥρα εἶναι 2 1/2 μ. μ. καὶ εἴμεθα μίαν ἀκόμη ὥραν μακρὰν τῆς Ἰόππης. Φαίνεται ἕνα τζαμὶ τῆς μαγάλ, καὶ εἰ περίφημοι κ ἰοὶ της. Διερχόμεθα τὸν κατὰ μὲν Σίρωνα ἐπὶ γεώρας. Ἐκεῖ τινος λόφου πλαγίας τῆς γεώρας ἔχουν σταθῇ λαμπροὶ σαμπαὶ, ἔνθα κάθηνται γυναῖκες καὶ πλούσιοι ἐξ Ἰόππης ἔνα ζῶσι τὴν ἔλευσιν τοῦ Αὐτοκράτορος. Στρατιῶται καὶ ἀξιωματικοὶ κηπαίτουν καὶ ἔρχονται. Ὅλη ἡ Ἰόππη διευθύνεται πρὸς τὰ ἔξω.

Μαυρίζει ὁ δρόμος ἀπὸ τὸ πλῆθος τοῦ συρρέοντος πλήθους

ἄλλο πεζοί, ἄλλο ἐπὶ ὄνων μαγαλοπρεπῶν, ἄλλο ἐπὶ ἵππων, ἄλλο ἐπὶ καμήλων, καὶ ἄλλο ἐντὸς ἁμαξῶν καὶ κάρρων. Ἄνδρες, γυναῖκες κατὰ, κορίτσια, πλούσιοι, πτωχοὶ μωσαϊσταὶ χριστιανοὶ ὅλων τῶν δογμάτων, ἑβραῖοι, γελλαχοὶ, μπεντουῖνοι ἐκ μεγίστη ποικιλίᾳ χρωμάτων καὶ στολῶν προσέρχονται πρὸς ἐμέ. Σταματῶμεν καὶ ἀπομακρυνόμεθα, καὶ ἀπὸ τὸ ὄρος εἶναι πλέρα γερμανικῶν σημαιῶν καὶ τουρκικῶν. Πλῆθος καὶ ἔνδυσις ἀθρόα, πολὺ πλήθος ἀθλίων κατεσχισμένων καὶ ρυπαρῶν ἐκεῖ σημαιῶν, κατεσκευασμένων ἐκ βλῆ ἐκείνη τὴ κανονιοῦ, ἐκ τῆς σιδηρᾶς γίας των ἐργασίας. Ἕνα πλῆθος ἄνθρωπος ἐκεῖ καὶ πλέον βαλίζων ἀσήμου. Ἔβγα ἐ ἐπὶ γερμανικῆ ἀποικία. Προσέχουν τὰ ἄλογα, τῶν ἱππέων καὶ θλίβει, καὶ ἐλαύνει ἐ λλει. Οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ μαθήτριαι μικρὰ; γερμανικὰς σημαίας, ἐνῷ μερικὰ τῶν καρδία ἦσαν λευκοφορεμένα καὶ εἶχον νικὰς σημαίας περασμένας ἐκ τὸ

τσου και ο υιοθετητής της απουσιάζει με την ακολουθίαν του, φορών κατάχρυσον στολήν, οι αξιωματικοί του συντάγματος του Ερτογρούλ, όστις δεν είχον ακολουθήσει τον Αυτοκράτορα εις Κίτρος και άλλοι αξιωματικοί του Γιλδίζ, γνωρίζόμενοι εις τας στολάς των, έλθόντες δι' ει; Καίραν μέ τους; ίππους των, δια του τουρκικού σιδηροδρόμου, ως και δύο τακτικάς.

Ο λαός εξακολουθεί να εξέρχεται της μη ρυπαινομένης ακόμη πόλεως, ως εκ της κυματιστεινής φύσεως του εδάφους και κατακλυζόντι τα πέριξ της έδαφος δάφνας. Οι διαγγελείς διασταυρούνται πέρα δώθε, και

επί τέλους φαίνεται μακρόθεν ή αυτοκρατορική συνοδεία

και περί ώραν δην έφθασε προ της γνωστής γεφύρας του Σίρωνος. Εκεί αι αρχαί της πόλεως και ή γερμανική παροικία και οι δια θαλάσσης έλθόντες στρατιωτικοί τακτικάς προσήλθον ενώπιόν του. Βραχείς λόγοι και βραχείαι απαντήσεις ανταλλάσσονται και προσφοραί δώρων εκ μέρους της εκεί ας, μεθ' ό ο Αυτοκράτωρ μετά της Αυτοκρατείρας και της λοιπής συνοδείας του, εκβάντες των αμαξών και προπορευομένων και επομένων δύο συλλογών του Ερτογρούλ προχωρεί προς την πόλιν και μετά ήμίσειαν ώραν εισήλθεν εις την πόλιν της Ιόππης και διηυθύνθη εις το Hotel du Parc, μέγα και λαμπρόν καταπηλιστόλιστον ξενοδοχείον, δι' όθών πυκνώς σημαιοστολισμένων, ένώ το πλήθος του λαού πλήθος είχετο όπισθεν του θορυβώδες και τρέχον ταχείας δυνάμεσι, και εν των εν τω λιμένι αγκυροβολημένων γερμανικών θωρηκτών επέδιδε τας στρατιωτικάς τιμάς. Τα βροντωδεστάτην κατανοδοκλισμών.

Την επαύριον άρχεται άπαυστον

συνέχη κατά την θέσιν του Αυτοκράτορος έμφανεσθαι στρατιώτες τινες, ένθα ήθρουν εν η δύο συντάγματα πεζικού. Οι αξιωματικοί μη αναγνωρίσαντες τον Αυτοκράτορα δεν διέταξαν την παρουσίασιν όπλων, διέταξαν δε το τοιούτον προ των πασσάλων των, οίτινες είκοντο της Αυτοκρατορικής άμαξης και προηγούντο άλλων αμαξών της συνοδείας, τας δε στρατιωτικάς τιμάς απήλαυσε γέρων τις υπασπιστής του αυτοκράτορος μέ λευκά γένεια. Η αλήθεια είναι ότι οι τούρκοι αξιωματικοί δεν πταίουν καθόλου, το μεν διότι ο Σουλτάνος τους ουδέποτε προηγείται, προηγουμένων πασσάλων το δε διότι ο Αυτοκράτωρ ούδέν διακριτικώτερον της τουαλέτας του έφερε σημείον.

Γραείς συλλήψεις Ιταλών αναρχικών

ενηργήθησαν σήμερον. Θεωρείται απολύτως αναρχικός ο κατά το έσπερας συλληφθείς όστις λέγεται ότι είναι ο εν Αλβανία διαμένων Ιταλός αναρχικός Τζωβάννης Σαντοστέλλος. Πληροφορούμεθα ότι εύρέθησαν επί τινος άγρού εμβάζει δι' αυτού ριφθείσαι, προ της συλλήψεώς του, άς είχεν έτοίμους να ρίψη προ του Αυτοκράτορος, και ότι εύρέθη επ' αυτού μία επιστολή, αλλ' φαίνεται τόσον αι βόμβαι, ώστε κατανοώ να πιστεύω ότι ο συλληφθείς πτωχός Ιταλός δεν είναι δολιώτερον τού, ως Ρεσεβόλ συλληφθέντος εν Καίρα! εν αρχή το πράγμα διεβλήθη τραγικώτερον. Βολλάδη συνελήφθη ο διάσημος αναρχικός Τζωβάννης Σαντοστέλλος, και εν στιγμή εύκαιρίας να ρίψη τας κατά του Αυτοκράτορος βόμβας, κτλ. κτλ. και πολλαί διαπραγματεύσεις εγένοντο αν το τηλεγραφείν, αλλ' ευτυχώς τηλεγραφείν δεν μας εδίδετο τα τηλεγραφήματα.

νητείαι εγώ και οι συντροφοί μου είχομεν ανάγκην ανάπαυσιν· και προ πάντων ύπνου, εκείνου του ξενοδοχείου. Μόνον οι εκπρόσωποι δημοσιογράφων ώφειναν ήτον υπό την προστασίαν του βραχίονος όλων των πασπαλωμένων, είχαν τα πάντα έτοιμα, κασκόλες, ρεπό, κτλ. ένώ ημείς δεν είχομεν τίποτε. Εκφωνήσαμεν όλας τας θύρας των ξενοδοχείων και δεν μας ήνοιξε κανείς. Ήσαν όλα κατειλημμένα, γεμάτα, μέχρι των υπογείων. Τί να κάμωμεν; Είπε ποιητικόν γέμα την τύχη μας, αίφνης ο πανδοχεύς μας λέγει:

Πιάστηκε από το ράσο και σας οδηγώ εγώ!

Τον ακολουθούμεν. Εδώ, εκεί, μέσα εις την αχαρακτήριστον υπό όποιαν ρυμοτομίας ταύτην πόλιν, γυρίζομεν δρόμους και παραδρόμους, στενά, ανηφόρους, κατηφόρους, σκαλοπατάκια τσαρσιά κλπ. και ιδού φθάνομεν εις την φρουριδεστέραν πασχάλιν. Προχωρούμεν όλίγα βήματα ακόμη την άκραν άκραν, και φθάνομεν εις μίαν πολυδιάλλαν οικοδομήν χωρίς αρχή και χωρίς τέλος, μι σκάλες και παρασκάλες, μι τσαρσιά, και εκκλησίες και περνούσαζόμεθα ένωπιον δύο Ελλήνων καλογήρων, αντιπροσώπων του Αγίου Τάφου. Ο εις είναι ο ηγούμενος της εν Ιόππη αγιοτερικής μονής, και ο άλλος μέγας άρχων μανος των Πατριαρχείων, κατά σύμπτωσιν εύρεθείς εδώ. Τους χαιρετούμεν, τους λέγομεν τα χαλά μας τα δύσπορικά, και οι άγιοι πατέρες μας δίδουν εύχάς, άλλα το μάτι τους ήτον πιτσιλένο σ' εμάς. Αντελήφθην τι συνέβαινε και ηναγκάσθην να τους δώσω ευρυτέρας πληροφορίας, μαθ' εγενόμην ενδέρμως δεκτός βεβαίως θεσίας της ταυτότητός μου.

Η πόλις ήτο λαμπρώς φωταγωγημένη

και πλουσιώτατα σημαιοστολισμένη. Ο δε λιμήν κατάρτους τόσον εκ της αντανακλάσεως της φωτοψίας της πόλεως, ούτω; διαμφιθεατρικώς, περί μεγάλου λόφου, δη μέτρα ύπεράνω τής θαλάσσης εκτιμώμενης, όσον και εκ της φωταψίας των εντός αυτού ωρισμένων τεσσάρων γερμανικών, ενός αμερικανικού, της αυστριακής Εβδομάδος, του μέ τους περιηγητάς ιταλικού, και του οθωμανικού τουρκικού. Ελέχθη δε ότι ο Αυτοκράτωρ ίδών το έξοχον θέαμα της φωταψίας ταύτης, και την συρροήν του πλήθους εσημειογράφησεν εις τον Σουλτάνον της ζωηράς ευχαριστίας αυτού και της Αυτοκρατείρας.

Δεν μοι αρέσει να αναμιγνύωμαι εις ιστορικά ζητήματα, αλλ' προκειμένου περί Ιόππης θα γράψω

Ολίγας ιστορικάς γραμμάς

μέ την βοήθειαν του ιστορικού μας κ. Π. Καρολίδου.

Η Ιόππη είνε πόλις προϊστορική. Οι πρώτοι γνωστοί κάτοικοί της ήσαν Φοίνικες εκ της χώρας των Φιλισταίων. Ονομάζετο τότε Jappò. Πρώτος οίκιστής αυτής θεωρείται υπό των Εβραίων ο υιός του Νώε Ιάφεθ. Εδώ προσεβίβη εις τον βράχον, ένα χείμα βόρα του θαλάσσιου θηρίου η Ανδρομέδα, θυγατήρ του Κηφέως, ελευθερωθείσα υπό του Περσέως, φονεύσαντος αυτό. Εδώ επιβιβάσθη; θα τους Θαρσείς ο προφήτης Ιωνάς κατεπόθη υπό του κήτους. Μέχρι του XVI αιώνος εδείκνυον τό μέρος όπου η Ανδρομέδα ήτο προσδεδεμένη, τεμάχια άλυσεως και ένα μέγαν κρίκον, ούτινος ο συγχρατών αυτόν ήλος ήτον εμπεπηγμένος εις τον βράχον, και επί πολύν καιρόν έκτοτε εμαίνοντο τα λείψανα μεγίστου κήτους. Μέχρι του XVI αιώνος εδείκνυον τό μέρος όπου η Ανδρομέδα ήτο προσδεδεμένη, τεμάχια άλυσεως και ένα μέγαν κρίκον, ούτινος ο συγχρατών αυτόν ήλος ήτον εμπεπηγμένος εις τον βράχον, και επί πολύν καιρόν έκτοτε εμαίνοντο τα λείψανα μεγίστου κήτους. Μιχαηλάκης την είχον υποτάξει τελείως; εις το ιδιωτικόν κράτος. Ακολούθως περιέπεσεν εις τας ελληνικάς και ρωμαϊκάς χείρας, λαβούσα και τό όνομα της Ιόππης. Το 1126 περιήλθεν εις την κατοχήν των Ιπποτών του Αγίου Ιωάννου της Άκρας και ενισχυθη υπό του Σαλαδίνου τω 1191, και εξεπορθήθη και εκυριεύθη εκ νέου υπό Ρίχαρδου του Λεοντοκαρδου, και όπερ μ' όλα τα μέτρα των χειρών των Σταυροφόρων τω 1199 επανήλθεν εις την εξουσίαν Μαλίκ-ελ-Αδήλ, εφ' ου χρόνου εκυριεύθη τελείως. Τον XV αιώνα ήτο μέρος πλέον, ένα' χρόνον ανάκτωσα την σημαντικότητά της, τον XVII αιώνα, ότε ιδρύθη και το παρόν κάστρο, προ; απόκρουσιν των πειρατών.

Τω 1799 έπεσεν εις τας χείρας του Κλεβερ στρατηγού του Ναπολέοντος. Μπονάπαρτ. Η μικρά πληθυσμόν 10 χιλιάδων κατοίκων, εξ ων οι περισσότεροι είναι αραβες μουσουλμάνοι, εξ χιλιάδες χριστιανοί και 3 χιλιάδες Εβραίοι. Τω 1886 ιδρύθη, εις ή 1)2 εκατομμυρίων φράγκων εμπορεύματα. Τα πορτοκάλια της, και τα κίτρα της, είνε τα μεγαλύτερα και καλύτερα όλης της Μικρ. Ασίας.

Η Ιόππη έχει εις το έξωτερικόν μέρος την δπο κίνησιν εξουσίαν της Βασιλικής Εταιρίας των Νατσιονάλ Τεμπλιέρ, μέσα εις τα τριακοντα ως τετράγωνα υπερμεγέθη άλλων εμπορευμάτων και άλλων κτιρίων και αποθηκών. Η οικία του κ. Σμιτ, ο πρόξενος της Αυστρίας, είνε ένα de Saint είναι γνωστός εις την Ευρώπην και εδώ, εις την Ιόππην. Λέγει δε ότι ο πατήρ του ήτο γραμματεύς του Ναπολέοντος, και ότι ο ίδιος εγεννήθη εις την Αίγυπτον, και ότι ο πατήρ του ήτο Γάλλος, και η μήτηρ του Ιταλίδα, και ότι ο ίδιος είναι Αυστριακός υπήκοος, και ότι ομιλεί τας τέσσαρας αυτάς γλώσσας, και ότι είναι Ιουδαίος, και ότι είναι Χριστιανός, και ότι είναι Μουσουλμάνος, και ότι είναι Βουδδιστής, και ότι είναι Ιησουίτης, και ότι είναι Μασών, και ότι είναι Ορθόδοξος, και ότι είναι Προτεστάντης, και ότι είναι Καθολικός

ΕΦ. Αναφορές ΑΡ. Φ. 5981, -31-10-1898, παράρτημα, F 473.

ΟΙ ΝΕΜΠΙ-ΝΤΑΟΥΤΣΔΕΣ
ΚΑΙ Η ΙΔΡΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΔΩΡΕΑ ΤΟΥ ΣΟΥΛΤΑΝΟΥ

(ΤΟΥ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ)

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, 20 Οκτωβρίου 1898.

Σας έχω γράψει περί της πρώτης των Αυτοκρατόρων της Γερμανίας διαρκεί του Ζουλτάνου, συνοδευομένης ή ένδι αλκαπάδων επί της Σιών, εν 2 1)2 χιλιάδων πήχεων το βουνόν εκκλησιαστικά μέχρι των θαμελίων του τεμένους Νέμπι-Νταούτ (Τάφος του Δαυίδ) το βουνόν οι απόγονοι του Όμαρ, 5—6 σ-θλίοι δρόμοι, εν των φανατικωτέρων τα κατέχουσι και το τέμενος. Αύτοι οι απόγονοι του Όμάρ «Νέμπι Νταουτλήδες» ενομιζόμενοι αντενεδύθησαν και εναντίον των Αμερικανών, και εναντίον των Αρμενίων, και εναντίον των Ιουδαίων έχοντων αλκαμεθα περί του τεμένους, και θελησάντων να αλκαδημήσωσι επειλήσαντες, ότι θέλουν φονεύσει πάντα, όστις θέλει επιχειρήσει, να πράξη τοιούτον τι.

Χθες όμως ο Αυτοκράτωρ μανθάνει ότι το μέρος έκεινο ήτο το παραλάβη και το μετα-βιβάση εις τον άρχοντα των Γερμανοπαθολικών κ. Σμίθ οι Νέμπι Νταουτλήδες δεν εγνώριζαν τίποτε, άλλ' όπου είδαν τα τεθλιμμένα και ήγνόησαν, ότι το μέρος έκεινο περιήρχετο εις ξένων κάτοχον, συνελήφθησαν και έθέλησαν να προσβάλωσι τον τε Αυτοκράτορα και την συνοδείαν του, άλλ' ο Μουτεσαρίφης της πόλεως φυσικώτατα έγκαίρως, ότι οι άνδρες του τεμένους Νέμπι-Νταουτλήδες θα προσβάλωσιν τη κάποιαν άταξίαν είχε φέρει ικανήν στρατιωτικήν δύναμιν, ήτις διεσκόρπισεν αύτούς άνευ του τεμένους, καθ' όλον το χρονικόν διάστημα όπερ έχρειάσθη να γείνωσι αι πράξεις της μεταβιβάσεως (υπηρέτησεν της εσωτερικής γραμματείας της σημαίας, ήτις είνε όλως διάφορος της προξενικής και της ναυτιλιακής, μόνη αυτή όλα δμοία πρό, την αυτοκρατορικήν μη μάνην την δικαίαν, ότι το βάθος της δεν να είνε πλέον είνε βαθύ κόκκινον!

Αποθάντος του Αυτοκράτορος θα συμβούλευσε μόνον άμεσα ενεργείαν πρός φρούρησιν της γερμανικής σημαίας, ήτις κινδυνεύει από στιγμής εις στιγμήν να ξεσχισθή υπό των φανατικών Νέμπι Νταουτλήδων, καθώς των 4 πολίτων συλληφθέντων έθάνατώσαν εις τας φυλακάς. Λέγεται ότι ή Α. Α. Μ. ο Γερμανός αυτοκράτωρ, ή ο Σουλτάνος, αυθ' ήμέραν έγκαινίου ή περί δωρεάς του αλκαμεθέντος τεμένους μεταξύ των διαπραγματεύσεις, έφθασε το ποσόν των 2' χιλιάδων λιρών, προς όσον έπρόσφερον οι Νέμπι Νταουτλήδες. Αλλ' έαν πράγματι συνέβαινε το διαβόητον χρυσοκύτταρο, δεν θα έλαμβάνετο ή τιμή ως δώρου, άλλ' ως αγοραπωλησίας.

Τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῶν Γερμανοπαθολικῶν εἰς τὸ πρόσωπο τοῦ τάφου τοῦ Δαυὶδ μὲ συ-λὰ κακὸν σημεῖο εἶδαν οἱ Ἕλληνες Γερμανοπαθολικοὶ καὶ οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ νομίζω ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ἀρμένιοι θὰ ἀγωνίσωσι ἡδη σήμερα κατὰ τῶν Γερμανῶν νὰ κρατήσωσι καὶ συ-τοῦ, ὅπου θὰ ὑπερῆρε νῦν, πάλιν ἀπο-λύμη, καθόσον μάλιστα οἱ Γερμανοὶ θὰ φθάσουν μέχρι τῆς θύρας τοῦ τεμένους.

Ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ δωρεὰ αὐτὴ τοῦ ἡμισπέδου θὰ προκαλέσῃ σοβαρὰ φανατισμὸν κατὰ τῶν Γερμανῶν, ἀλλὰ τὰ πανικὰ νόμιζον χρήματα εἶνε ἱκανὰ νὰ καταπνίξῃ σήμερον πάντα φανατισμόν, καὶ μάλιστα ἂν ἔχῃ νὰ κάμῃ μὲ ἀπλᾶς ἀγαπητὰς πανικὰ φανατισμούς.

Κ. Παπαγεωργίου

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΦ. ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΡ.Φ. 5983., 2-11-1898, Γ. 473, 5.5.
10ος.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑΖΩΝ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΤΩΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΟ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΝΑΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΥ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ 10 Μαΐου 1898

Σήμερον ήτον η μεγάλη ημέρα των εγκαινίων του Ναού του Σωτήρος. Ο ναός αυτός έχει την ιστορίαν του και ιστορίαν αξίαν σεβασμού. Από το 1869 κατοικούν την Παλαιστίνην και την Συρίαν ο μακαρίτης Φριδερίκος, διάδοχος τότε του βασιλικού θρόνου της Πρωσσίας και πατρός της Βικτόριας. Ήτον ισχυρή και' όλα τα άλλα φρόνημα αυτοκρατορικόν η Πρωσσία εις το όνομα του οίκου της μεγάλης δυναστείας! Το μέρος αυτό, όπου είδε σταυροφορίαν ο γερμανικός ναός, ήτο ιδιαίτερον ενδιαφέρον των Γερμανών προτεσταντών, και ενωρίς ήρχισαν μεγάλαι δαπάναι. Ο Σουλτάνος δεν ήθελε τα το δώσει και το 1869 το μέρος αυτό δεν ήτον άλλο, ή άκρα εμπόνων, δια συνάλλαγμα ίδρυσεως εγγλικανικού ναού εκεί, διότι μη και ο γερμανικός Κυβέρνησις προς ικανοποίησιν και τη δημοσιότητα του εγγλικού γένους το χρησιμοποίησε το άρτιον σιδεκάτον και τα ίδρυσε τον ναόν τούτον, το' βάπτισε του Σωτήρος, με δυσκολίαν πολλήν των κατοίκων μέτρων έξω της Ιερουσαλήμ του Αγίου Τάφου. Ο Πάπας από το 1869 μέχρι τρία έτη έτους, βλέπων τα δημοσιοποιήσεις του δυσημένου μέρους πολλάκις κατεδίκασε την αυτοκράτορα της Γερμανίας τα τα το χαρίσῃ ή τα το κτίσῃ, άλλ' έστεξη άδικος, λόγων αναίτιος, ίνα εν καιρώ τω δέοντι ζητήσῃ παρ' αυτού άλλο αντάλλαγμα. Έως τότε μένει το Ιεροσολυμίτικο μέρος του ναού, όπως κατείχεν εις τας χείρας του Αυτοκράτορος της Γερμανίας.

Ο ναός έχει τα σχήμα σταυρού, όπως κατεσκευάστηκε έτσι. Είναι ρυθμού γοτθικού, ως δηλοί τα τόξα των παραθυρωμάτων και ανοιγμάτων δια το εσωτερικόν μέρος.

Από της κεφαλής αυτού έκαστη αι βάσεις κάτω χάριν της προσεκτικωτέρας διατηρήσεως του ναού, και οι προσκαλούμενοι μεταξύ των άλλων ξένων και ένα έρχεται συμβολικόν από τη Δύσι Χώρα. Της πλευράς του αυτοκρατορικού οίκου φρόντισαν να τον κτίσουν δια τη Θ ή)Β ώραν. Εις τας 9 είχε γεμίσει η εκκλησία. Αι δύο σειραί των θρόνων ήσαν προορισμένοι δια τον κράτος τάξιν, το δεξιόν μέρος, εις το Σώμα της δεξιάς πτέρυγος [του ναού], ήτο δια το μέρος των Ιωαννιτών, αυτών γερμανών, ανηκόντων εις την τάξιν των Ιωαννιτών του Άγιου Ιωάννου της Άκρας (chevaliers de St. Jean d' Acre) των άλλων και ιπποτών της Μάλτας (chevaliers de Malte), λεγομένων, εις την αυστηρότητα του δεξιού τμήματος δίδεν εις την εσχήν των Σταυροφόρων, το σκάμνον του Ν.σοί. Το αριστερόν μέρος, ήτοι το βάθος της δεξιοτέρας πτέρυγος ήτο προορισμένον δια τον μουσικόν χορόν και το μέγα εκκλησιαστικόν όργανον, οι δε θρόνοι του αυτοκρατορικού ζεύγους ήσαν τοποθετημένοι εμπροσθεν της αριστερής σειράς των θρονίων.

Το δεύτερον της εκκλησίας

δεν είχαν καμμίαν διάκρισιν.

Οι προσκαλούμενοι εισέρχοντο δι' ειδικής θύρας η οποία ήτον μεταξύ των δύο δεξιών πυλών του ναού. Εκεί εσταμάτουν και εδείκνυον τας θέσεις των. Και αυτοί οι επονομαζόμενοι δι' ειδικών τιμών. Εις τας 9 είχε γεμίσει. Τα 9)5 των προσκαλεσμένων ήσαν όρθιοι, κύκλω των θρόνων. Σύντομος ήτον η αγρύπνησις των τόσων ή ζέστη δεν ήτο καν' αρχάς μεγάλη. Από της 9ης μέχρι της 9 1)2 οι όντες της ευρυχωρίας παρέμειναν ευχαριστημένοι ακόμη. Και τέλος εκατόν τόσοι αυτοκράτορες ήτο η μεγάλη αίθουσα. Μεταξύ των οποίων το μέγα κοσμικόν της Εκκλησίας θέμα ήχουν. Τον τον κόσμο είχαν περιζώσει άγημα του γερμανικού γυμνασίου με τας πλουμίνους πάσσας των, αρκ δαίδουσι των τιμών και οδός ίχνος τόσων στρατιώτων δύσκολα κινείται.

Μετ' ολίγον ενεφανίσθη ο αυτοκράτωρ

εις το δεύτερο προσκλητό της εκκλησίας, άπαν ήσαν πλειτόμενα, διότι δι' ο άρχιτέκτων της εκκλησίας εν συνεδρία του δημαρίου παρουσιασθεί; ένώπιον του αυτοκράτορος προτίμησε της κλείδος τη; εκκλησίας, τοποθετημένης επί πολυτελούς προσκεφαλαίου προτεινόμενος αυτήν καταλλήλως. Ο αυτοκράτωρ αντιμετώπισε δ κλειδί της κλείδος δια τη; δεξιάς του χειρός και της προσέφερεν, είπών όλίγας λέξεις; προς τον επί των Κέντρων άνουργόν του, ο δε υπουργός των Κέντρων άντιφωνήσας προς τον αυτοκράτορα, προσέφερε πάλιν αυτήν δεύτερον προσφωνήσεως προς τον δημάρχον της εκκλησίας, ο δε δημάρχος της εκκλησίας, μετ' βραχείαν αντιφώνησιν, μετέβη εμπροσθεν των θυρών και δίδας της κλείδας ή πύλη της θύρας και εισήλθεν ο αυτοκράτωρ μετά της αυτοκρατείρας και της συνοδείας των [illegible] και του υπουργού των Κέντρων, και το πλήθος έστρεφε τα νώτα προς τον είσοδον. Ο αυτοκράτωρ και η συνοδεία των [illegible] στολάς, και οχι της πανοπλίας του τα Σουλτάνου. Ο αυτοκράτωρ ιφόρει λευκήν στολήν του Ιππικού, και έκαθε εις την στολήν βε ο

[illegible] χρυσάς [illegible] και της δεξιάς του [illegible] και [illegible] [illegible] [illegible]

Εφ. Ακροπόλις. Αρ. φ. 5984., 3-11-1898, τ. 473, σ. 2.
11-2

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΝ ΒΗΡΥΤΤΩ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΤΕΡΟΥ ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΩΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΩΝ ΤΗΣ „ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ"

Η ΕΞ ΙΟΠΠΗΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ

ΙΟΠΠΗ, 23 Ὀκτωβρίου 1893.

Ὀκτὼ ὥραι τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ Αὐτοκράτορος ἐξ Ἱερουσαλὴμ διὰ τὸν σταθμὸν, ἀναχώρησα χθὲς ἐγὼ, δηλ. ὁ μικροπρόξενος Ἰόππης. Ἰόππη—Ἱερουσαλὴμ εἶναι τοποθεσία ὥστε σήμερα μᾶλλον αἱ τὰς τελευταίας ἐνέργειας ἤθελον νὰ ἐξηγήσω.

Ἡ πόλις τῆς Ἰόππης διὰ λιμένων τοιούτων χωρὶς δυσχολίαν σήμερον τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας ἐνοεῖθη καὶ πλέον τὴν ἐφοπλισμὸν στολὴν της, στολισθεῖσα διαφόρων τοιούτων καὶ γερμανικῶν ἐκ δόμου ἕως ἄκρου (Ἰόππη διὰ ἡ ἐξ ὅλης πεζοπορίαν—λιμένος ἀπέβαινε ἡ αὐτοκρατορικὴ συνοδεία μέλλει νὰ διέλθῃ).

Ὁ στρατὸς ἀπὸ πρωΐας ἦχε καταλάβει ἐν ἴσῃ γραμμῇ τὸ ἀπὸ τοῦ πιθανοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ λιμένος διάστημα, καὶ ἵνα τὸν πλῆθος, καὶ τὴν ἀπέβλεπαν, ἔστω μᾶλλον ἦτον ἀπολελειμένα διὰ στρατιῶν καὶ ἀστυφυλάκων ἐκεῖ ὅν, ἐνῷ ἐ ἄλλα μέρη ἀφοσιώνεται πορίας ἔτσι ἀποκτήσουν ἄλλα ἐκεῖ, πρὸς τὴν μεγάλην ὄδὸν, διὰ ἡ ἐμελλε νὰ διέλθῃ ἡ αὐτοκρατορικὴ συνοδεία.

Ὅλη ἡ Ἰόππη εἶχε καταλάβει τὰ παράθυρα, τὰς θύρας καὶ τοὺς τοίχους ἐὰν ἐκεῖ τοῦ σταθμοῦ ἀνεβρασμὸν σχεδὸν μέχρι τῆς ἀποβάθρας αὐτοῦ. Ἄνδρες, γυναῖκες —καὶ πρὸ πάντων γυναῖκες;— κατὰ, ὅλοι εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν θέαμα. Ὅσοι δὲν ἠδύναντο νὰ τακτοποιηθοῦν εἰς τὸν τοιοῦτον καὶ τῶν παραθύρων τῆς ὁδοῦ τῆς διαβάσεως, εἶχον καταλάβει τὰς ἀποβλέπουσας εἰς τὴν ὁδὸν ταύτην μικρὰς ἀβάθεις, καὶ τὰ κεφάλια καὶ τοὺς ὤμους τῶν ἀνδρῶν, εἶπον κάποιοι ἐπὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀποβάθρου; καὶ τὸ πλῆθος ἐμπιεσμένον. Ἀπὸ τῆς 11ης ἡ στρατιὰ ἀνεχώρησε κάτω καταπρασίαν καὶ τῆς ὁδοῦ τῆς αὐτοκρατορικῆς, διὰ μέσου οἱ ἐν τέλει διάφοροι. Εἰς τὴν ελληνικὴν τελωνείαν εἶχον τοποτηθῆ ἄλλοι οἱ ὑπάτοι ἀνελλήνων τῆς πόλεως. Ἐκ τῶν ἐπὶ τῆς ταράτσης τοῦ ρωσσικοῦ προξενείου, χύτε εἰς τὸν συνοδεύοντα μὲ γνωστὸν μέσα τοῦ πρόκτορος κ. Θελεγρή, καὶ ἐκεῖθεν ἔβλεπον καὶ τὸ ἀνάγκαια τῆς ὁδοῦ καὶ τὸ κῦμα τὸν λιμένα τακλοχρίντα πλοῖα γερμανικὰ, ταχυπλοϊκὰ, ἀγγλικὰ καὶ αὐστριακὰ. Ἐκεῖ τὴν 12ην ἔρχονται διαλαμπρύνουσι ἄλλοι τινὲς πλοῖα; μὲ ἀποστολὴν τῆς αὐτοκρατορικῆς συνοδείας μέχρι τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἔρχονται ἐξ ἄκρου τοῦ ἀνεμόπλοιον καὶ γερμανικὸν, καὶ ἄλλο ἀνεμόπλοιον. Βεβαίως μία ἀναγκὴ ἐξ τοιούτου, καὶ κατόπιν μία ἄλλη ἀκολουθοῦσαν ἀπὸ 3 ἢ ἄλλας ἀνεφερομένας ἀναβάσεις. Εἰς τὸ πρωΐνον καὶ τὴν τρίτην ἦταν οἱ ὑπουργικοὶ, ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει τρόπος τηλεγραφίας; καὶ ὁ καὶ τὸν ἐξωτερικὸν ὑπουργὸς κ. Μπιλόφ, εἰς τὴν δευτέραν τὸ συνοδικὸν ἀρχιερατικὸν ζεῦγος, ἔχον ἀπέναντί του τὸν Ἀγιο μὲν Σαλὴμ πατέρα, καὶ εἰς τὴν τετάρτην ἀμαξαν ὅσα σκευοφόρα στρατιῶται τῆς αὐτοκρατορικῆς συνοδείας ἀρμοῦς κ' Βρυγγούλ μὲ ἐν' ἄλλο λάγχην εἰς τὰς χεῖρας.

Ἡ συνοδεία αὕτη διῆλθεν ἀθορύβως, καὶ ἔχει τῆς παραμικρᾶς ἐκδηλώσεως, τὸ 90 τὰ ἑκατοστὰ τῶν Ὁπαπῶν εἶπεν. Δὲν ἐγνώριζεν πρόσωπικῶς τὸν αὐτοκράτορα, διὰ ἠγάπησεν καθόλου, καὶ παρέμεναν ἀνδμὴ ἐκεῖ ἐφ' ὅλης χαρᾶ μόνοι ἡ κραμμένοι νὰ τὸν ζήσωσι ἀπερχόμενον ἐπὶ τῆς ἀποβάθρου εἰρήνευσεν διὰ παιδιὰ; καὶ καλλοὶ ἄ καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς συνοδείας; ἀνδρὸς καὶ γερμανοὶ ἀγαπήσαι καὶ ἀστειεύονται ὑπάλληλοι. Ἐκεῖ ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεχαιρέτησε καταβὰς εἰς τὴν ἀναμένουσαν. ἀμάξαν τῆς αὐτοκρατορικῆς θαλαμηγοῦ κ' ἐκδιδάξῃ τῆς θαλαμηγοῦ του.

Η ΑΦΙΞΙΣ ΕΙΣ ΒΗΡΥΤΤΟΝ

ΒΗΡΥΤΤΟΣ, 24 Ὀκτωβρίου 1893

Ἀναχωρήσαντες χθὲς ἐξ Ἰόππης μίαν καὶ ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ αὐτοκράτορος ἐφθάσαμεν σήμερον ἐνταῦθα καὶ ὥραν 5 1/2 π. μ. Τὸ σκότος δὲν εἶχε διαλυθῆ ἀκόμη καὶ ἡ ἀμφιθεατρικὴ θέσις κατέχουσα πρωτεύουσα τῆς Συρίας ἐρωτοπλήκτους ἀκόμη ἀπὸ τοὺς νυκτερινοὺς φαντασμούς. Ἐν αὐτοκρατορικὸν σκάφος ἐλλιμένιζε ἡμετέρας εἶχομεν συνοδείαν. καρὰ τὴν Καισάρειαν καὶ τὸν ἀφήσαμεν ἐνταῦθα μας.

Εἶχον τηλεγραφήσει εἰς τὸν ἀνταῦθα πρόξενόν μας κ. Ν. Λάνταν νὰ στείλῃ τὸν καλάσιμόν του Σελὶμ νὰ μὲ παραλάβῃ, καὶ χάριν τούτου κατώρθωσα νὰ ἐξέλθω, ἄλλως; Θὰ ἐσηγόμην ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας; ἐκεῖ ἄλλου εἰς τὸ ἀναχωροῦν κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν γαλλικὸν τοῦ Μασσιλιᾶ καὶ θὰ ἔφευγον. Ἐκεῖ ἐνταῦθα καλοὶ θαλάσσιοι; νὰ ἐξέλθουσι καὶ εἰς γερμανὲς χαριτηγητὴς ἐκληρῆτις ὡς; ἴνγλες ἔτσια τοῦ μέλλοντος μέσταιλ; του καὶ τῆς μελαίνης γενειάδος του μὲ ὅλην τὴν γερμανικότητα του καὶ τὸ γερμανικὸν διαβατήριόν του. Θὰ ἐκάθητο τὸ ἔτσι ἂν δὲν ἐκινδύνευον οἱ συνοδοιπόροι του. Τέλος κάτωθεν εὑρίσκομαι ἐν τῇ κλοιῇ

Η πόλις εἶνε σημαντικωτάτη

Ἔτσι, ὁ καιρὸς τὴν λιμένα χώρας εἶναι καλλιμάλιος; ὑπὸ σημαιῶν γερμανικῶν καὶ τουρκικῶν. Δύο ὄβελ κυρίως εἶναι ἄρτια σημαιοστολισμένα καὶ διακεκοσμημένα: ἡ ἄρτια πλοῖα τὸ πρωϊνὸν ἀγγελίαν καὶ τὴν κρουστὴν ἐκκλησίαν καὶ τὸ γερμανικὸν προξενεῖον, καὶ ἡ ἄρτια εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν. Ἡ ὁδὸς αὕτη εἶναι ἐν εἴδει ὁδοῦ Συρίας τῆς Πρωτεύουσης. Εἰς τὸ μέσον τῆς ὁδοῦ, ὅπου ἡ πλατεῖα κ' ἡ κόπρος τῆς πόλεως εἶναι κατασκευασμένη λαμπρὰ ἄμαξα, ἡ καλλίτερα τὴν ὁποίαν ἔχω ἴδῃ μέχρι σήμερον, κατὰ τὸ αὐτοκρατορικὸν ταξείδιον. Τὰ κρεμμύδια ὅλα ἔχουν ὑψωμένας σημαίας, τὰ δὲ τῆς Γερμανίας, τῆς Ἰταλίας, τῆς Αὐστρίας, τῆς Ὁλλανδίας, καὶ τῆς Δανιμαρκίας, ἐκτὸς τῶν σημαιῶν εἶναι ἐστολισμένα ἰσοπλατῶς.

Ὅλη ἡ πόλις ἦτο κατάλληλος εἰς τὴν παραλίαν. Δὲν ἤθελε κανεὶς νὰ πιστεύσῃ. Ὅλοι περιμένουν μετ' ἀγωνίας νὰ ἴδουν ἐ ἀρχιμάγον τὸν γερμανικὸν στόλον εἰς τὸν λιμένα, καὶ τὸν αὐτοκράτορα ἐξερχόμενον. Καὶ ἡ διάκρισις ἡ ἄτακτος προσλαμβάνει πολὺν κόσμον. Ὅλοι ἔχουν κλείσει τὰ ἐργαστήριά των διὰ νὰ ἴδουν τὸν Αὐτοκράτορα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον παρατηρῶ εἶνε ὅτι ἡ Πλατεῖα τοῦ Αὐτοκράτορος ἐνταῦθα δὲν ἐκδηλώνει εἰς τίποτε ἄλλο, ἢ εἰς τὴν κατάρριψιν τῆς γαλλικῆς ἐπιρροῆς. Ἡ πόλις ὅλη ἐ Ἑλληνικὸς ὅμιλος ἀπὸ τῆς ἐκστρατείας τοῦ 1860, [ἐν Μακεδονίᾳ δ.Γ' ἔζησα τὰ γεγονότα τῆς Γαλλίας καὶ' ἄτομον τὸν Σφίγγα, ἄλλως ἔβλεπε τὸ ἀπὸ γαλλῶν ἐν μέσῳ τοῦ Δαλματικοῦ ὑπάρχου, ἐπὶ ἐχαίνετο τὸ πανηγυρικὸν ἐκλαμπρὸν

Πολλὰ διαδίδονται περὶ τῆς μεταβάσεως τοῦ Αὐτοκράτορος. Ἄλλοι λέγουν ὅτι εἶνε ἀσθενής, ἄλλοι ὅτι ἔλαβε τηλεγραφικὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ καὶ ἠγγαρεύθη, ἐνῷ ἐργαζόμην ἐγὼ ἐδῶ τῆς ἡμέρας, ὑπαγορεύων καὶ οἱ βιβλιοθέται μου.

Πῶν ἐξηλθόν ἀπὸ τοῦ Παλατίου τῶν Συντηρητικῶν ὑπουργῶν

Ἐπὶ τέλους ἐπραγματώθησαν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, διὰ ἅλατα κατορθώσει νὰ ἐφαρτιάσουν τὰ τῶν χειρῶν τῆς ἀντιπολιτείας!

Ἡ ἡ εἶνε τοῦ καὶ θέσαμε τὴν φωτιλλαγμένην κάλιν. Τὸ αἴτιον ἦτον θέμα εἶνε ἡ φωτιγραφία; Ἂν ἐν τῷ λιμένι κλείσων, ἐξ ὧν ἐκρεμάσανε πρὸς τὸν οὐρανὸν χιλιάδες κυριολεκτικῶν, καὶ κλείστε ἄπειρα λαμπρὰ καραβόγεμματα, ἂν τινα μεταβλήθη τὶ ἦν εἶ; κλείστε κλοιὸς εἰς ἀληθείς; Αἴτιος καὶ θεμελίωσις. Τὸ γερμανικὸν ἐνεργοῦν καταφωτίζει τὴν ἀμφιβατηρίαν κάλιν διὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ προβολέως του, τὸ δὲ φωτιζόμενον δὲ τῶν καραθύρων τῶν ἐξωτικῶν καὶ τῶν καραβόγεμματων ἀληθὲς διαφέγγεται εἰς φαιδρὸν γέλωτας. Ἀλλὰ τὸ κάλλιον ἀποδεικτέον εἶναι ἡ φωτογράφησις τοῦ πλησίον τῆς πόλεως τελευταίου θριάμβου τοῦ Αἰδέσιμου, ἥτις δίδει μίαν ἰδέαν τῶν καταλειπομένων τὴν πόλιν τομαδικῶν ρακῶν, ἀναπτύσσουν μεγάλας κυρίας.

Ἐπιθεώρησις

Ὁ Γ. Μάλις ἠγαπροβλήθη ὁ αὐτοκρατορικὸς θαλαμηπόλος, τὸ εἰς Ἰθάκην ἀναδιδόμενον Γούρκος στρατιώτης ἦλθε καὶ ἐντυπώθη, ἡγωμοδόλησε πλησίον της, καὶ ἤρξατο ἀναδιδάσκειν κάλιν στρατιώτας ἵνα τοὺς ἴδῃ ὁ γερμανὸς Αὐτοκράτωρ ἡ Τουρκικὴ πολιτικὴ εἶνε αὐτή, διὰ εἶνε καλὴ γέλασε!

ΕΦ. Ανθρωπος, ΑΡ.Π. 5987, 5-11-1898, Γ 473, σ-2.
12ος.

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ

ΕΝ ΒΗΡΥΤΩ

ΚΑΙ ΕΝ ΔΑΜΑΣΚΩ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΤΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΟΥ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΑΝΕΚΤΑΛΗΘΗΣΑΝ ΤΗΣ «ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ»

ΕΝ ΒΗΡΥΤΩ

Η ΔΙΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ. — ΤΑ ΕΠΙΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΠΟΒΙΒΑΣΕΩΣ.

ΒΗΡΥΤΟΣ, 25 Ὀκτωβρίου 1898.

Ὁ Αὐτοκράτωρ ἐξῆλθε χθὲς τὴν 3ην μ.μ. Ὁ στρατός, οἱ ἀρχαί, ἡ γερμανικὴ ἀποικία, τὰ ἄλογα ἐστόλιζαν καὶ τὰ πλήθη ἦσαν κατάμεστα ἀπὸ τὰς 10ας πρωΐ. Καθὼς Κυριακὴ ἡ κίνησις ἦτο μεγαλυτέρα· τοῦ χθεσινοῦ, ὅμως, ἐπιφυλάσσομεν λεπτομερείας διὰ τὸ σημερινὸν φύλλον μας. Ἐδῶ θὰ ἀναφέρωμεν μόνον τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς ἐπισήμου ὑποδοχῆς τοῦ Αὐτοκράτορος.

Ἡ ἄφιξις εἰς τὴν πόλιν ἔγινε διὰ τῆς πύλης τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἡ ὁποία εἶναι ἡ κυριωτέρα εἴσοδος τῆς πόλεως. Ἐκεῖ ἐστέκοντο ὁ ἀρχηγὸς τῆς Αὐτοκρατορικῆς Οἰκίας Βαλῆς Δαμασκοῦ Νιαζὶ πασᾶς καὶ μία ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἐχαιρέτησε τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Αὐτοκράτειραν. Ἐπίσης ἐκεῖ ἐστέκοντο καὶ τὰ τάγματα τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, τὰ ὁποῖα ἐχαιρέτησαν ἐπίσης τὸν Αὐτοκράτορα καὶ τὴν Αὐτοκράτειραν.

Ἡ εἴσοδος τῶν Αὐτοκρατορικῶν ζεύγους ἔγινε ὑπὸ τοὺς ἤχους τοῦ ἐθνικοῦ ὕμνου καὶ τῶν πυροβόλων τῶν ἐκ τῶν ὑψωμάτων τῆς πόλεως ἐκπυροσκροτούντων. Ἐπὶ τῆς πύλης ἐστέκοντο ἐπίσης ἡ Αὐτοκρατορικὴ Ἁμάξα καὶ ἡ συνοδεία τῶν ἱππέων τῆς Αὐτοκρατορικῆς Φρουρᾶς. Ἡ ἄμαξα ἐσύρετο ὑπὸ ἑξ ἵππων καὶ ἐκάλυπτε τὴν ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς πύλης μέχρι τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου (Μουσιφλίκ) ὅπου ἐστάθμευσε διὰ τὴν ἐπίσημον δεξίωσιν τῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς πόλεως.

Ὁ στρατὸς ἐστάθη εἰς τὴν ὁδὸν ἀπὸ τῆς πύλης μέχρι τοῦ Μουσείου καὶ ἀπὸ τοῦ Μουσείου μέχρι τῆς Αὐτοκρατορικῆς κατοικίας. Ἡ ἀπόστασις αὕτη εἶναι περίπου 3 χιλιόμετρα. Ἡ ὁδὸς ἦτο ὅλη στρωμένη μὲ ἄμμον καὶ ἐκαλλωπίσθη μὲ κλάδους δένδρων καὶ μὲ σημαίας. Ἐπὶ τῶν οἰκιῶν ἐκρέμαντο ἐπίσης σημαῖαι καὶ ἄνθη. Ἡ ἐπιβλητικὴ διάταξις τῶν στρατευμάτων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἡ ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ τοῦ πλήθους ἐδημιούργησαν μίαν ἐντύπωσιν μεγαλοπρεπείας.

Ἡ ἄμαξα τοῦ Αὐτοκράτορος ἐστάθμευσε ἐμπρὸς εἰς τὸ Μουσεῖον καὶ ἐκεῖ ἐγένετο ἡ ἐπίσημος ὑποδοχὴ τῶν ἐπισήμων προσώπων τῆς πόλεως. Ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐστέκοντο ὁ Βαλῆς Βηρυτοῦ Ῥεσὰτ μπέης, ὁ δήμαρχος Σαμπουνατζῆς καὶ τὸν ὁποῖον ὁ Αὐτοκράτωρ ἐχαιρέτησε μὲ τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει χρῆσιν τῆς Γερμανίας, καὶ τέλος ἔφιππος ὁ Διοικητὴς τῆς πόλεως ἐπίσης ἐν τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει στολῇ τοῦ ἐπιτελείου. Ἐπίσης ἐκεῖ ἐστέκοντο ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ταχυδρομικῆς καὶ Τηλεγραφικῆς Ὑπηρεσίας.

Ἡ μάλλον ἐκινήθη ἀπὸ τῆς πύλης τὴν ὁποίαν ἐστάθμευσε ἡ Αὐτοκρατορικὴ ἄμαξα ἦτο ἡ ἑξῆς. Πρωτοπορία ἱππικοῦ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Σώματος. Πολλὰ ἄτομα εἶχον ἐπιφορτισθῆ νὰ ἐμποδίσουν τὸ πλῆθος νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν ὁδὸν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πορείαν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς ἦτο πλατεῖα, ἐπέτρεπε τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἁμαξῶν. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐστέκοντο ἐπίσης τὰ τάγματα τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, ἀπὸ τῆς πύλης μέχρι τῶν συνόρων τοῦ αὐτονόμου Διστρίκτου, ὅπου ἐτελείωνε καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς. Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπισήμου ὑποδοχῆς ἐστέκοντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐχαιρέτησαν τὸν Αὐτοκράτορα καθὼς ἐπέρασε.

Ἡ μάλλον κινήσεως ἀπὸ τῆς πύλης τὴν ὁποίαν ἐστάθμευσε ἡ Αὐτοκρατορικὴ ἄμαξα ἦτο ἡ ἑξῆς. Πρωτοπορία ἱππικοῦ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Σώματος. Πολλὰ ἄτομα εἶχον ἐπιφορτισθῆ νὰ ἐμποδίσουν τὸ πλῆθος νὰ ἐμβῇ εἰς τὴν ὁδὸν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν πορείαν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἡ ὁδὸς ἦτο πλατεῖα, ἐπέτρεπε τὴν ἐλευθέραν κίνησιν τοῦ πλήθους καὶ τῶν ἁμαξῶν. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἐστέκοντο ἐπίσης τὰ τάγματα τῆς φρουρᾶς τῆς πόλεως, ἀπὸ τῆς πύλης μέχρι τῶν συνόρων τοῦ αὐτονόμου Διστρίκτου, ὅπου ἐτελείωνε καὶ ἡ ἁρμοδιότης τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς. Ὅλα τὰ μέλη τῆς ἐπισήμου ὑποδοχῆς ἐστέκοντο ἐπὶ τῆς ὁδοῦ καὶ ἐχαιρέτησαν τὸν Αὐτοκράτορα καθὼς ἐπέρασε.

ΕΝ ΔΑΜΑΣΚΩ

Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΔΟΧΗΝ.

ΔΑΜΑΣΚΟΣ, 26 Ὀκτωβρίου 1898.

Ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς τῆς Δαμασκοῦ εἶναι λίαν εὐπρόσωπος καὶ μεγαλοπρεπὴς κατασκευή, ἐπὶ σειρὰ δὲ καὶ ἐπὶ ἑπτὰ στρεμμάτων ἐπὶ τῆς σημαίας. Ἡ εἴσοδος εἰς τὴν Δαμασκὸν εἶναι κάτι τι ἐξαίρετον, ἐπὶ κάτω ἐποψίν. Ἀναπόφευκτον κῦμα ἀνθρωπότητος ἔρχεται ἀπὸ παντοῦ, καὶ ἔπειτα, καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὰς ἐρήμους καὶ τὰς ἀμμώδεις ἐκτάσεις τῆς Ἀραβίας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ ἀνθρωπότης εἶναι ἐλαχίστη μεθημερινὴ κίνησις, ἴσως τὸ 0/10 τῆς κάτω ἐπιφανείας κίνησις τοῦ λεγομένου κόσμου κόσμου. Ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἀναπόφευκτον στάδιον εἶναι ὁ μέγας τῆς τῶν ἀνθρώπων Ζωῆς· μεγάλη καὶ καλλιτεχνικὴ τελειότης ὡς ἐὰν ἡ μεγαλοπρεπὴς πόλις ἐπρόκειτο εἰς τὸ μέσον. Τὸ τεῖχος τῆς πόλεως δὲν φαίνεται ἀπὸ τὴν ἐν σημείῳ τοιούτῳ καὶ τοιαύτῃ, καὶ ἀναπόφευκτον κατάλληλον σταθμὸν· ἀλλὰ μόλις ἐπεράσαμεν τὴν ἐξώπορτα τοῦ σταθμοῦ καὶ ἐμπήκαμεν εἰς τὴν ἀναπόφευκτον πλατεῖαν, ἡ ὁποία ἐκτείνεται ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τῆς αὐτοκρατορικῆς κατοικίας καὶ φαίνεται ὅτι ἐδῶ εἶναι ἡ ἕδρα τῆς ἀναπόφευκτον ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀναπόφευκτον ἀρχίζει ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὰς ἀναπόφευκτον ἀναπόφευκτον ἀναπόφευκτον. Ἡ ἀναπόφευκτον ἀναπόφευκτον καὶ ἀναπόφευκτον ἀναπόφευκτον ἀναπόφευκτον

ΤΟ ΞΥΛΟΚΟΠΗΜΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ

ΤΙ ΕΙΠΕΝ Ο ΓΟΥΛΙΕΛΜΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΣΕΚΑΤ

«ΕΤΣΙ ΤΑΚΑΜΕΣ ΚΑΙ ΕΤΗΝΚΡΗΤΗ!»

ΕΦ. ΑΦΟΣΤΟΛΙΣ. ΑΡ. Φ. 5988, 7-11-1898, Σ. 473, σ. 3.

13η.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΤΟΥ ΚΟΛΟΣΣΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΙΠΠΟΤΩΝ

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ — ΦΑΝΤΑΣΙΑ — ΟΝΕΙΡΑ — ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ — ΣΠΕΙΣΟΔΙΑ

(Τοῦ πεφιλημένου μου τέκνου τοῦ Ἀντωνιάδου ἐξ Αἰνίου ἀπομνημονεύματα ἐν ἐκτάσει)

ΡΟΔΟΣ τῇ 7 Μαΐου 1894

Κάμε περίεργο ἡ μεσημβρία τῆς πόλεως, ὅπου ἀντικρύσαμε μεγαλεῖα ἀπὸ συνηθισμένα καὶ ἀξιοπερίεργα ἀπὸ ἁπλᾶ καὶ καθημερινά πράγματα. Ὁ εἷς ἀπὸ αὐτοὺς μας ἔτραβε ἀποκλειστικὰ ἐπάνω του τὴν ἀγάπη καὶ τὸν θαυμασμό; καὶ τὸ ὁποῖο ἐπιφύλαξε ἡ ἐνεργὸς θαλασσινὴ; καὶ τὸ ὁποῖο ἐκίνησε τὴν προσοχή μου. Καὶ ἂμε τὸ βλέμμα μου ἐστράφη πρὸς τὴν περιφημολόγητην τύμπανα τοῦ Δημοσθένους, τὸν ἀστεϊσμένον ποιητὴν ἡ κωμῳδὸν Καλλικράτη, ἡ καλλιμορφὸν ἡλικιωτὰ τοῦ Δημητσίου, καὶ ἡ ἀμοιρὴ ἀνθρώπινες τοῦ, Ἰφιγένειαν τὴν Ἀργείαν, ἐγγονὸν τῆς Ἑλληνικῆς Θεᾶς καὶ ἡ ἀντὶ αὐτοῦ; Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τοῦ ἔσπασε τὴν ἡδονὴ οἱ σφοδρότατοι συμπαιγνιδιῶν = χειροκροτήματα ἀπὸ τὸ πλατύτερον,= ἄλλοι μὲν ἐξέφραζον τὴν χαρὰν τοῦ ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου, καὶ ἄλλοι ἔρριχναν τὸ δημόσιον περὶ τῶν ἀνεξόδων τοῦ Καλλικράτη, περὶ τῆς ἱστορικῆς τοῦ ἀξίας καὶ τῆς ἀνωτάτης ἀξιότητος τοῦ ἀνθρώπου, περὶ τῆς γενικότητος τῶν πλησιεστέρων τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου φίλων. Ἀλλ' ἐγὼ μὲ ἔχαμε νὰ χάσω γενικῶς ἀπὸ τὴν λεπτομερῆ ἰδιότητα = ἄλλαι γὰρ τὸ γένος — ἡ ὕβρις τῶν ἀρχαίων μου ἐπὶ τοῦ τερατώδους ἐρωτος τοῦ Ἀνδρομέδας καὶ τοῦ Περσέως, τὸ ἀνήκουστον ἀνάστημα τοῦ Θαλάσσης, τὸ λευκὸν ἀνάμμα τοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀνωρύου φαντασίας ἐπίτασις εἰς ἄλλα; χρόνια τῆς ἱστορίας. Ὅλαι τὸ κοινὸν ἀκλόνητον τοῦ ἀετοῦ ἐφαντάσθη κελάδημα, καὶ τόρα τὸ ἐπιφωνεῖ ἡ ἀνεξικακία ἀκλιδότης τῆς μάνας μου καὶ τὴν φανταστικόν μου, αἰ' ἐκφεύγουσαν διὰ τῶν στομίων τῆς φαντασίας εἰς ἀνοίλιάστα ἐπιφωνήματα καλλιτεχνικὰ καὶ ἀν ἀφανίσωμεν τὸ ἐγίνετο καὶ ἐμὲ . . . εἶχεν ἀκούσει!

— Ἔλεγα, συντέλεια, τὸ κάμνουν ὅλοι γύρω λέγει ἡ μία.

— Ἔλεγα, λιμάνι τὸ κάμνουν καὶ τὴν πολιτικήν. Μιὰ λέγει ἡ ἄλλη.

Ἔπειτα ἀπὸ συντέλειαν, ἡ μία γραῖα, ἀντικρύσασα τὴν Ἴσαν Lillemia καὶ τὸν Ἑλληνισμὸν καὶ τὸν ἐλληνίσαντα καὶ ἡ ἄλλη Ὀλλανδὴ, ἀντικρύσασα ἀπὸ ἀνθρωπόμορφον φαινόμενον φῶλλα, εἶπεν ἀπορήσασα διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐγὼ κοντὰ εἰς τὸ Ἰφιγενάδιον Ἀμφότεροι ὄμηλοι, λέγει, ἀδελφοὶ, σύμφυτοι, ἀλλοκοδόμενοι. Ἀναπτύχθηκαν ἥλιοι εἰς ἐ μωσάνε... καὶ ἐκείνην ἐκαρφώθη κοντὰ εἰς ἐ μωσάνε τὴν μορφὴν μὲ τὴν ἀπαστράπτουσαν ἀπὸ τὸν ἥλιον, ἐπὶ τὸν ἀφρὸν ἀστραπὴν, εἰς τὸν ἀφρὸν τοῦ κύματος.

Ἡ ἐκφώνησις αὐτὴ ἔφερε κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, καὶ μὲ ἔκαμε νὰ στρέψω πρὸς τὴν πολιτικήν, διὰ νὰ ἀκούσω τὸν ἀνθρώπον, ποῦ ἐφαντάσθη τὸν ἀφρὸν ἀστραπὴν, εἶναι ἀνθρωπόμορφον φαινόμενον φῶλλα.

— Δὲν εἶναι ἄλλο; ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιον μιᾶς, αὐτ' ἔλεγε τὸ διάστημα τὸν ἔφερνε τὸν συνομιλητήν; τὸν Πελοποννήσιον;

Καὶ εἶπεν ἡ Ὀλλανδὴ ἅπαξ, — ἐλησμόνησα τὸ ὄνομα — ἐχρησιμοποίησε τὸν συνεδὸν τῆς ἐπιστροφῆς μας Πελοποννήσου, ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ἀσυνήθη ἐκείνα εἰς τὸ γυμνασιοῦχιον τοῦ Ἀργους, καὶ ἐλάβομεν χειρότερα τὴν ἀρχαιολογίαν, ἀγαπάσθη τὸ τῆς ἐμφανίσεως ἐν Πειραιεῖ καὶ τὸ δεύτερον εἰς Ὀλλανδίαν.

— Ναί, ναί, Πανάγιε! Μὲ ἐφοβίζουν μεγάλα...

Τὴ εἶπεν, καὶ ἡ ἄλλη!

— Τὸ μοῦ κάμνει μέσα χάος!

— Προβιβάσατε τὸν ἀκτορμὸν σας, ἐσυνέχισε ὁ συνεδίτης, φάνει τὸ μὰ μοῦ ζήτησε δὲν ἐπιτρέπει! Ἤκουτε καλά... χρήματα!

Καὶ τὸ ἀκουσμα τῆς λεπτῆς χρεώσεως μου ἐλησμόνησεν ὅτι τὸ γέλοιο.

Α

Κάμε καιρὸν καὶ σκέφτομαι πρὸς τὴν ἀπόμακρη μέ τὰ παιδικά μου, ὅπου μ' ἐνεκαινίσαμε τὰ θαυμάσια πρὸ ἐμοῦ ἐπὶ ἐλλήνων καὶ ἀλλογενῶν πλήθη. Κάποιαν ἔρριξε τὸ βλέμμα μου πρὸς ἄμμον ἐκ τοῦ ἀκρωτηρίου ἐκ τὸ ἀγκάλι μὲ τὸν ἀνάλεμόν του καὶ τὴν ἠσυχία, μὲ τὰς ἀφρὸς της καὶ τὰ ἱλαστήματα της, ἡ θαλὰ ἐκεῖ εἶναι τόσον μακρὰν, μοῦ τὴν φέρνουν τόσον ἀπόμακρα αἱ ἀκτὲς τῆς Ρόδου. Ἐκεῖ δὲν εἶμαι μακρὰν ἀπὸ Ἑλλάδα, καὶ τὰ ταξιδεύω τόσον ἥμερα! Κάθημαι ἀκόμη πρὸ ἑλληνικῆς τῆς καὶ ὅτου ἑλληνικὴ θαλάσσης, καὶ ἀπὸ μὲ διαβεβαιώνει ὁ πλοίαρχος ὅτι σὲ χάνουμε ἀκόμη τὴν ἑλληνικὴν γῆν μέχρι τῆς Σάμου, ὅπου πάντοτε θὰ πρωτοκατέβω ἀπὸ τὰ ταξίδια μου ἡ Κάρπος. Ὦ πόσες μεγάλη εἶσαι, Πατρίς μου, καὶ πόσον μεγάλη ὁ ἐρωτεύθηκα καὶ πόσον μεγάλη σὲ ποθῶ, μήτερ, τὰ μικρὰ τέκνα σου εἶς τὰ γόνατα τῶν βορείων εὑρίσκεται κοντὰ μόνον ἡ ἀνάγκη σου.

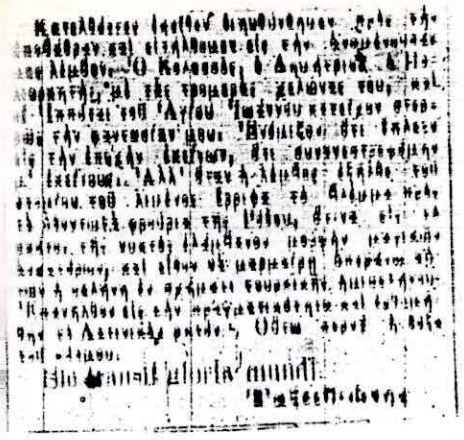
Τ

Ἔχω τὸ δίπλωμα μου ὑπόκωφον εἰς τὸν ἄσπρο θαλάσσιον πόλο, τὸ ὁποῖον προσέχουν εἰς τὸν θαλασσοστερὴ βυζάνιον. Παρακολουθῶ πρώτα αἱ ἔσοι καὶ μεγ' ἄλλαι κελεύσεις πλοίων.

Ἤτον ἡ εἰδοποίησις τοῦ Ἀλῶ, ἦν εἶχε ναυλώσει ἡ Κωνσταντινουπόλεως ἐκ Θεσσαλονίκης γεμᾶτος, Ὁδοῦτος μέχρις ἐδῶ. Θὰ πηγαίνουν εἰς Μαλακάσιν, χάριν τῆς ἐκεῖ μεταβάσεως τοῦ Αὐτοκράτορός των.

Ἡ εἴδησις ἠκολούθει τὰς εἴλικρεῖς τῆς τρόπους τοῦ ἀλλοεθνοῦς μας, καὶ ἔχομεν ἀπ' ἐμᾶς μετὰ ταπείνης ἐπιφυλάξεως, ὅπου ἐνόμιζε ἀκόμη ὅτι ἤρχετο μὲ σκοπὸν τὸ μέγ ἀγκυροβόλιον. Ἦτο νὰ μὲ βοηθήσῃ.

Ἐξεφορτώσαμεν κάμποσον τῆς πόλεως τῆς Γέλου. Ἡ εἴδησις ἦν ἐκείνη μᾶλλον μᾶς ἔκαμε ἐντύπωσιν τῆς τέχνης μὲ τὴν ἀπαστράπτουσαν τῆς ἀμμουδιᾶς, μὲ τὰς ἐκπληκτικὰς πτήσεις τῶν τελευταίων ἐκείνων τοῦ ἥλιου πλεύσεως τῆς μὲ τὸ ἀπόκοσμον ἔνθεον τῆς, μὲ τὸ θαλάσσιον φαινομενικὸν τῆς, μὲ τὸ ὀφθαλμὸν τρίτον τῆς, ἡ εἴδησις

ΣΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ ΑΛΦΟΝΣΟΝ ΙΓ'

Στὴ μάνα τοῦ Ἱπποτισμοῦ, τὴν ἔνδοξη Ἱσπανία,
Γίνονται ~~εὐπρόσωπες~~ χαρὲς, χαρὲς καὶ πανηγύρια
Ποῦ ἕνα παιδάκι—βασιλιᾶς ὁρᾶται τὴ χορώνα,
Κορώνα τίμια κι' ἔνδοξη ~~[illegible]~~ τῶν προγόνων,
Καὶ χαίρεται κι' ἀγάλλεται ἡ δοξασμένη χώρα,
Ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ἐλεύτερη, χριστιανικὴ, μεγάλη,
Περίφανη καὶ ζηλευτὴ, ὁποῦ σᾶν ἄλλη Ἑλλάδα,
Ἔσωσε τὸν Πολιτισμὸ καὶ τὴν Εὐρώπη ἀκέρηα
Ἀπὸ τὴν ἀκατάσχετη πλημμύρα τῶν Ἀράβων

Τῆς Ἱσπανίας τὴ χαρὰ ἡ εὐγνώμονη Εὐρώπη
Μὲ πόθο συμμερίζεται καὶ μὲ περίσσεια ἀγάπη
Καὶ στέλλει βασιλόπουλα τιμητικὲς πρεσβεῖες
Νὰ χαιρετίσουν γκαρδιακὰ τὸ ἔνδοξο βλαστάρι,
Ποῦ ἦταν βασιλιᾶς τρανὸς καὶ πρὶν νὰ βγῇ ἀκόμα
Μὲς ἀπὸ τὰ βασιλικὰ τὰ σπλάχνα τῆς Μητρός Του!

Ὦ Βασιλιᾶ τῆς ὥμορφης κι' ἀντρείας Ἱσπανίας
Τὴ μέρα αὐτή, ποῦ σύσσωμο τῶν Ἱσπανῶν τὸ ἔθνος
Πανηγυρίζει μὲ χαρὰ τὴν ἡλικίωσή Σου
Καὶ βλέπει μ' εὐχαρίστηση τὸ Βασιλιᾶ του ἄντρα,
Ζωσμένο τὸ ἔνδοξο σπαθὶ καὶ στ' ἄλογο καβάλλα,
Μιὰ λύρα, γνήσια Ἑλληνικὴ ἀπὸ τὸν Ἑλικῶνα,
Ποῦ εἶνε πλειὸ ψηλότερος κι' ἀπὸ τὰ Ἱμαλάϊα,
~~Πανηγυρίζει~~ κι' εὔχεται κι' αὐτὴ μὲ τοὺς λαούς Σου
Ἀκλόνητο τὸ θρόνο Σου σ' αἰῶνες τῶν αἰώνων!

Ἀθῆναι 4]17 Μαΐου 1902

Χ. Χρηστοβασίλης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Grecia

Monsieur Christo Christovassili

à la rédaction du journal

"Eleytheros Typos"

Athènes

SECRETARIA PARTICULAR DES. M. EL REY.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΠΑΤΑΝΗ

SECRETARIA PARTICULAR DE S. M. EL REY

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΝΕΙ
ΡΑΤΑΝ

Cuarto de S. Mel Rey

Particular

Madrid, le 7 Juin 1902

Monsieur,

Votre ballade "La majorité du Roi Alphonse VIII" dont la traduction française en prose a été soumise par moi à mon Auguste Maître a mérité la bienveillante approbation de Sa Majesté.

Le Roi a daigné me

charger de vous en faire part en vous remerciant des vers inspirés que vous lui dédiez si aimablement à l'occasion de Sa majorité.

Recevez, Monsieur, mes salutations,

L. Comte de Ansiano

Secrétaire particulier de S.M. le Roi d'Espagne.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΝΕΙ ΡΑΤΑΝ

ΡΩΜΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ 14-6-1902.

Μαδρίτη τῇ 7 Ἰουνίου 1902

Κύριε Χ. Χρηστοβασίλη

Τὸ εἰς τὴν ἐνηλικίωσιν τοῦ Βασιλέως Ἀλφόνσου ΙΓ'. ποίημά σας οὗ τινος ἡ ἐν πεζῷ μετάφρασις εἰς τὴν γαλλικὴν ὑπεβλήθη παρ' ἐμοῦ τῷ σεπτῷ μου Κυρίῳ ἠξιώθη τῆς εὐμενοῦς ἐπιδοκιμασίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος.

Ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ μ' ἐπιφορτίσῃ νὰ σᾶς γνωστοποιήσω τοῦτο, εὐχαριστῶν ὑμᾶς διὰ τοὺς ἐμπνευσμένους στίχους οὓς τόσον εὐγενῶς Τῷ ἀφιερώσατε ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνηλικιώσεώς Του.

Δέξασθε, Κύριε, τοὺς χαιρετισμούς μου

Ὁ Κόμης Δὲ Ἀνδένης

Ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἱσπανίας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΡΧΕΙΟΝ ΡΩΜΑΝΟΥ

ΕΦ. ΑΘΗΝΩΝ, ΑΡ. 519, ΕΤΟΣ ΙΕ', 10-5-1896, Σ. 468

Ο ΚΛΕΜΑΝΣΩ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ἀφίκετο πρεχθὲς ἐκ Παρισίων καὶ κατέλ
σεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας ὁ πρώ
βουλευτὴς καὶ γνωστότατος γάλλος δημοσιογρά
φος κ. Γ. Κλεμανσῶ καὶ ἄλλοτε πρό τινων
τῶν ἐπισκεφθεὶς τὴν Ἑλλάδα. Τοῦ ταξειδ
του ἐκείνου ζωηρὰν ἐντύπωσιν ἄφηκεν ἄρμ
του περὶ τοῦ δημίου Ἀλέξανδρου Τσλώνη κατάχ
ρισθὲν πρό τινος εἰς τὸ Παρισινὸν «Ζουρνά
τοῦ ὁποίου ὁ κ. Κλεμανσῶ εἶνε εἷς ἐκ τῶν ἐ
φανεστέρων συνεργατῶν. Ἡ νέα εἰς Ἑλλά
δρομή του σχετίζεται μὲ ἓν πρόσφατον κολι
κὸν ἐπεισόδιον. Ἔχων ἀπὸ πολλοῦ ἀπέρα
νὰ μὴ πολιτευθῇ ἐπῆλθεν ἐκ Παρισίων μὴ θελ
σας ν' ἀποδεχθῇ τὴν προσφερομένην αὐτῷ βε
λευτικὴν ἕδραν, ὡς ἀνήγγειλε καὶ χθεσινὸν τ
λεγράφημα τοῦ «Ἐθνικοῦ Πρακτορείου».

Κάποιος μάλιστα ἀναγνώσας τὸ τηλεγράφη
μα τοῦτο ἐν τῷ ξενοδοχείῳ τῆς Ἀγγλίας
καὶ νομίσας, ὅτι ἐκρύκειτο περὶ ἑκλῆς συμπο
σεως ὀνόματος, τὸ ἐπέδειξεν εἰς τὸν κ. Κλ
μανσῶ ἐρωτῶν, ἐὰν πράγματι εἶχε πρὸ αὐτ
τὸν θεινὸν πρώην βουλευτὴν καὶ διαπρεπῆ δη
μοσιογράφον:

— Ναί...ἐγὼ εἶμαι, ἀπήντησεν ὁ κ. Κλ
μανσῶ καὶ ἔφυγα ἐξίτηδες ἐκ Παρισίων διὰ
ἀποφύγω ἀπὸ τὴν ἐνόχλησιν αὐτήν!

Τὴν πρωΐαν τῆς χθὲς ὁ κ. Κλεμανσῶ ἐξ
βαμεν εἰς Μαραθῶνα ἐπανακάμψας τὴν
πέραν.

●

Ὁ κ. Κλεμανσῶ εἶνε ὑψηλοῦ, ἀθλητικοῦ σ
τόχρημα παραστήματος, ἄγει δὲ τὸ πεντηκοστ
πέμπτον ἔτος, γεννηθεὶς εἰς Μουγιερὸν-ἀν-Φα
τῆς Βανδείας τὸ 1841.

Μετέβη εἰς Παρισίους διὰ νὰ σπουδάσῃ τ
ἰατρικήν, συνδεθεὶς μετὰ τῆς δημοκρατικῆς νε
λαίας τῶν πανεπιστημιακῶν σχολῶν. Τὸν κα
τῆς αὐτοκρατορίας ἀγῶνα ἤρχισεν ὡς συνε
γέτης ἐφημέρου τινὸς φύλλου, κατεδιώχθη
ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας καὶ ἀνεβλή
δα τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀκήλθε τότε εἰς Ἀμ
ρικὴν ὅπου διέμεινεν ἐπί τινα χρόνον. Ἔπαν
κάμψας εἰς Παρισίους ἐπανέλαβε τὰς σπουδ
του καὶ ἐγένετο διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Τ
1870 ἀποκατεστάθη ὡς ἰατρὸς εἰς τὴν συνο
κίαν τῆς Μονμάρτρης ὅπου ταχέως κατέστη δ
μοτικώτατος. Τὴν ἐπαύριον τῆς ἐπαναστάσεω
τῆς 4ης Σεπτεμβρίου διωρίσθη δήμαρχος τ
IH'. διαμερίσματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τ
Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Οὕτως ἤρχισε τὸ πολιτικόν του στάδιον,
κλεχθεὶς κατ' ἐπανάληψιν δήμαρχος, δημοτ
κὸς σύμβουλος καὶ βουλευτής. Εἰς τὰς ἐκλ
γὰς τῆς 20 Φεβρουαρίου (ν) τοῦ 1876 ἐκλ
γὴς βουλευτὴς διὰ κατακληπτικῆς πλειοψη
φίας ἐπαρουσιάσθη ὡς ριζοσπάστης ἐπολέμησε
τὸ μέγα ριζοσπαστικὸν πρόγραμμα, ὅπερ εἶχ
ὑποδείξει τότε ὅλα τὰ ἐν Παρισίοις συγκροτ
θέντα δημοκρατικὰ συλλαλητήρια. Τὸ πρόγραμ
μα τοῦτο μετεξὺ ἄλλων περιελάμβανε τὴν ἀμ
σταλείαν τῶν πολιτικῶν ἐγκλημάτων, τὴν κατά
γησιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, τὸν χωρισμὸν τ
Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους κτλ.

Ὡς ριζοσπάστης ἐκολιτεύθη ἔκτοτε ὑποστη
ρίζων καὶ δημοσιογραφικῶς τὰς πολιτικὰς τ
ἰδέας διὰ τῆς ἐφημερίδος του «Δικαιοσύνης»

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Présidence du Conseil

Ministère
de l'Intérieur

Cabinet du Ministre

Paris, le 27 août 1907

Mon cher ami,

Vous avez été si obligeant pour moi que je me hasarde à recommander ma fille Mme Jacquemart à la Rothschild.

Si vous pouvez l'aider un peu à débrouiller des affaires vous obligerez

Votre ami

G. Clemenceau

P.S. J'ai vu notre ami Kasasis à son passage à Paris. Il me m'a demandé de vos nouvelles. Il m'a dit que vous étiez toujours l'un des plus vaillants champions de la bonne cause. Bien

Fraternellement.

ΕΤΑΙΡΙΣΤΙΚΟΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΝΕΙ ΡΑΤΑΝ

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ 14-9-1927.

Ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Γ. Κλεμανσώ, διατηρῶν ζωηρὰν τὴν ἀνάμνησιν τῶν ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου συμπατριώτου κ. Χρηστ. Χριστοβασίλη παρασχεθεισῶν αὐτῷ περιποιήσεων κατὰ τὴν πρὸ τριετίας διαμονήν του ἐν Ἀθήναις, ἀπηύθυνεν αὐτῷ τὴν ἑξῆς ἐπιστολὴν διὰ τῆς ἐλθούσης ἐντεῦθεν θυγατρός του ἐρωτίμου κυρίας Λουϊζῆ Ζακεμαίρ :

Ἀγαπητέ μοι φίλε, Κύριε Χ. Χριστοβασίλη,

«Ὑπῆρξατε τόσον ὑποχρεωτικὸς πρὸς ἐμέ, ὥστε προάγομαι νὰ συστήσω τὴν θυγατέρα Κυρίαν Ζακεμαίρ εἰς τὴν ὑμετέραν φιλοφροσύνην. Ἐὰν δυνηθῆτε νὰ βοηθήσητε αὐτὴν κατὰ τὴν ἐν Ἀθήναις διαμονήν της εἰς ὅτι χρειασθῇ θὰ μὲ ὑποχρεώσητε πολύ.

Ὁ φίλος σας

Γ. Κλεμανσώ.

Ὁ δὲ κ. Χ. Χριστοβασίλης, τέλεον ἀντικρυθεὶς εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὑψηλοῦ του φίλου, ἀπεκρίθη αὐτῷ τηλεγραφικῶς ὡς ἑξῆς :

Ἔξοχ. Γ. Κλεμανσὼ

Πρωθυπουργὸν

Εἰς Παρισίους

Ἡ γενομένη ὑποδοχὴ εἰς τὴν ἐρίτιμον θυγατέρα σας Κυρίαν Ζακεμαὶρ ὑπὸ τῶν φίλων σας, τῶν φίλων τῆς Γαλλίας, ἦτο ἀνταξία τῆς περιλημμένης θυγατρὸς τοῦ πρώτου πολίτου τῆς Γαλλίας, τοῦ μεγάλου φιλέλληνος. Σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ἐφ' ὅσον αὕτη θὰ διαμένῃ ἐν Ἑλλάδι, τῇ πατρίδι παντὸς ὑψηλοῦ πνεύματος, παντὸς πεπολιτισμένου ἀνθρώπου, δὲν θὰ λάβῃ ἀνάγκην τῶν μεριμνῶν οὔτε τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, οὔτε τοῦ πατρὸς αὐτῆς. Ἀνήκει τόσον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσον καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν.

Χ. Χριστοβασίλης.

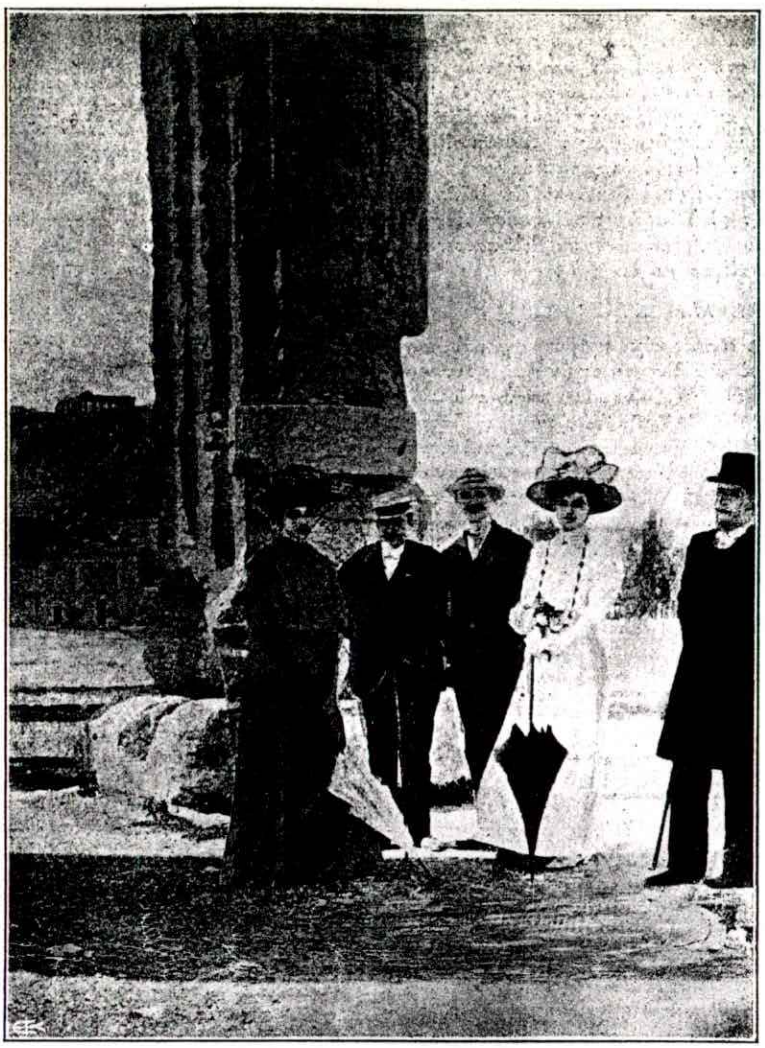
ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΧΕΙΟΝ ΘΕΟΔΩΡΑΝΟΥ

Madame Numa Jacquemaire

Sera à Asnières le 15
Hôtel de la Gde Bretagne
~~Le Soudier~~ où sera son
Jeune de rentrer

Μονσιέ Χριστόφορο
Compliments empressés

ΕΤΙΘ. "ΑΛΗΘΕΙΑ = ΑΘ-99-1907, ΕΤΟΣ 4, ΤΕΡ-Β', Α.Φ. 156/38 σ-5 ΕΛΙΑ

Ἡ κυρία ΖΑΚΜΑΙΡ *(Κλεμανσώ) εἰς τοὺς Στύλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς μὲ φιλικόν της ὅμιλον. Εἰς τὸ βάθος φαίνεται ἡ Ἀκρόπολις.*

Ἡ κυρία Ζακμαὶρ ἀριστερὰ πρὸ τοῦ στύλου, μετ' αὐτῆς κατὰ σειρὰν ὁ κ. Π. Κυρ. Μαυρομιχάλης, υἱὸς τοῦ κ. Κυρ. Μαυρομιχάλη. Ὁ κ. Γιάτμαν, ἡ κυρία Γιάτμαν καὶ ὁ κ. Γ. Φιλάρετος.

Η ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΟΥ Κου CLEMENCEAU

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ κυρία Νουμᾶ Jacquemaire (Νουμὰ Ζακμαίρ), θυγάτηρ τοῦ μεγάλου τῆς Γαλλίας πολίτου, ἐμωνυοθεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρός της κ. G. Clemenceau τὴν πρὸς τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα ἀγάπην αὐτῆς, φιλοξενεῖται, ὡς εἶναι γνωστόν, ἐν Ἑλλάδι χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν.

Μόνον ὅσοι ἐγνώρισαν τὸν δαιμόνιον τῆς γαλλικῆς δημοκρατίας ἄνδρα· ὅσοι ἤκουσαν αὐτοῦ, λαλοῦντος περὶ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἀξίας τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ πνεύματος· ὅσοι εἶδον αὐτὸν κατὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἐκδρομάς του, ἐκδηλοῦντα τὸν ἄπειρον θαυμασμόν του πρὸς τοὺς ἀρχαιολογικοὺς θησαυρούς, ὧν οἱ σημερινοὶ Ἕλληνές εἰσιν θεματοφύλακες, μόνον ἐκεῖνοι δύνανται νὰ ἐννοήσωσι πῶς ἡ ἁβρὰ καὶ παρισινὴ δέσποινα, διασχίζουσα τὰς κοιλάδας καὶ τὰ ὄρη τῆς Πελοποννήσου, μετ' ἀγάπης καὶ ἐνδιαφέροντος ἐπιτοπίως μελετᾷ τὰ ἀρχαῖα τῆς Ἑλλάδος μνημεῖα, ἅτινα βεβαίως ἤκουσεν ἐκθειαζόμενα διὰ τῆς μελιρρύτου φωνῆς τοῦ εὐγλώττου καὶ κεραυνοβόλου ἡγέτου του ἐν Γαλλίᾳ ριζοσπαστικοῦ κόμματος, ὅστις ἐπὶ νέων καὶ ἀσφαλῶν θεμελίων προσπαθεῖ νὰ στερεώσῃ τὴν γαλλικὴν δημοκρατίαν.

Ἡ κυρία Jacquemaire, συνοδευομένη ὑπὸ τῆς φίλης της κυρίας Yealman καὶ τοῦ συζύγου αὐτῆς κ. Γιάτμαν, δικηγόρου παρ' ἐφέταις καὶ δημάρχου τοῦ Outreau, ἀναχωρήσασα ἐκ Μασσαλίας διὰ Κωνσταντινούπολιν, κατὰ τὴν εἰς Πειραιᾶ προσέγγισιν τοῦ ἀτμοπλοίου ὑπὸ πολλῆς ἀνυπομονησίας κατεχομένη, ἔσπευσεν ἀγνώριστος ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, ἵνα προσευχηθῇ εἰς τὴν πολιοῦχον θεάν.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐξέδραμεν εἰς Προύσαν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀποβιβασθεῖσα ἐν Πειραιεῖ, ἔτυχε δεξιώσεως λίαν ἐγκαρδίου, οὐ μόνον ὑπὸ τῶν φίλων καὶ θαυμαστῶν τοῦ πατρός της ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἐφιλοτιμήθησαν νὰ τῇ παράσχωσι πᾶσαν εὐκολίαν καὶ ὡς προσῆκεν εἰς τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου σύμπαντος τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἡ πρώτη αἰσθητὴ ἐντύπωσις ἅμα τῇ ἀφίξει αὐτῆς ὑπῆρξεν ἡ μεγίστη διαφορὰ τοῦ ἐλευθέρου ἀέρος, ὃν ἀνέπνεε, ἐπὶ τοῦ κλασικοῦ τῆς Ἀττικῆς ἐδάφους, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν πνιγηρὸν καὶ δουλικὸν κατὰ τὴν ἐν τῇ Τουρκίᾳ διαμονήν της.

Ἐλευθέρα ἐν ἐλευθέρῳ ἐδάφει ἡ χαρίεσσα Γαλᾶτις ἀνεμιμνήσκετο τῆς ἐν τῇ πατρίδι της ἐλευθερίας, ἣν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πλειότερον ἔτι ἐξετίμησε.

Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ ἡ νέα τῶν Ἀθηνῶν πόλις, μεθ' ὅλας τὰς ἐλλείψεις της, πάντοτε ὑπέροχος τῇ ἐφάνη ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς μελαγχολικὰς καὶ ἀκαθάρτους στενωποὺς τῆς Σταμπούλ, ἔνθα κύνες καὶ κατάσκοποι πλημμυροῦσι.

Καταγοητευμένη ὅμως καὶ θαυμάζουσα τὰ τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ἐν ἐρειπίοις ἢ ἐν μουσείοις κειμήλια, ἀπέδειξεν, ὅτι δὲν ἀσχολεῖται τὸ πρῶτον εἰς τοιαύτας μελέτας, αἵτινες ἤδη ἀπερρόφησαν αὐτήν.

Οἱ γνωρίζοντες πῶς ὁ πατὴρ αὐτῆς, πρὸ ἑνδεκαετίας ἐλθὼν ἐν Ἑλλάδι μόνον χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν κατέληξε, μετὰ τὴν ἐκ τοῦ συνέγγυς γνωριμίαν τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος ἀναγνώρισιν, ὅτι καὶ οἱ νεώτεροι Ἕλληνες, μεθ' ὅλα τὰ παρεμβληθέντα προσκόμματα, ἐπετέλεσαν προόδους λόγου ἀξίας, εὐελπιστοῦσιν ὅτι καὶ ἡ νῦν φιλοξενουμένη θυγάτηρ αὐτοῦ θέλει ἀγαπήσῃ τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα, ἥτις τοσοῦτον ἐνθουσιωδῶς ἠγοιξε τὰς ἀγκάλας αὐτῆς, ὅπως ὑποδεχθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ φίλου πατρὸς αὐτῆς.

ΕΦ. "ΑΡΕΩΣ ΑΘ. 6-9-1907, ετ. Θ, Αρ. 432, σ. 4. 2 ΣΤΗΛΕΣ.

ΤΗΝ παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀπεβιβάσθη εἰς Πειραιᾶ ἐκ Γαλλίας προερχομένη ἡ κόρη τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Γαλλίας Κ. Κλεμανσὼ κυρία Ζακμαίρ. Τὴν ξένην κατῆλθον πολλοὶ εἰς Πειραιᾶ, ὅπως ὑποδεχθῶσιν, ἡ κυβέρνησις δὲ διέταξε τὰς κατὰ τόπους ἀρχὰς νὰ παράσχωσιν αὐτῇ περιηγουμένῃ τὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἴδῃ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖα, πᾶσαν εὐκολίαν καὶ πρόθυμον δεξίωσιν. ἔθηκε δὲ εἰς τὰς διαταγάς της τὴν θαλαμηγὸν «Σφακτηρίαν», ἥτις χθὲς ἐκόμισεν αὐτὴν συνοδευομένην ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας καὶ τοῦ γεν. ἐφόρου τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Καββαδίου εἰς Ἰτέαν, ὅθεν θὰ μεταβῇ εἰς Δελφούς.

*

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΔΩΔΩΝΗ

Αρχ. Θ. Αναγνωστόπουλος - Παλαιολόγος

ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

ΜΑΙΟΣ 1963

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελίς

Οἱ Συνεργάται τοῦ 3ου τεύχους 2

1.—Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΙΔΕΩΝ

Ὁ Ἀνθρώπινος παράγων εἰς τὴν «Ἀτομικὴν» Ἐποχὴν ..... Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ 3
Ἡ Ἑβραΐωσις τοῦ Δυτικοῦ Κόσμου ..... Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ 7

2.—ΔΟΚΙΜΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ὁ Ἐκσυγχρονισμὸς τῆς Διπλωματίας ..... ΧΡ. ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΛΑΜΑΣ 16
Μεγάλη Βρεταννία καὶ Ἑλλάς ..... SIR RALPH MURRAY 22

3.—Η ΕΛΛΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΖΩΗΝ

Τὸ ὑπερεθνικὸν στοιχεῖον εἰς τὰς διακρατικὰς σχέσεις ..... D. STIKKER 28
Ἡ Ἑλλὰς γέφυρα διὰ τὴν προσέγγισιν τῶν δύο Κόσμων ..... Ι. Α. ΤΖΙΡΑΣ 29
Τὸ «αὐτεξούσιον» τῶν Μεγάλων καὶ τὸ διεθνὲς πλαίσιον τῆς Ἑλλάδος ... Γ. ΛΥΧΝΟΣ 31
Πῶς μᾶς βλέπουν οἱ ἄλλοι ..... Ε. ΒΛΑΧΟΥ 40
Ἡ Ἐξωτερικὴ Πολιτικὴ τῆς Η.Α.Δ. καὶ αἱ σχέσεις της μὲ τὴν Ἑλλάδα EL NAGGAR 42

4.—ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΘΕΣΜΟΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Αἱ Συνταγματικαὶ Ἐλευθερίαι
καὶ ἡ ἐπιχειρηματολογία τῆς καταπιέσεως ..... ARTHUR SCHLESINGER 50
Ἡ Συνταγματικὴ Μεταρρύθμισις ..... Κ. ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ 55
Ἡ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος ἐντὸς τῆς Δημοκρατίας Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 57

5.—ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

Ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ ἐνώπιον κρισίμων προβλημάτων ..... Γ. ΜΑΥΡΟΣ 63
Φορολογικὰ προβλήματα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Οἰκονομικῶν Κοινοτήτων Π. ΔΕΡΤΙΛΗΣ 67

6.—ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἡ Φιλελευθέρα Παράδοσις τῆς Ὀρθοδοξίας ..... Α. ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ 83

7.—ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑΣ

Ἀνακοίνωσις πρὸς τὰς «Διεθνεῖς Σχέσεις» τοῦ Βρεταννικοῦ Στρατηγείου Ἐγγὺς καὶ
Μέσης Ἀνατολῆς διὰ τὴν Κύπρον 97
Τὸ Πυρηνικὸν Πρόβλημα καὶ ἡ Ἑλλάς ..... ΘΡ. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ 98

8.—ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Τὰ Ἰδανικὰ τῆς Ἐκπαιδεύσεως ..... Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ 61
Ἀνέκδοτος Ἐπιστολὴ τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ ..... Θ. Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥ-
ΛΟΣ - ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ 107
Ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς τοῦ Ἰσραὴλ ..... GOLDA MEIR 109

9.— ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΗΝΟΥ

Αἱ Ἑλληνοτουρκικαὶ σχέσεις ..... Μ. ΠΛΟΥΜΙΔΗΣ 113
Ἡ Τρίτη Ἀτλαντικὴ Συνδιάσκεψις Νέων Πολιτικῶν ..... Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 118
Βιβλιοκρισία ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ κινήσεως Ἰδεῶν. Γράφουν: ΕΥ. ΚΩΦΟΣ, Ε.
ΡΟΥΚΟΥΝΑΣ, Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΕΤΙΕΝΝΕ BORNE 122

ΕΚΔΟΤΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΒΑΣΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΑΘΗΝΑΙ, ΟΔΟΣ ΖΑΛΟΚΩΣΤΑ 5 — ΤΗΛ. 621.870
ΑΙ «ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΧΕΣΕΙΣ» ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΡΙΜΗΝΟΝ
ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧ. 50 — ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 200

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ :

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ.— Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, Ἀκαδημαϊκός, πρώην Πρωθυπουργός. Διδάκτωρ τοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Χαϊδελβέργης. Καθηγητὴς τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1929). Κατὰ τὴν Κατοχὴν διεδραμάτισε ἡγετικὸν ρόλον εἰς τὸ κίνημα Ἐθνικῆς Ἀντιστάσεως. Συγγραφεὺς βιβλίων φιλοσοφικοῦ, κοινωνιολογικοῦ καὶ ἱστορικοῦ περιεχομένου, ὡς καὶ αἰσθητικῶν μελετῶν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΑΤΣΟΣ.— Ὑπουργὸς Προνοίας, Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (Ἴδε συμπληρωματικὰ στοιχεῖα εἰς 1ον τεῦχος «Διεθνῶν Σχέσεων»).

ΧΡ.ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΛΑΜΑΣ.— Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Ἀτλαντικὸν Συμβούλιον. Διετέλεσε Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν. Ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς μεγάλους διεθνεῖς ὀργανισμούς.

SIR RALPH MURRAY, K.C.M.G., C.B.: Βρεταννὸς Πρεσβευτὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Διετέλεσε βοηθὸς - ὑπουργὸς τοῦ FOREIGN OFFICE. Κατὰ τὸ 1934—39 εἰργάσθη εἰς τὸ B.B.C. Ὑπηρέτησε ἐπίσης κατὰ τὸ 1945—46 εἰς τὴν Συμμαχικὴν Ἐπιτροπὴν διὰ τὴν Αὐστρίαν. Τὸ 1946—47 ἦτο μέλος τῆς Εἰδικῆς Ἀρμοστείας εἰς Ν.Α. Ἀσίαν. Σύμβουλος εἰς τὴν ἐν Μαδρίτῃ Βρεταννικὴν Πρεσβείαν κατὰ τὸ 1951—54 καὶ Πρεσβευτὴς εἰς τὴν Βρεταννικὴν Πρεσβείαν τοῦ Καίρου κατὰ τὸ 1954—56.

DIRK STIKKER.— Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ ΝΑΤΟ. Διεκρίθη ὡς ἐργατικὸς ἡγέτης εἰς Ὁλλανδίαν καὶ εἰς τὸ διεθνὲς συνδικαλιστικὸν κίνημα. Πρόεδρος Λαϊκοῦ Κοινωνικοῦ Κόμματος διὰ τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Δημοκρατίαν (1949) καὶ ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν τῆς Ὁλλανδίας (1948—52).

ΙΩΝ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΖΙΡΑΣ.— Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, Πρεσβευτής. Ἀντιπροσώπευσε τὴν Ἑλλάδα εἰς μεγάλους διεθνεῖς ὀργανισμούς.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΛΥΧΝΟΣ.— Βουλευτὴς τῆς Ε.Ρ.Ε. Πρόεδρος τῆς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς, πρώην ὑπουργός. Δημοσιογράφος ἀπὸ τοῦ 1912. Εἰργάσθη ὡς συντάκτης, ἀρχισυντάκτης καὶ διευθυντὴς τῆς Ἐφημερίδος «Βῆμα».

ΕΛΕΝΗ ΒΛΑΧΟΥ - ΛΟΥΝΔΡΑ.— Δημοσιογράφος. Ἐκδότης καὶ διευθύντρια τῶν ἐφημερίδων «Καθημερινὴ» καὶ «Μεσημβρινή», τοῦ περιοδικοῦ «Εἰκόνες» καὶ τῆς βιβλιοθήκης «Γαλαξίας». Τὰ «Ἐπίκαιρά» της ὑπὸ τὸ στοιχεῖον Ε. εὑρίσκουν ζωηρὰν ἀπήχησιν μεταξὺ τῶν κοινωνικῶν καὶ πολιτικῶν κύκλων ὡς καὶ τοῦ εὐρυτέρου κοινοῦ.

ABDEL MONEIM EL NAGGAR.— Πρεσβευτὴς τῆς Η.Α.Δ. εἰς Ἀθήνας. Προερχόμενος ἐκ τῶν στελεχῶν τοῦ Στρατεύματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν διπλωματικὴν ὑπηρεσίαν τὸ 1958, ὑπηρετήσας εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνατολικῆς Εὐρώπης τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ εἰς τὰς Πρεσβείας τῆς Η.Α.Δ. εἰς Παρισίους, Βομβάην καὶ Χόνγκ Κόνγκ.

ARTHUR SCHLESINGER.— Εἰδικὸς Βοηθὸς τοῦ Προέδρου Κέννεντυ. Καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας καὶ τῆς Κοινωνιολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαρντ. Ἐτιμήθη μὲ τὸ Βραβεῖον Πούλιτζερ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΡΟΔΟΠΟΥΛΟΣ.— Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων. Εἰσῆλθεν εἰς τὴν πολιτικὴν τὸ 1932. Ὑπουργὸς ἐπὶ Κυβερνήσεων Π. Τσαλδάρη (1934—35), Κ. Τσαλδάρη (1946—47), Δ. Μαξίμου (1947), Κ. Τσαλδάρη (1947), Θ. Σοφούλη (1948—49), Ἀλ. Διομήδη (1949—50), Σ. Βενιζέλου (1950). Ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς Ε.Ρ.Ε. τυγχάνει μεταξὺ τῶν βασικῶν στελεχῶν της. Ἐκλέγεται ἀνελλιπῶς Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἀπὸ τοῦ 1953.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.— Ὑπουργὸς Δικαιοσύνης. Βουλευτὴς Κορινθίας. Διετέλεσεν ὑπουργὸς Συγκοινωνιῶν τῆς Κυβερνήσεως Ἀλεξ. Παπάγου (1954—55) ὡς καὶ Γεωργίας (1955—56), Δικαιοσύνης (1956—58), Οἰκονομικῶν (1958—61) εἰς Κυβερνήσεις Κων. Καραμανλῆ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΣ.— Βουλευτὴς Ἀθηνῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Διετέλεσεν ὑπουργὸς Δικαιοσύνης (1945—46) καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας (1949—50) εἰς Κυβερνήσεις Θ. Σοφούλη, Οἰκονομικῶν εἰς Κυβέρνησιν Σοφοκλῆ Βενιζέλου (1951), Ἐθνικῆς Ἀμύνης εἰς Κυβέρνησιν Νικολάου Πλαστήρα (1952). Μέλος τοῦ Συμβουλίου Διοικητῶν τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης Ἀνασυγκροτήσεως (1949—52).

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΕΡΤΙΛΗΣ.— Καθηγητὴς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας καὶ τῆς Δημοσιονομικῆς Νομοθεσίας. Διετέλεσε Διευθυντὴς τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

ΘΡΑΣΥΒΟΥΛΟΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ.— Στρατηγός. Μετέσχε τοῦ Α' Παγκοσμίου Πολέμου, τῆς Μικρασιατικῆς Ἐκστρατείας καὶ τοῦ πολέμου 1940—41. Τὸ 1942 διέφυγεν εἰς Μέσην Ἀνατολήν. Ἠγήθη τῆς 3ης ὀρεινῆς ταξιαρχίας κατὰ τὰς μάχας τοῦ Ἰταλικοῦ Μετώπου. Διετέλεσεν Ἀρχηγὸς Γ.Ε.ΕΘ.Α. Διωρίσθη Πρέσβυς ἐκ προσωπικοτήτων τοποθετηθεὶς εἰς Βελιγράδιον (1957—60).

ΑΜΙΛΚΑΣ ΑΛΙΒΙΖΑΤΟΣ.— Μέλος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν. Τὸ 1918 ἐξελέγη Καθηγητὴς τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἀπεχώρησε τῆς ὑπηρεσίας τὸ 1957, ἀνακηρυχθεὶς ὁμότιμος Καθηγητής. Ἐδίδαξεν εἰς τὰ Πανεπιστήμια Λονδίνου καὶ Σικάγου. Διετέλεσε Διευθυντὴς Θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας. Βασιλικὸς Ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ.

GOLDA ΜΕΙΡ.— Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τοῦ Ἰσραήλ. Διεδραμάτισε παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Μπὲν Γκούριον σημαντικὸν ρόλον εἰς τὴν ἵδρυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ νέου κράτους. Πρέσβειρα εἰς Μόσχαν εἰς τὴν προσωρινὴν Κυβέρνησιν. Ὑπουργὸς Ἐργασίας ἀναπτύξασα δυναμικὴν δρᾶσιν εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ στεγαστικοῦ προβλήματος ἑκατοντάδων χιλιάδων μεταναστῶν. Ὑπουργὸς Ἐξωτερικῶν ἀπὸ τοῦ 1956.

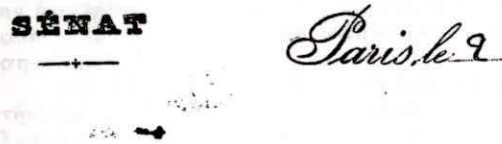
Θ. Ι. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ.— Ἱστορικὸς Συγγραφεύς, διακριθεὶς εἰς συγκέντρωσιν ἀρχείων Ἐθνικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐξέδωσε προσφάτως ἔργον μὲ θέμα τὸ «Βασιλικὸν Ἰωβηλαῖον» (1938—63).

Τὸ Χρονικὸν τοῦ Τριμήνου γράφουν ὁ Δημοσιογράφος κ. Μ. ΠΛΟΥΜΙΔΗΣ καὶ ὁ Βουλευτὴς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου κ. Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ.

Τὸ Χρονικὸν τοῦ Βιβλίου γράφουν οἱ κ.κ. Ε. ΚΩΦΟΣ, Ε. ΡΟΥΚΟΥΝΑΣ, Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Μ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ καὶ ETIENNE BORNE.

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΛΕΜΑΝΣΩ

Παρουσιάζει ὁ:
ΘΑΝΟΣ ΙΩΑΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ – ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΝΑ ἐκ τῶν μεγίστων τέκνων τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, ὑπῆρξε καὶ ὁ Γεώργιος – Εὐγένιος - Βενιαμὶν Κλεμανσώ. Αὐτὸς ὁ μέγας πολιτικὸς μὲ τὸ παγκόσμιον κῦρος, εἶχεν ἐπισκεφθῆ τὴν Χώραν μας, ὅταν πλησίαζε ἡ δύσις τοῦ 19ου αἰῶνος. Θερμὸς φιλέλλην καθὼς ἦτο, ἐπέδειξεν ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν Ἑλλάδα, συμπαρεστάθη δὲ σθεναρῶς εἰς ὅλα τὰ μεγάλα Ἐθνικά μας ζητήματα καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως εἰς τὸ Κρητικὸν καὶ τὸ Βορειοηπειρωτικόν.

Δι' ἀρκετὰ ἔτη εἶχε διατελέσει καὶ Πρόεδρος τοῦ Γαλλοελληνικοῦ Συνδέσμου (Ἕνωσις τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ), ὁ ὁποῖος εἶχε τὴν ἕδρα του εἰς τὸ Παρίσι. Ἀπὸ τὴν θέσιν αὐτήν, εἶχε καλλιεργήσει πολλὰς προσωπικὰς φιλίας μὲ ἐξέχοντας Ἕλληνας καὶ ἦτο πάντοτε ἄριστα ἐνημερωμένος εἰς τὰ ἑλληνικὰ προβλήματα.

Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ ἀγάπη του διὰ τὸν Λαόν μας καὶ τοὺς δικαίους ἀγῶνας του, διὰ τὸν τόπον μας καὶ τὴν ἱστορίαν του γενικῶς, διατηροῦν εἰς ἡμᾶς, ἀνάγλυφον τὴν σφραγῖδα τῶν ἀναμνήσεων.

Ἐλάχιστον δεῖγμα τοῦ μεγάλου ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον εἶχε διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀποτελεῖ καὶ ἡ ἀκόλουθος ἐπιστολὴ τοῦ μεγίστου τούτου πολιτικοῦ — τῆς ἐποχῆς του — Γεωργίου Κλεμανσώ, ἡ ὁποία ἔρχεται διὰ πρώτη φορὰν εἰς τὴν δημοσιότητα. Τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν τὴν εἶχε στείλει τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1905, πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς ὑπαρχούσης τότε Ἐθνικῆς Ἑταιρείας «Ὁ Ἑλληνισμός», τὸν ἀείμνηστον Ἐθναπόστολον - Καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν Ν. Καζάζη.

Ἀνεξαρτήτως τῆς ἱστορικῆς της ἀξίας, ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἀποκτᾶ σήμερον ἰδιαιτέραν ἐπικαιρότητα, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπισήμου ἐπισκέψεως τῆς Α.Ε. τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας Στρατηγοῦ Κ. Ντὲ Γκὼλ εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἔρχεται ὡς χαιρετισμὸς τῆς ἀφίξεώς του.

Τὸ κείμενόν της ἐν μεταφράσει ἔχει ὡς ἑξῆς:

Γερουσία

Παρίσιοι, τῇ 2 Ἀπριλίου 1905

Ἀγαπητέ μου φίλε,

Σᾶς γράφω ἐν βίᾳ δύο λέξεις διὰ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω διὰ τὴν καλὴν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙ ΡΑΤΑΝ

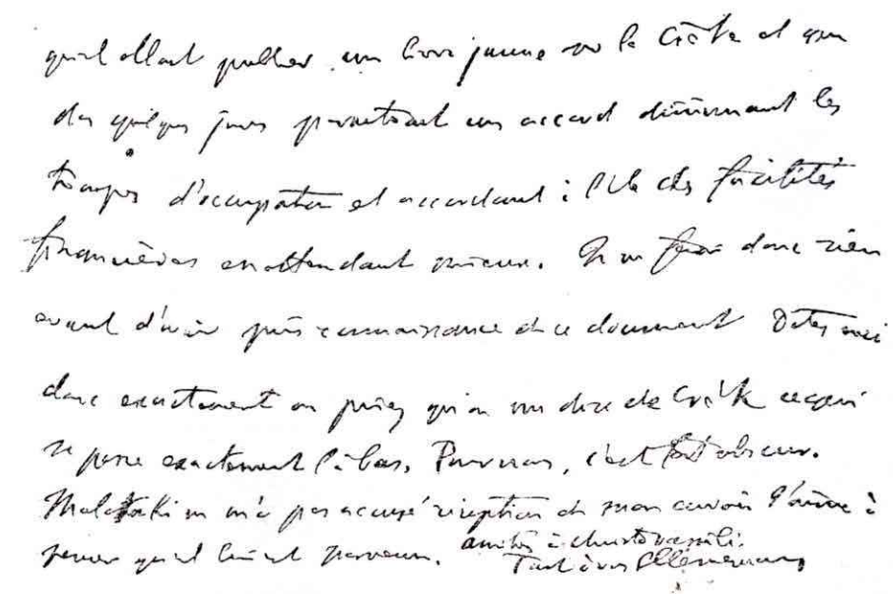
ἐπιστολήν σας τῆς 18ης λήξαντος Μαρτίου. Μετὰ λύπης ἔμαθον ὅτι εἴσασθε ἀδιάθετος καὶ ὅτι εἴχατε τὸ δυστύχημα νὰ χάσητε τὸν ἀδελφόν σας. Νὰ μὴ ἀμφιβάλλετε διὰ τὰ αἰσθήματά μου ζωηρᾶς συμπαθείας.

Ἡ Ἕνωσις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνισμοῦ συνῆλθε τὰς τελευταίας ἡμέρας διὰ νὰ ἐκλέξῃ τὸ ὁριστικὸν προεδρεῖον της. Τὸ προσωρινὸν προεδρεῖον διετηρήθη. Προσετέθη ὡς ταμίας ὁ κ. Ἐδμόνδος Τερύ, ὅστις εὑρίσκεται αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ἔδωσα ἓν συστατικὸν σημείωμα πρὸς ὑμᾶς.

Δὲν θὰ δυνηθῶ ἀτυχῶς νὰ ταξιδεύσω εἰς Ἑλλάδα κατὰ τὴν ἄνοιξιν αὐτήν. Θὰ εἶναι δι' ἐμὲ ἀδύνατον νὰ ἐγκαταλείψω τὸ Παρίσι. Μαντεύετε πόσον λυποῦμαι. Ἐσκόπευον νὰ φέρω τὸ κρητικὸν ζήτημα εἰς τὸ βῆμα τῆς Γερουσίας, ἀλλ' ὁ κ. Ντελκασὲ μὲ ἐπληροφόρησε ὅτι θὰ ἐδημοσίευε μίαν Κιτρίνην Βίβλον περὶ Κρήτης καὶ ὅτι ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ ἐδημοσιεύετο μία συμφωνία μειώνουσα τὰ στρατεύματα κατοχῆς καὶ χορηγοῦσα εἰς τὴν νῆσον οἰκονομικὰς διευκολύνσεις, ἐν ἀναμονῇ καλυτέρων μέτρων. Ὡς ἐκ τούτου, οὐδὲν θὰ πράξω πρὶν λάβω γνῶσιν αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου. Κατατοπίσατέ με συνεπῶς μὲ ἀκρίβειαν ἢ παρακαλέσατε νὰ μὲ κατατοπίσουν ἐκ Κρήτης διὰ τὰ συμβαίνοντα αὐτόθι ἐπακριβῶς. Δι' ἡμᾶς εἶναι πολὺ σκοτεινά.

Ὁ Μελετάκης δὲν μοὶ ἐγνώρισε λῆψιν τῆς ἐπιστολῆς μου. Ἐλπίζω νὰ τὴν ἔλαβε. Φιλικὰ αἰσθήματα εἰς τὸν Χριστοβασίλην.

Ὅλως ὑμέτερος,
Γ. ΚΛΕΜΑΝΣΩ

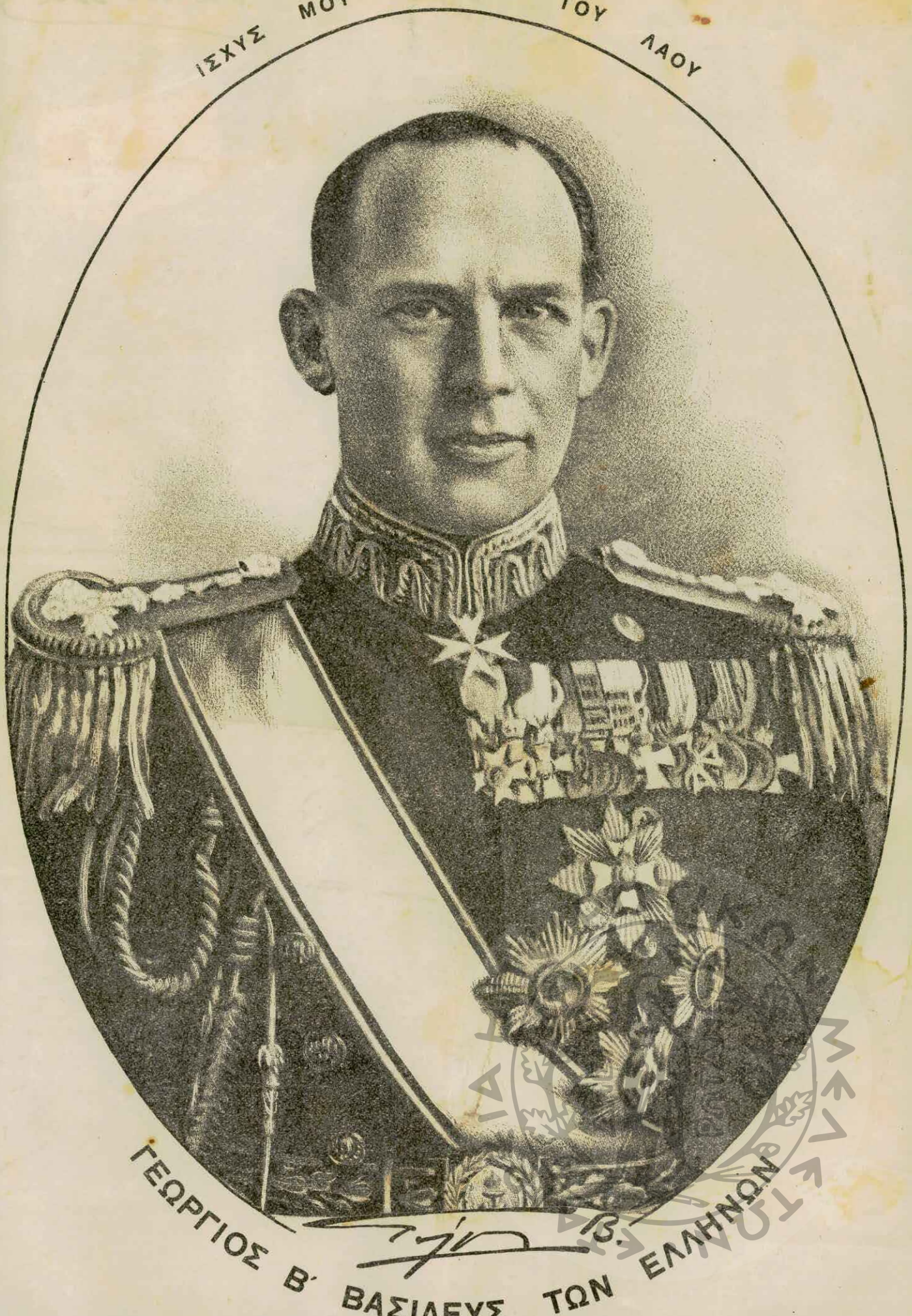

Ἀπὸ τὰς ὀλίγας αὐτὰς γραμμὰς τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς διακρίνει ὁ ἀναγνώστης, ὄχι μόνον τὰ θερμὰ φιλελληνικὰ αἰσθήματα καὶ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ μεγίστου τούτου πολιτικοῦ Γ. Κλεμανσώ, ἀλλὰ καὶ τοὺς φιλικούς του δεσμοὺς μὲ ἑλληνικὰς προσωπικότητας. (Τὴν ἐποχὴν ποὺ ἐγράφη ἡ ἐπιστολή, ὁ Γ. Κλεμανσὼ ἦτο γερουσιαστής. Ἓν ἔτος ἀργότερον ἔγινε διὰ πρώτην φορὰν πρωθυπουργός).

Τὸ πρωτότυπόν της εὑρίσκεται, ὡς καὶ πλῆθος ἄλλων ἐπιστολῶν Γάλλων φιλελλήνων οἱ ὁποῖοι συνηγόρησαν ἐπανειλημμένως ὑπὲρ τῶν δικαίων ἀγώνων τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ προσωπικόν μου Ἱστορικὸν Ἀρχεῖον.

ΘΑΝΟΣ ΙΩΑΝ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ—ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΙΣΧΥΣ ΜΟΥ Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ανδρέας Δ. Δημόπουλος
Τραπεζίτης - Έμπορος Γιαννίνων

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

LÉGATION
DE SA MAJESTÉ
le Roi des Hellènes.

BERLIN, 5/18 Μαΐου 07.
RANKE STR. 1.

Αξιότιμε Κύριε,

Ευχαριστώ θερμώς δια
την αποστολήν του ωραίου τόμου
βραβείων, παρήγαγε όμως εις εμέ
γλυκείαν ανάμνησιν παλαιόν
συνεργάτου του οποίου. Πολλά έτη
διεσταυρωμένων τόμων είχον κάμει
συναυλίαν εν τη Πατρίδι μας
χωρίς μεγάλας συγκινήσεις, τας δε-
χάλασε δε μια γυναικεία. Εσύ ναι τόμε

του δεάματος, μετά τὴς ὁποίας αὐτὸν
πείθουν, ἂν ὁ ἀναγνώστης ἐκεῖνος ἔχῃ ὄμμα
ἐργαστικὸν διὰ τὰς τέχνας τῶν λόγων,
νοήσῃ διὰ τῶν ἰδίων τὰς παθάς,
ἐχόμενα ὧν πρὸ ὀλίγου ἐθεώρουν καὶ ἐπὶ
τῶν ἰδίων βιβλίων.

Τὸ δὲ ἐν μέσῳ γοργόν
ὃν διαγινώσκομεν, τὸ συνδρίζεται.
Κάλον θερμὸν ἔστω τὸ κατὰ τὰς ἀδίκου
χαρακτῆρας, οὐ μόνον ὅτι ἐν
τραγῳδίᾳ ἐξέρχεται ἐκ τῶν κοινῶν διὰ
βαρβαρικὰ σύνταγμα ἔχει τὸν θαυμάσιον
τόνον ἐκ τῶν ὁποίων χρὴ τὸ δέρμα
ἔνδυμα, καὶ τὰ μεταφορικὰ
αὐτῶν ἀναγκαῖα, ἐν ᾧ τραγικοῖς

ορθάτσα και το γρήγορο δρόμο, δώ
η περιγυρά τού άγνωστος επαχή δυνατό
ντιαν φοβερών δεν χρώσω εις γέρους
τούς, αλλ' εν τω σπιτικό μου όλων
νυκτών, πετρωδάλα τα κόπαρμένα
ότε, αρνούμενος ένιωσα εις κτυχάνω
τον ορόβεσσον τούτον γεμάτον, αν
τις ορθές γυναίκας μήτε τζήδες τού
σπαρμανούν άρτιν γίγνεν, ποτέ
και δεν ήσαν τούτον τα παρόμοια
και τούς τζήδας όπως δυναμένους
μετά τον επιγόντων αντιμετώπιση.
Αμφιβάλλω εάν η πρώτη φυγή του
Γιαβούζ α στηρίχθη διότι τον νίκα αύτου
δαν γυναίκων, ο δε γνωρίζων τας γέρας
επιμένουν και πολλάς (και ούχι δυ-

ΕΘΝΙΚΗ ΚΙΡΙΑΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

τον και ὁ νεκρός. Διὰ τοῦτο παντοτε
ἀρκοῦν εἰς τὸ ἔδαφος ἀνδρὶς τῶν διαφθειρο-
μένων μὴ ἐκφερομένου ἀναμφιβόλως
ραδίως ἀπὸ ἀσθενῆ ἢ καὶ ὑγιῆ ἄλλον
ὑγιαίνοντα, φθειρομένου ὑπερβολικὰ πολὺ
παραμένοντος ἀσθενοῦς ἢ ὄχι
ἀπὸ ἀνθρωποκτόνους ὄντως ἢ ὄχι
ἐθνικῶν ἐμπόδων, πλὴν ἀπὸ τοὺς συνεχ-
ῶς πάσχοντας ἐχθρικὰς ἐπιδρομὰς παραδόξου
βάσεως φορητοῦ ἐπὶ τὰ πρόσω. Ἐπεὶ
ἐν ὅτι ὄχι ὅσοι πρόκλησις ἐστὶ
καὶ τεταγμένως ὅπου ἐνόμιζον ἀναγ-
καῖον, μένω δ' ἐπὶ τῷ πάσῃ
ἐπιθυμίᾳ μετὰ πάσης ἐκτιμήσεως ὑπο-
μένων.

Ὑμέτερος πιστὸς
Ἰ. Καποδίστριας

Αλέξανδρου
Χριστοβασίλη

Αλεξάνδρου

Αλεξάνδρου
Χριστοβασίλη

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙ

ΒΑΣΙΛΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

I

Δὲν ὑπῆρξε χαϊδευτικὸν ὄνομα, ποὺ ὁ ἑλληνικὸς λαὸς νὰ μὴ εἶχε δώσει στὸν βασιλέα Κωνσταντῖνον. Τὸν ἔλεγαν Μαρμαρωμένον βασιληᾶ, Γυιὸ τοῦ ἀητοῦ, Κομπάρο. Τὸν ἀπεκάλουν ἀκόμη μὲ ὑποκοριστικὸ ὄνομα, Κῶτσο, καὶ ἀνέβαινεν ὕστερα ἡ ἀγάπη τοῦ κόσμου εἰς τὰ ὕψη τῆς μεγαλοπρεποῦς λατρείας. Τότε ὁ κόσμος ἔλεγε τὸν Κωνσταντῖνον Μεγάλον βασιληᾶ ἢ Στρατηλάτη.

Ὅλοι αὐτοὶ οἱ τίτλοι ποὺ ἐπήγαζαν αὐθόρμητοι ἀπὸ τὴν λαϊκὴν διάθεσιν, δεῖχνουν ὄχι μόνον τὴν ἀγάπην τοῦ κοσμου πρὸς τὸν βασιλέα του, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἀντιθέτου τὴν ἀξίαν τοῦ βασιλέως ἐκείνου.

Ὑπῆρξεν ἄξιος τῆς λαϊκῆς ἀγάπης ὁ Κωνσταντῖνος καὶ εἰς τὰ λίγα χρόνια ποὺ ἐβασίλευσε, κατέκτησε τὰς ψυχὰς τοῦ λαοῦ, ὅπως κατεκτήθη καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν λαϊκὴν ψυχήν.

Ὅπως καὶ νὰ κριθῇ ὁ Κωνσταντῖνος, εἴτε ὡς βασιλεύς, εἴτε ὡς στρατιωτικός, εἴτε ὡς πολιτικὸς ἄνδρ, εἴτε ὡς κοινωνικὸς παράγων, εἴτε ὡς ἀρχηγὸς οἰκογενείας, ἕνα συμπέρασμα πάντοτε θὰ γίνῃ ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτι ὑπῆρξεν ἐξαιρετικὸς ἄθρωπος, καὶ μοναδικὸς Ἕλλην.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος

Ὁ χαρακτὴρ του καὶ τὸ ἔργον του τὸ φέρουν παντοῦ τὴν σφραγῖδα τοῦ ἀνδρὸς καὶ τοῦ Ἕλληνος.

Ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος δὲν ἠναφανίσθη εἰς τὴν παραμικρὰν λαϊκὴν ἢ στρατιωτικὴν ἐκδήλωσιν καὶ τὰ μάτια του νὰ μὴ δακρύσουν. Τὰ δάκρυα ποὺ ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ μεγάλα ἐκεῖνα μάτια, ἔβγαιναν περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι δήποτε ἄλλο τὴν ψυχικήν του διάθεσιν. Συνεκινεῖτο βαθύτατα ἀπὸ τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ λαοῦ, καὶ τῶν στρατιωτῶν, καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ κρατήσῃ τὰ δάκρυά του. Δάκρυα ἀνδρικά, ἀγαθά, ὑπερήφανα, ἑνὸς πατέρα ποὺ ἔχει ἑκατομμύρια παιδιῶν, καὶ εἶνε πανευτυχισμένος ἀπὸ τὴν εὐτυχίαν ἐκείνων.

***

Ὁ Κωνσταντῖνος δὲν ἔκρυβε τὰ δάκρυά του. Ἀνέβλυζαν ἀπὸ τὴν ψυχὴν εἰς τὰ μάτια καὶ ὅλοι ἔκλαιαν μαζί του.

Αἱ πλέον εὐτυχισμέναι ἴσως ἡμέραι ποὺ ἐγνώρισε κατὰ τὴν ἀπὸ τοῦ 1912 μέχρι τοῦ 1922 δεκαετίαν, ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἦσαν αἱ ἡμέραι ποὺ ἔβλεπεν ὁ βασιλεύς. Ἦσαν ἡμέραι τέτοιαι, ὅπως ὁ Ὀκτώβριος τοῦ 1912 ποὺ καταλάβαμε τὴν Θεσσαλονίκην, ὁ Μάρτιος τοῦ 1913 ποὺ εἰσήλθαμεν εἰς τὰ Ἰωάννινα, αἱ ἡμέραι κατόπιν τῶν νικῶν μας κατὰ τῶν Βουλγάρων, αἱ ἡμέραι τῆς ὑποδοχῆς του ὅταν ἐπέστρεφε νικητὴς ἀπὸ τοὺς δύο βαλκανικοὺς πολέμους εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ὁ κόσμος τὸν ἐθεοποίει.

Ποίαν ἡμέραν ὅμως ὁ Κωνσταντῖνος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν λαὸν ἢ τὸν στρατὸν καὶ τὰ μάτια του νὰ μὴ δακρύσουν;

Δὲν τὸν ἐφώναζε τὸ ἐξαλλον πλῆθος—τὸ δικαίως ἔξαλλον—Μεγαλειότατον.

Δὲν ἐστέκοντο εἰς προσοχὴν σεβασμοῦ φόβου πρὸ αὐτοῦ. Οἱ στρατιῶται τὸν ἐκύκλωναν, τὸν συνεπίεζαν, τὸν συνέθλιβον, τὸν ἐνύττιαζαν εἰς τὰ μύτια μὲ θάρρος καὶ ἀγάπην σὰν πατέρα μαζὶ καὶ ἀδελφὸ καὶ σὰν συστρατιώτη καὶ σὰν βασιλέα ποὺ ἀνήκει ὅμως εἰς τὴν ἰδίαν οἰκογένειαν, καὶ τοῦ ὡμιλοῦσαν μὲ θάρρος, ἕνα θάρρος ποὺ ἐπήγαζεν ἀπὸ μίαν ἀπέραντη ἀγάπη καὶ ἀφοσίωσι. Πῶς τὸν ἔλεγαν δέ;

Κομπάρο. Γυιὸ τοῦ ἀητοῦ.

Καὶ μεταξὺ των «Κῶτσο». Ὁ Κῶτσος μας, ὁ Κομπάρος μας, ὁ βασιληᾶς μας.

Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος ἐδάκρυζεν ἐμπρὸς εἰς τὰς συνεχεῖς ἐκδηλώσεις τῆς πλέον ἀδόλου λατρείας καὶ ἐσκούπιζε τὰ δάκρυά του μὲ τὴν ράχι πολλάκις τῆς παλάμης του. Τόση ἀφέλεια καὶ τόση παιδικὴ ἀγαθότης ὑπῆρχεν εἰς τὴν ψυχή του.

***

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὀφείλει εἰς ὅλην τὴν δυναστείαν τοῦ Γεωργίου πολλά. Ἀμέτρητοι εἶνε αἱ ὀφειλαὶ τοῦ λαοῦ πρὸς τ'ν δυναστείαν καὶ εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ καταγραφοῦν κάποτε αἱ ὀφειλαὶ αὐταὶ εἰς τὰς δέλτους τῆς ἱστορίας. Ἀλλὰ εἰς τὸν Κωνσταντῖνον ὀφείλει, ἐκτὸς τῶν νικῶν καὶ τῶν θριάμβων εἰς τοὺς ὁποίους ὡδήγησε τὸν λαὸν κατὰ τοὺς δύο βαλκανικοὺς πολέμους, ἐκτὸς τῆς φιλανθρώπου καὶ σοφῆς ἐπιμονῆς του τοῦ νὰ κρατήσῃ τὴν Ἑλλάδα οὐδετέραν καὶ μακρὰν τῆς θυέλλης τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, καὶ κάτι ἄλλο, τὸ ὄχι μικροτέρας σημασίας.

Ὁ Κωνσταντῖνος εἶχε δημιουργήσει νέας ψυχὰς ἑλληνικάς. Ἀνύψωσε κατὰ πολλοὺς βαθμοὺς τὸ ἠθικὸν γόητρον τῶν Ἑλλήνων. Ἤλλαξε τὴν ψυχοσύνθεσίν του κατὰ τὰ ὀλίγα ἔτη ποὺ ἐβασίλευσεν ἀπερίσπαστος ὁ Κωνσταντῖνος — ἀπὸ τὴν περίοδον τοῦ 1913 μέχρι τοῦ 1915 — οἱ Ἕλληνες εἶχαν ἀλλάξει ὡς διὰ μαγείας. Δὲν ἦσαν οἱ ἴδιοι οἱ πρὸ τοῦ 1912 Ἕλληνες. Καὶ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὴν συνείδησιν τ.ὸ λαοῦ, ἔπαυε νὰ εἶνε ἡ ταπεινὴ ἐκείνη ἔννοια, ποὺ ἀπεκαλεῖτο χαρακτηριστικῶς «τὸ Ρωμαΐϊκο» ἢ «ἡ Ψωροκώσταινα». Εἶχεν ἀλλάξει ἡ ψυχολογία τοῦ λαοῦ.

Ἤπιζε πλέον πολύ. Ἦτο ὑπερήφανος ὁ λαός, εἶχε γόητρον. Ἀπέβλεπεν εἰς ἀνώτατα ἰδανικά. Ὄχι δὲ μόνον διότι εἴχαμε νικήσει εἰς δύο πολέμους καὶ ἐπαξιοπρεπεύαμε τὰ σύνορά μας, εἶχε γίνει ὑπερήφανος ὁ ἑλληνικὸς λαός. Ὁ χαρακτήρ του ἤλλαζεν εἰς ὅλα καὶ ἐκαθάριζε καὶ ἐλαμπικαίρνετο ὅπως συμβαίνει καὶ μὲ τὸν χρυσὸ ποὺ μπαίνει εἰς τὴν φωτιά.

Ὁ βασιλεὺς ὑπῆρχεν ἄμεμπτος. Ἄμεμπτος ἔπρεπε νὰ εἶνε καὶ ὁ λαός.

Ὁ βασιλεὺς ὑπῆρχεν ἀγαθός. Ἀγαθὸς ἔπρεπε νὰ γίνῃ καὶ ὁ λαός.

Ὁ βασιλεὺς ὑπῆρχεν ἁπλός, καταδεκτικός, πατριωτικός, πονετικός, ἀκέραιος εἰς ὅλα, ἐργαζόμενος συνεχῶς διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐτυχίαν τοῦ λαοῦ. Τὰ ἴδια ψυχικὰ προσόντα ἔπρεπε νὰ εἶχε καὶ ὁ λαός.

***

Ἔτσι ἐγίνετο ταχύτατα μία θεμελιώδης ὀργανικὴ ἀλλαγὴ εἰς τὴν ψυχὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα τῶν Ἑλλήνων. Μία ἀνθησις νέα. Δὲν ἀνεγνώριζε τὸ ἄτομον, τὸν ἑαυτόν του. Ὅλοι ἦσαν ποθοῦμοι εἰς θυσίας, εἰς ἔργα ἡρωϊσμοῦ, εἰς κινήσεις ἐξαιρετικάς.

Ἂν δὲν ἐμεσολάβει ὁ Εὐρωπαϊκὸς πόλεμος, ἂν δὲν ἠκολούθει ἡ ἐξορία τὸ 1917 τοῦ βασιλέως, ἂν δὲν ἤρχοντο τὰ κατόπιν θλιβερὰ γεγονότα—ἡ Μικρασιατικὴ ἀλλαδὴ καταστροφὴ καὶ ἡ δευτέρα ἐκβίωσις τῆς δυναστείας — ἂν ὁ Κωνσταντῖνος ἀφῆνε εἰρηνικῶς νὰ βασιλεύσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε καὶ κατὰ τὸ ὀλιγοχρόνιον διάστημα τῆς μετὰ διακοπὴν βασιλείας του, ἄλλος θὰ ἦτο σήμερον ὁ χαρακτὴρ τῶν Ἑλλήνων.

Ἀπὸ τοῦ 1913 ποὺ ἐβασίλευσε μέχρι τοῦ 1923 ποὺ ἀπέθανεν ἀπὸ τὸν πόνον του εἰς τὰ ξένα, θὰ εἶχε δημιουργηθῇ τόση ἀλλαγὴ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ψυχήν, ὥστε νὰ λογαριάζεται σήμερον ὁ Ἕλλην εἰς τὰς πλείστας ἐκδηλώσεις ἐργασίας καὶ πολιτισμοῦ.

Αἱ σκέψεις μας αὐταὶ δὲν εἶνε ὑπερβολαί. Βασίζονται ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ἀναλόγων ἱστορικῶν φαινομένων, διότ. εἶνε βέβαιον ὅτι καὶ ἡ ἱστορία καὶ ἡ ψυχολογία τῶν λαῶν ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἐξαιρετικὰ ἄτομα πλάθονται καὶ δημιουργοῦνται.

Τὸ παράδειγμα ἑνὸς ἁπλοῦ πολίτου καὶ ὄχι βασιλέως, τοῦ Μουσολίνι, τροποποιοῦντος εἰς ἐλάχιστον χρονικὸν διάστημα, ὄχι μόνον τὰς τύχας ἑνὸς μεγάλου λαοῦ, τῆς Ἰταλίας, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχολογίαν ὁλοκλήρου τοῦ λαοῦ, δὲν εἶνε μοναδικόν. Ἡ ἱστορία ἀνέκαθεν εἶνε γεμάτη ἀπὸ ἀνάλογα παραδείγματα, κατὰ τὴν ὁποία, ἕνα ἄτομον δημιουργεῖ ὄχι μόνον κράτη καὶ ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ λαόν.

Ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἦτο ἀπὸ τὰ ἄτομα αὐτά, ἡ δὲ ἀπώλειά του ἀποτελεῖ καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀκόμη μίαν μεγίστην ἐθνικὴν συμφοράν.

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ πιστεύουν εἰς τὴν βασιλείαν, καὶ εἶνε ὁ μεγαλύτερος ἀριθμὸς τοῦ πληθυσμοῦ, πιστεύουν ταχύρρυθμως εἰς τὸν Κωνσταντῖνον. Ζῇ μέσα εἰς τὰς ψυχὰς ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, ὡς πίστις, ὡς θρησκεία, ὡς ἱερόν τι, ὁ Κωνσταντινισμός. Ὑπάρχουν ἑκατομμύρια Ἑλλήνων ποὺ εἶνε βάδεκα σχεδὸν ἔτη μετὰ τὸν θάνατόν του Κωνσταντινικοί. Ἀνήκουν εἰς τὴν μνήμην του, εἰς τὴν ἰδέαν του, εἰς τὰς ἀναμνήσεις του. Τὸν θεωροῦν ζωντανὸν διότι δὲν ἀπεθνήσκουν οἱ καλοὶ βασιλεῖς, ἔστω καὶ ἂν ἐξῆλθε τὸ σῶμα του.

Ἡ θρησκευτικὴ ὅμως αὐτὴ προσήλωσις πρὸς ἐκεῖνον, δείχνει ποῖος ὑπῆρξε. Δὲν εἶνε προσήλωσις ἐπιβαλλομένη ἀπὸ τρίτους. Εἶνε ἐσωτερικὴ αὐθόρμητος ἔνωσις ποὺ ἀναπάγουσα εἰς τὰ βάθη ἑνὸς λαοῦ, ὁ ὁποῖος διηρθώθη καὶ ἠρθώθη ποῖοι ὑπῆρξαν οἱ βασιλεῖς του.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

Κ. Φ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

1870

9/6/2-40

Αναπόφευκτη 1287 6 ββ 22

Δημοσθένους

Γιαν

Ευχαριστεί Γιαννάκη

Δημοσθένης

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΟΝ
ΡΟΤΑΝΟ
ΑΝΕΙ

8/

ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

'Αρ. 'Αφίξ. 2934

Τποδ. ἐντ. Στ.

Παρεδόθη εἰς τὸν διανομέα τῇ / ὥρᾳ λ

Μετεβιβάσθη εἰς

τῇ ὥρᾳ λ

'Ο Μεταβιβάσας

'Εκ

τῇ

'Ο Παρα

'Εκ Δραμόρων ἀριθ. 1828 λέξεις 7 τῇ 11/6 ὥρᾳ 12 λ. 19

Ευχαριστώ εμπορίδη

Κωνσταντίνος

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

W. & S. Ltd.

ΙΟΝ

Ἐλήφθη ἐκ ...

τῇ ... ὥρᾳ ... λ. ...

Ὁ Παραλαβὼν

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Ἀρ. Ἀφιξ. 1071

Παρεδόθη εἰς τὸν διανομέα τῇ 1 ὥρᾳ 9 λ. 30

Πρὸς Ἀγιβανὸν Γρηγοριάδην Γιάννην

Ὑποδ. ἐντ. Στ.

Μετεμ.

τῇ ... ὥρᾳ ... λ. ...

Ὁ Μεταβιβάσας

Ἐκ Ταταΐου ἀριθ. 116 λέξεις 6 τῇ 1/10 ὥρᾳ 16 λ. 19

Εὐχαριστῶ ὑμᾶς δι-

Σοφία

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

'Αρ. 'Αφίξ. 1650

'Υποδ. ἐντ. Στ.

Παρεδόθη εἰς τὸν διανομέα τῇ ... ὥρᾳ ... λ.

Μετεβιβάσθη εἰς ...

'Ελήφθη ἐξ ...

τῇ ... ὥρᾳ ... λ.

τῇ ... ὥρᾳ ... λ.

'Ο Παραλαβὼν

'Ο Μεταβιβάσας

'Εκ ... ἀριθ. ... λέξεις ... τῇ ... ὥρᾳ ... λ. 19

ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΩΝ

W. & S. Ltd.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ

Χρησιμοποιείτε τὸν τηλέγραφον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών σας, ἐξοικονομεῖτε χρόνον καὶ χρῆμα. Τηλεγραφήματα εὐχητήρια καὶ τηλεγραφήματα ἀποστελλόμενα κατὰ τὰς Κυριακὰς ἢ κατὰ τὴν νύκτα (ἀπὸ 10 μ. μ. μέχρι πρωΐας) ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν τελῶν.

Καταθέτοντες τὴν σαφῆ ἢ τὴν συνθηματικήν σας διεύθυνσιν, προλαμβάνετε νὰ καθίστανται ἀνεπίδοτα τὰ τηλεγραφήματά σας.

Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως, ἢ ἀπωλείας, ἢ καθυστερήσεως τοῦ τηλεγραφήματος τὸ Κράτος δὲν ἀναλαμβάνει ἄλλην εὐθύνην πλὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων τελῶν.

Εἰς τὰ τηλεγραφήματα μὲ χαρακτῆρας τυπωμένους, ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὁ σημειούμενος μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆ. καταγωγῆς δεικνύει τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ τηλεγραφήματος, ὁ δεύτερος τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων καὶ οἱ ἑπόμενοι, κατὰ σειράν, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως τοῦ τηλεγραφήματος.

Γράφετε τὰ τηλεγραφήματά σας εὐαναγνώστως.

Τηλεγραφη
ἐκ Λιβ
τῇ 4/1 ὥρα 13'
Ὁ παραλαβών

Μετεμπράσθη
εἰς
τῇ ὥρα
Ὁ μεταβιβάσας

ΕΚ	ΑΡΙΘΜΟΣ	ΛΕΞΕΙΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΩΡΑ	ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
Λιβυκ	35	10	4/1	10-	

Εὐχαριστῶ Ἀγαπαρδίως

Γεώργιος

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ Ἀριθ.

Ἐὰν τὸ τηλεγράφημά σας φέρει ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἔνδειξιν «Α Π....» ἢ «R. P....», σημαίνει ὅτι εἶναι μὲ ἀπάντησιν πληρωμένην. Ἀναζητήσατε τὸ σχετικὸν Βοη, ἤτοι ἀπόδειξιν, ἔναντι τῆς ὁποίας θὰ ἀπαντήσητε, χωρὶς νὰ καταβάλητε τέλη.

Παρεδόθη εἰς τὸν διανομέα

τὴ ... ὥρᾳ ...

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΤΑ

ΟΔΗΓΙΑΙ

Χρησιμοποιεῖτε τὸν τηλέγραφον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών σας· ἐξοικονομεῖτε χρόνον καὶ χρῆμα Τηλεγραφήματα εὐχητήρια καὶ τηλεγραφήματα ἀποστελλόμενα κατὰ τὰς Κυριακὰς ἢ κατὰ τὴν νύκτα (ἀπὸ 10 μ. μ. μέχρι πρωΐας) ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν τελῶν.

Καταθέτοντες τὴν σαφῆ ἢ τὴν συνθηματικήν σας διεύθυνσιν, προλαμβάνετε νὰ καθίστανται ἀνεπίδοτα τὰ τηλεγραφήματά σας.

Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως, ἢ ἀπωλείας, ἢ καθυστερήσεως τοῦ τηλεγραφήματος τὸ Κράτος δὲν ἀναλαμβάνει ἄλλην εὐθύνην πλὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων τελῶν.

Εἰς τὰ τηλεγραφήματα μὲ χαρακτῆρας τυπωμένους, ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὁ σημειούμενος μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς δεικνύει τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ τηλεγραφήματος, ὁ δεύτερος τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων καὶ οἱ ἑπόμενοι, κατὰ σειράν, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως τοῦ τηλεγραφήματος.

Γράφετε τὰ τηλεγραφήματά σας εὐαναγνώστως.

Ἐλήφθη

ἐκ .....

.....

τῇ 29/1/16 ὥρᾳ 16

Ὁ παραλαβών

Μετεβιβάσθη

εἰς .....

.....

τῇ ..... ὥρᾳ .....

Ὁ μεταβιβάσας

	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	Ω Ρ Α	ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
149 ΑΘΗΝΩΝ 740 LO 29 LO			

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ ΕΓΚΑΡΔΙΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β =

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Ἀποφορτίζεται ἐκ τοῦ βιβλίου

ΧΡ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΝ ΙΩΑΝΝΙΝΑ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ Ἀριθ.

9/1 5/62 15

Ἐὰν τὸ τηλεγράφημά σας φέρει ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἔνδειξιν «Α Π....» ἢ «R. P...», σημαίνει ὅτι εἶναι μὲ ἀπάντησιν πληρωμένην. Ἀναζητήσατε τὸ σχετικὸν Βοη, ἤτοι ἀπόδειξιν, ἔναντι τῆς ὁποίας θὰ ἀπαντήσητε, χωρὶς νὰ καταβάλητε τέλη.

Παραδόθη εἰς τὸν διανομέα
τὴ / ὥρ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΝΟΤΑΡΑΣ

ΟΔΗΓΙΑΙ

Χρησιμοποιεῖτε τὸν τηλέγραφον διὰ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ὑποθέσεών σας· ἐξοικονομεῖτε χρόνον καὶ χρῆμα. Τηλεγραφήματα εὐχητήρια καὶ τηλεγραφήματα ἀποστελλόμενα κατὰ τὰς Κυριακὰς ἢ κατὰ τὴν νύκτα (ἀπὸ 10 μ. μ. μέχρι πρωΐας) ὑπόκεινται εἰς τὸ ἥμισυ τῶν τελῶν.

Καταθέτοντες τὴν σαφῆ ἢ τὴν συνηθισμένην σας διεύθυνσιν, προλαμβάνετε νὰ καθίστανται ἀνεπίδοτα τὰ τηλεγραφήματά σας.

Ἐν περιπτώσει ἀλλοιώσεως, ἢ ἀπωλείας, ἢ καθυστερήσεως τοῦ τηλεγραφήματος τὸ Κράτος δὲν ἀναλαμβάνει ἄλλην εὐθύνην πλὴν τῆς ἐπιστροφῆς τῶν καταβληθέντων τελῶν.

Εἰς τὰ τηλεγραφήματα μὲ χαρακτῆρας τυπωμένους, ὁ πρῶτος ἀριθμὸς ὁ σημειούμενος μετὰ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου τῆς καταγωγῆς δεικνύει τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τοῦ τηλεγραφήματος, ὁ δεύτερος τὸν ἀριθμὸν τῶν λέξεων καὶ οἱ ἑπόμενοι, κατὰ σειράν, τὴν χρονολογίαν καὶ τὴν ὥραν τῆς καταθέσεως τοῦ τηλεγραφήματος.

Γράφετε τὰ τηλεγραφήματά σας εὐαναγνώστως.

Ἐλήφθη

ἐκ 6

τῇ 5/ ὥρα 17 20

Ὁ παραλαβών

Μεταβιβάσθη

εἰς .....

τῇ ..... ὥρα .....

Ὁ μεταβιβάσας

ΕΚ	ΑΡΙΘΜΟΣ	ΛΕΞΕΙΣ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ	ΩΡΑ	ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
London	109	9	5/11	1125	

2/8

Efharisto engardias agapitou

georgios

ΤΗΛΕΓΡΑΜΜΑ Αριθ. 26

Ἐὰν τὸ τηλεγράφημά σας φέρει ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιγραφῆς τὴν ἔνδειξιν «Α Π....» ἢ «R P....», σημαίνει ὅτι εἶναι μὲ ἀπάντησιν πληρωμένην. Ἀναζητήσατε τὸ σχετικὸν Βοη, ἤτοι ἀπόδειξιν, ἔναντι τῆς ὁποίας θὰ ἀπαντήσητε, χωρὶς νὰ καταβάλητε τέλη.

Παραδόθη εἰς τὸν διανομέα

τῇ ... ὥρᾳ ... μ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΑΠΕΙΡΑΤΟΣ

Ε.΄ ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ

Ἰωάννινα, 26 Ἀπριλίου 1922.

Εὐγενεστάτη Δεσποινίς

Ἡ Α.Β. Ὑψηλότης ἡ Πριγκήπισσα θά εὐαρεστηθῆ νά δεχθῆ ὑμᾶς, αὔριον τήν 6.40΄ ὥραν μ.μ.

Μετά τιμῆς

Ἐδ. Δούσμανης

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ · ΑΡΧΕΙΟ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ε.΄ ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ

Ε.΄ ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

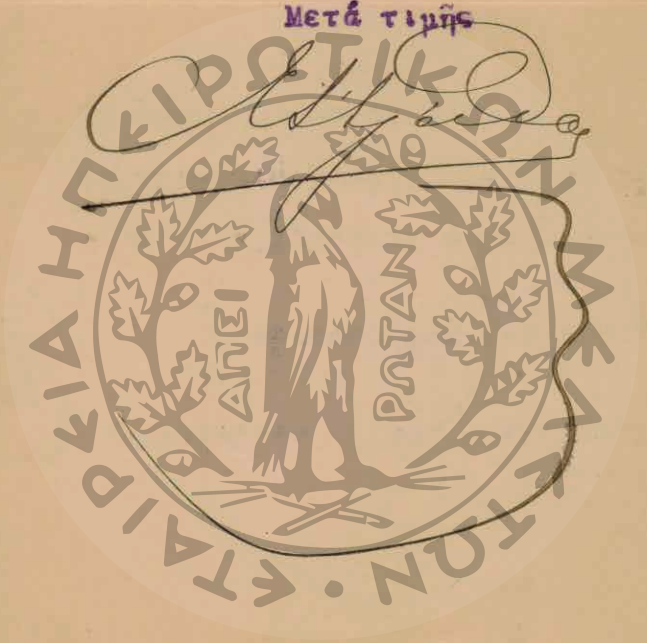
Ο ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ

΄Ιωάννινα τῇ 26 ΄Απριλίου 1922

Εὐγενεστάτη κυρία,

Η Α.Δ. Ὑψηλότης ἡ Πριγκήπισσα,
θά εὐαρεστηθῇ νά δεχθῇ ὑμᾶς αὔριον τήν 6.40΄ ὥραν μ.μ.

Μετά τιμῆς

Ε.΄ ΣΩΜΑ ΣΤΡΑΤΟΥ

Ο ΥΠΑΣΠΙΣΤΗΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΜΕΓΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ
ΑΥΛΑΡΧΕΙΟΝ

Αγία Δέσποινα Κυρία.

Κατ' ἐντολὴν Βασιλικὴν ἔχω τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσω ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς δὲν θὰ δεχθῇ ὑμᾶς εἰμὴ αὔριον Κυριακὴν 27 μηνὸς, ὥρα 12.30.

Μετὰ ἀκραίας τιμῆς

Μ. Παπαδάκης

ΣΟΦΙΑ Λ. ΣΟΥΤΖΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ

ΤΗΣ Α. Μ. ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

ΜΕΓΑ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ

ΑΥΛΑΡΧΕΙΟΝ

Κυρίαν

Ἀγλαΐαν Δ. Χρυσοβαλάντη

32 οδ. Κοσμοπολίτου

Οἰκίαν Δ. Μυλοπόταμη.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΑΙ ΑΥΤΩΝ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΕΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΑΙ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ
ΚΑΙ ΑΙ ΑΥΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΑΙ ΥΨΗΛΟΤΗΤΕΣ Η ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΕΛΕΝΗ
ΤΗΣ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ, Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΑΙ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑΙ
ΕΙΡΗΝΗ ΚΑΙ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ

ΒΑΘΥΤΑΤΑ ΣΥΓΚΕΚΙΝΗΜΕΝΟΙ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΣΙΝ ΕΓΚΑΡΔΙΩΣ

Εύχαριστήρια
Βασιλικών Συγχαρητηρίων

FIRENZE FERROVIA 23-2e 3 · II 37 · X

Κύριον Χ. Τριανταφύλλου,
Roul. συντακτή Εφ. "Ελευθερία"
Σωφρονα.

Janvina
Grecia

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗ

Έτος Θ. 815 Ἰδιοκτήτης—Διευθυντὴς Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ Πέμπτη 18 Φεβρουαρ 1932

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΗΜΑΡΧΟΝ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπέστειλεν εἰς τὸν Δήμαρχον τῆς Φλωρεντίας καὶ γερουσιαστὴν Ντέλλα Γκεραντέσκα τὴν ἀκόλουθον εὐχαριστήριον ἐπιστολήν, διὰ τὴν συμμετοχὴν τῆς Φλωρεντινῆς Κοινωνίας εἰς τὸν ἀποδοθείσας εἰς τὴν ἀειμνήστου μητέρα του Βασίλισσαν Σοφίαν τιμὰς ἐπὶ τῷ θανάτῳ της.

»Κύριε Δήμαρχε.

»Ἡ εἰλικρινὴς συμμετοχὴ τῶν κατοίκων τῆς πόλεως τῆς Φλωρεντίας εἰς τὸ πένθος μας, διὰ τῆς ἐπιδείξεως βαθέος καὶ συγκεκινημένου σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμην τῆς Σεβαστῆς Μητρός μας, μᾶς συνεκίνησε βαθύτατα. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐκφράσωμεν ἄλλως τὴν ζωηρὰν εὐγνωμοσύνην μας, ἀπευθύνομαι εἰς ὑμᾶς, κύριε Δήμαρχε, καὶ Σᾶς παρακαλῶ, ἐξ ὀνόματος ἐμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας μου, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ γίνητε, παρὰ τοῖς συμπολίταις ὑμῶν, ὁ διερμηνεὺς τῶν βαθυτάτων αἰσθημάτων τῆς εὐγνωμοσύνης μας.

»Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ, σπεύδω νὰ σᾶς ἐκφράσω καὶ ὅλας τὰς εἰλικρινεῖς μας εὐχαριστίας διὰ τὴν ἄκραν ὑποχρεώτητα ὑμῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν προσωπικὴν συμμετοχήν σας εἰς τὸ πένθος μας.»

«ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'»

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β' ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝ»

Κύριον Χ. Χρηστοβασίλην
Ἰδιοκτήτην Διευθυντὴν τῆς Ἐφημερίδος «Ἐλευθερίας»
Ἰωάννινα
Grecia

Αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες, ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα καὶ αἱ Αὐτῶν Βασιλικαὶ Ὑψηλότητες ἡ Πριγκήπισσα Ἑλένη τῆς Ρουμανίας, ὁ Πρίγκηψ Παῦλος καὶ αἱ Πριγκήπισσαι Εἰρήνη καὶ Αἰκατερίνη

Βαθύτατα συγκεκινημένοι

(ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'.) *Εὐχαριστοῦσιν ἐγκαρδίως*

Η ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Ἐξ ἐπιστολῆς ἀγαπητοῦ φίλου τὰ ἑξῆς ἐσπουδαίας ἐκ τοῦ Ἀνατολικοῦ Βελγικοῦ Κόγγου καὶ ὡρισμένως ἀπὸ τὴν πόλιν *Uvira* καὶ μεταβάντος εἰς τὸ τὸ Δυτικὸν Γαλλικὸν Κόγγον, εἰς τὴν πρωτεύουσαν, αὐτοῦ *Brazzaville*, ἀποσπῶμεν τὰ ἑπόμενα:

«Τὸ ταξίδιον ἐπῆρχε θαυμάσιον, ἂν καὶ διήρκεσεν εἴκοσι καὶ μίαν ὁλοκλήρους ἡμέρας. Ἄλλοτε μὲν σιδηροδρομικὸς καὶ ἄλλοτε δὲ διὰ ποταμοπλοίων. Ἡ φύσις εἰς τὸ Δυτικὸν Κόγγο εἶναι ἐντελῶς ἄλλοία ἀπὸ τὴν φύσιν τῆς Κατάγκας (Ἀνατολικὸ Κόγγο). Πυκνότερα καὶ φοβερώτερα δάση εἶναι ἀδύνατον νὰ φαντασθῇ τις. Τὸ νὰ διασχίσῃ ἄνθρωπος τὰ ἑκατοντάδας τετραγωνικὰ χιλιόμετρα αὐτὰ εἶναι μοιραῖον ἐκ τῶν ἀδυνάτων καὶ ὁ νοῦς μου ἐφέρετο πρὸς τὸν ἀναπαύοντα τὸν περιηγητὴν καὶ ἐξερευνητὴν Stanley μετὰ θαυμασμοῦ, ἀφ' οὗ κατώρθωσε καὶ τὰ διῆλθεν. Αἱ κλήματίδες, οἱ φοίνικες, οἱ ἀπειροπληθεῖς, τὰ πολυποίκιλα δένδρα, αἱ ἄπειραι βανάναι, εἶναι τόσον σφιχτὰ ἁγκαλιασμένα, ὥστε ἀποτελοῦν σχεδὸν ἕνα σῶμα. Αἱ ἀχτῖδες τοῦ ἡλίου οὐδέποτε ἔκαυσαν τὸ ἔδαφος καὶ οὐδέποτε κατώρθωσαν νὰ διασπάσουν τὰ πυκνὰ φυλλώματα τῶν δένδρων, τῶν ὁποίων τὰς κορυφὰς βλέπει τις ὡσεὶ ἀσβαιτόσας τρόπον τινὰ ἀπὸ τὸ φοβερὸ δγκάλιασμα τῶν ἀναρριχητικῶν νὰ ἀποσπῶνται καὶ νὰ φθάνουν ψηλά, ψηλά, ὅσο ἠμπορέσουν περισσότερον. Ἐδῶ καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴ τοῦ ἀπεράντου ποταμοῦ Κογγό, τοῦ ὁποίου τὸ πλάτος εἰς μερικὰ σημεῖα ἀρχίζει ἀπὸ 16 χιλιόμετρα καὶ φθάνει τὰ 35 χιλιόμετρα καὶ τοῦ ὁποίου τὰ νερὰ εἶναι θολὰ καὶ βρωμερά, ἀβλαβέστατοι ἔκδυσι κάθονται ἐπὶ τῶν ὀχθῶν του ἀπειράριθμα χωριὰ Μαύρων μὲ θαυμασίας τετραγωνικὰς καλύβας, ἀλλὰ αἱ γυναῖκες εἶναι ἐντελῶς γυμναί, χωρὶς οὐδὲ τὸ φύλλον συκῆς ἀκόμη.

Μοῦ ἐφάνη παράδοξον δέ, διότι οἱ Βέλγοι εἰς τὰ μέρη αὐτὰ ἔχουν ἀγοραστὴ πρὸ 35 ἐτῶν καὶ ὅμως αἱ γυναῖκες ἂν καὶ εὑρίσκωνται εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Κογγό, τὸν ὁποῖον διασχίζουν πολλά, πάρα πολλὰ ποταμόπλοια καθ' ἑκάστην, εὑρίσκονται ἀκόμη θεόγυμναι. Φαντάζομαι δὲ τί θὰ γίγνεται εἰς τὸ ἐσωτερικόν, τὸ ὁποῖον ἀκόμη δὲν ἐπεσκέφθην.

Ἀλλ' ὁποία ἀφθονία φοινικελαίου καὶ ψαριῶν! Ἂν δὲ λογαριάσῃς τὰς βανάνες, εἶναι ἀδύνατο νὰ σᾶς περιγράψω τὴν ἀπειροπληθίαν αὐτῶν. Εἰς βαθεῖδιον ὁλοκλήρων ἡμερῶν δὲν βλέπει τις δεξιόθεν καὶ ἀριστερόθεν τοῦ ποταμοῦ εἰμὴ ἀπέραντα δάση βιναιῶν μὲ τὰ πλατιὰ ἀριστοκρατικὰ φύλλα, τὰ ὁποῖα στολίζουν τὸ ἀτελείωτο αὐτὸ διάστημα. Ἐν τούτοις δὲν ὑπάρχει σπάνις καὶ εἰδῶν ἐκ τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου, περὶ τοῦ ὁποίου θὰ σᾶς γράψω ἐν ἐκτάσει ἀργότερον, περιοριζόμενος νῦν νὰ σᾶς ἀναφέρω τὰ γίδια καὶ τὰς κατσίκας, ὧν ἀφθονεῖ. Ἐν γένει ὁ πλοῦτος τοῦ Δυτικοῦ Κογγὸ εἶναι ἀνυπολόγιστος. Ὅ,τι καὶ ἂν γράψω εἶναι μηδενικόν. Ἡ Κατάγκα εἶναι ὅπως ἡ Σαχάρα ἐμπρὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον. Γ. Ζ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣΑΣΑ κατὰ τοῦ κ. Δημ. Νότη Μαΐτσαση ἀηδὴς Τριανδρία Λαύλη—Μπέμπη—Βηλαρᾶ, ναυαγοβουλὴ θέντες ἐκ τῆς Λίσχης τῶν Φιλοδούλων, ἔμασαν τὰς οὐρὲς των κάτω ἀπὸ τὰ σκέλη, καὶ μουλώξαν... Ὁ δὲ Στίμος ἐγκατέλειψε τὰ ὑγιειά του νὰ γείνῃ βαντζελάρχης τοῦ Νόμου Ἰωαννίνων, καὶ ἱκετεύει μίαν μόνον θέσιν ἐν τῷ Συνδυασμῷ τοῦ κ. Μπόταση.

ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ Δηνηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, θὰ κατατεθῇ νομοσχέδιον εἰς τὴν Βουλὴν περὶ ἀφαιρέσεως τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ δικηγοροῦν οἱ κομμουνιζίζοντες δικηγόροι..." Ἅγιος ὁ Θεός!

ΠΑΡΕΤΑΘΗ μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἡ προθεσμία τῆς ἐγγραφῆς εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Σπεύσατε οἱ μὴ ἐγγεγραμμένοι νὰ ἐγγραφῆτε! Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες ὠνόμαζον ἀεὶ μόνους τοὺς μὴ ψηφίζοντας! Θέλατε, λοιπόν, νὰ εἶσθε ἄτιμοι; Σπεύσατε νὰ ἐγγραφῆτε, ὅσοι δὲν εἶσθε ἐγγεγραμμένοι!

Ο ἐν Παρισίοις ἐφησυχάζων Ἰωαννίτης σοφὸς καθηγητὴς κ. Νικόλαος Δόσιος, συνταξιοῦχος τοῦ ἐν Ἰασίῳ τῆς Ρουμανίας Πανεπιστημίου, ἐφ' ἧς διάλεξιν π Νεοελληνικῆς; μουνικῆς, τὴν σαν μετ' ἀνδι Ρουμᾶνοι καὶ Ι θρωποι τῶν Γ

ΕΝΑΣ Ἀμερι κ. ὁ Π. Γ. Οὐ σιννὰ ἁλιεύσῃ κα μεγάλους ἄ κηπα τῆς Οὐ Στάλιν, Πᾶσαν Γκάνδην, Δίντ Σιαρλὰ καὶ Μ χῶς διὰ τὸ ἂν Φιλελευθέρων τῶν μεγάλων α μέρας δὲν συγ σημερινὸς Ηδ κοῦ Σκάφους λος! Κατώτερα κι ἀπὸ τὸν Σι

Φθονεῖτε τὴν Ἅλωσιν, μὴ ἀν παισίαν δόξαν τ δος, ἥτις χάρις κατάστη ἀγνώρι

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ Γ. Μόδης τάβαλε τοῦ Ἐμπορικοῦ Σ ἀπὸ τὸ παλαμπάκι, λης τοῦ κατέβασα τῷ τῆς αὐτῆς προ παλαμπόκι, τὸ κ. Βέλλη. Ἐται Δικά παγαπάγω. κατηγορήσωμεν τὲ τὴν διὰ τε τὰ πο κά του αἰσθήματα τι καὶ αὐτὸς ὁ Ἀλ φορὴν μεροληψία δ

Διὰ τῆς διαγωγ κὰς Διοικητὴς τοῦ θέλει νὰ μᾶς πείσ πάρχει διαφορὰ με λῆ-πασία καὶ τῆς

Τὸ πιστεύομε!

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩ κώτατοι οἱ Ἀβελ πεῖοι ἀπὸ μηνὸς ἡ Ντραμπάντοβας μακρυσμένα μέρ λαμπροῦ ἀκοκινήμ ρελλῶν, πρὸς Λραχ λαν, ἀντὶ τῶν δρα μουσῶν βαρελλῶν λητῶν. Τοὺς συγχ

Ο ἐν Ἀθήναις ἀγ ευθυντὴς τοῦ «Ἠ ματος» κ. Ἀρισ λοῦ συχνὰ ὀνειρεύε Ἰφὸ τινος καιροῦ προσχωρήσαντος εἰ κατοχυρωθέντα εἰς ομῶν τῶν Ἰωαννί ἤκησαν ἡ ἀποσκε ὠφαιρεύθη πρὸ ὀλ Πειραιεῖ καὶ Ἀθ κηγορῶν συναπαρ τός μας κ. Δημ. κοβισιενὸς) συναδ

ΛΕΒΙΔΗΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

163, CALEA VICTORIEI,
BUCAREST.

τῇ 16ῃ Ἀπριλίου 1932.

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἔχαρεν πολλὰ διὰ τῆς εὐγενοῦς ἀποδοχῆς ἐξ μέρους τῶν ὑμετέρων ὑμῶν ἀμερικανικῶν δικαιωμάτων διὰ τὸν ἀνῆκοντα εἰς Ἀμερικανὸν Βασιλέα Μιλρόϋ, μὲ παράκλησιν ὅπως εἰσπράξητε ὑμεῖς εἰς ὑμετέραν ὑμῶν εὐχαρίστησιν τὸ ἐν λόγῳ ποσὸν ὑπὲρ αὐτοῦ.

Μετὰ τιμῆς

Δημ. Κ. Μερούσης.

Ὑπ. Γραμ.

Τῷ Κυρίῳ
Χ. Χριστοβασίλῃ.
Εἰς Ἰωάννινα.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

RIA
AT
0 LEI
URI

BUCUREȘTI
17 IV 32. 11
GARA DE NORD

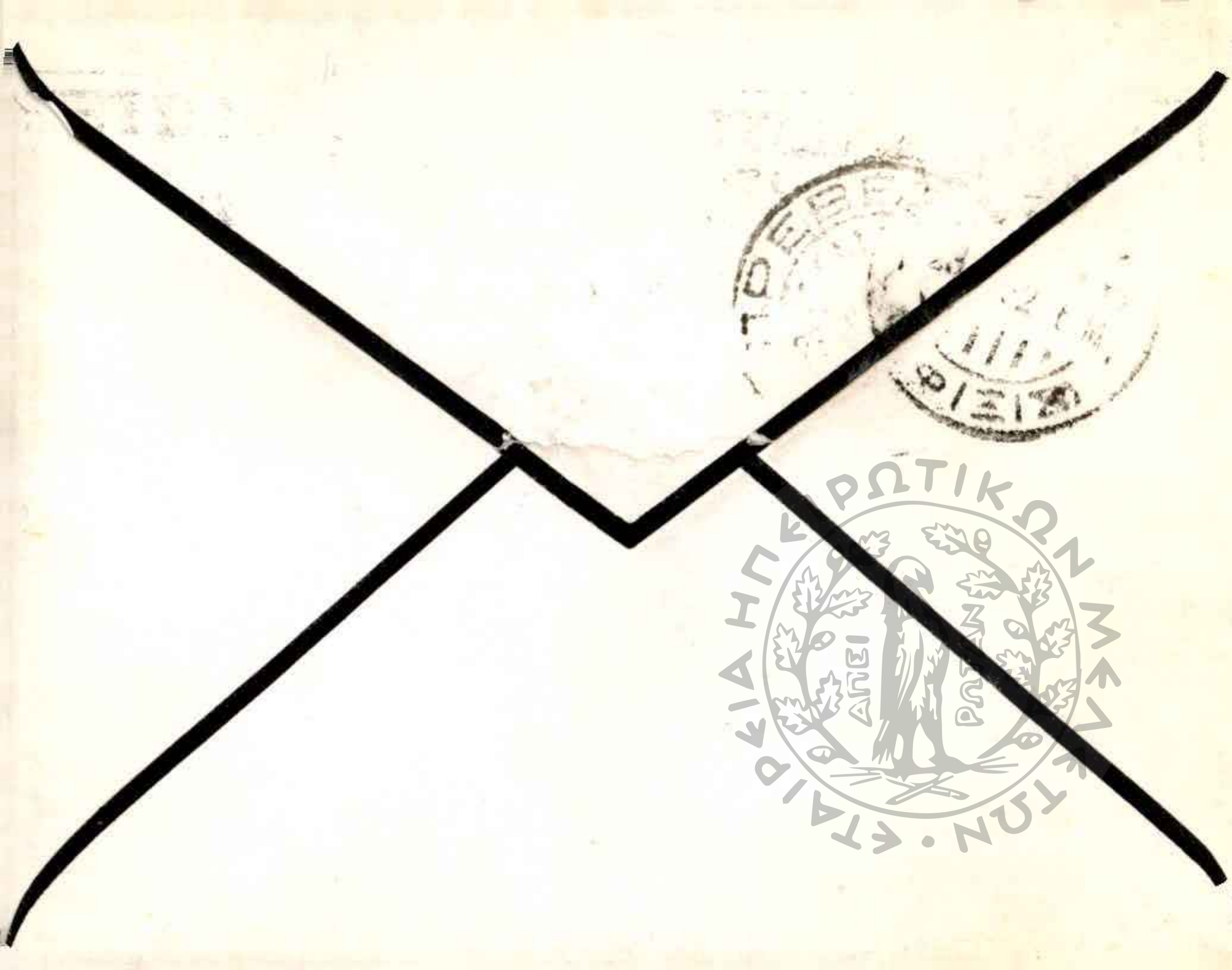
LOTERIA
DE STAT
240.000.000 LEI
CÂȘTIGURI

BUCUREȘTI
17 IV 32. 11
GARA DE NORD

Τῷ κυρίῳ
Χ. Χριστοβασίλη.
Ὑποδιευθυντῇ τῆς Ἐμπ. Ἐμπορικῆς "
Ἰωαννινα -
Ἤπειρος.

Ἰωαννινα.

Α.Ε.Τ.Η.

Ἐν Ἰωαννίνοις 22 Φεβρουαρίου 1936

Ἀριθ. Πρωτ. .....

Πρόεδρος
τοῦ Προεδρείου τῶν Ἑλληνικῶν Δημοσιογραφείων
Κ. Χρηστοβασίλη, ἐκ Πυρεζοντίου ἐν τῷ Νομῷ Ἰωαννίνων
Κατέλαβε τὸ ὑπὸ κρίσιν τῆς Α.Μ. τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Β'
τοῦδε τοφύτερα ἐν τῇ Ἰωαννιτικῇ Ἐλχῇ.

Μεγαλειότατε!

Ἔχων τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐλογίαν νὰ προϊσταμαι τῆς ὀλιγομελοῦς τῶν Ἑλληνικῶν Δημοσιογραφείων, καλοῦ τῆς ἱερᾶς ταύτης ἡμέρας τῆς εὐαγγελισθείσης ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς ὁ ἀρχάγγελος Νικηφόρος τοῦ Μωρέως καὶ δεσποτικὸς Ἐλευθερωτὴς Παλιὸ Σου ἐπώνυμος Κωνσταντῖνος ὁ Παλαιολόγος εἰσῆλθον εἰς τὴν ἐρημωμένην πόλιν τῶν Ἰωαννίνων, ἐβαλλόμεθα ὑπὸ ἀνωτέρας νὰ ὑποβάλωμεν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα τὴν ἀρδὸν χαρὰν τῶν ἀπογόνων μου Ἰωαννιτῶν μου, ὅτι ἡ ἀπόγονός Σου Ἄλις ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τῶν μεγάλων Διδασκάλων καὶ τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν του, Ἑλλήνων, καὶ γενεθλίου τοῦ πρωτοπόρου τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας Ἀθανασίου Τσάκαλωφ, τὴν ὁποίαν πόλιν εἶχες ἤδη τὸ πρῶτον νεώτατος τότε, πρὸ 23 ἐτῶν, ἐπόθει ἀπὸ καρδίας νὰ ἐπισκεφθῇ ἐκ τῶν σωτήρων δούλειας.

Ἡ χαρὰ τῶν Ἰωαννιτῶν μου τόσον, Μεγαλειότατε, ὅσον καὶ ὅλου τοῦ Ἔθνους εἶναι τοσοῦτον μεγάλη, διότι μᾶλλον ἐπιθυμεῖ βλέπει ἀποφασίσαντα ἐκ τῆς ψυχῆς Σου Παλιὸ Σου καὶ τοῦ Πατρὸς Σου, ἐκ τῶν προγόνων ἐκ τῆς μητρὸς Σου καὶ τοῦ Πατρὸς Σου, ἐκ τῶν Βασιλέων Δανιμαρκίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἐνταῦθα Σου, ἐκ τῶν Βασιλέων Γεωργίου, καὶ ἀπὸ Μητρὸς, ἐξ τῶν Βασιλέων τῶν Ἑλλήνων ὅλων, ἐρρέπεσθαι καὶ ἐν τῷ σωτῷ Σου Προσώπῳ.

Ὁ δὲ ὄμιλος τῆς ὀλιγομελοῦς ταύτης, Μεγαλειότατε, ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν νεωτέρων, διότι οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἑλλήνων δημοσιογράφων ἐκλείπουσιν ἀπὸ τοῦ Ἔτους 1912 ἐν ᾧ ἐπανῆλθον οἱ ἀπόγονοί Σου εἰς τὸν πάτριον Σου θρόνον. Ἐκτὸς ὁ Συμβολαιογράφος Βασιλεύς μου, ὁποῖος ἀπὸ τῶν ἀνδρικῶν Προσόντων καὶ ἐνόπλου δὲ τῶν ὀλιγομελῶν χειρῶν Σου, τὸ μέγα τοῦτο ἐπάγγελμα οὐδέποτε ἐγκατέλειπε Ἔθνος!

Προσέτι, μοναδικὸν τὸ ἐπάγγελμα Σου, βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς ἐπιμερίδος τοῦ Ὀλύμπου, ἐν ἐλευθέρᾳ Σου τῶν ὅλων ὅλων δουλευόντος Ἔθνους!

Κ. Χρηστοβασίλη